LIBRARY OF CONGRESS
WASHINGTON DC

*І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...*
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 23. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 4-го ЛЮТОГО 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 4, 1966 No. 23. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Четвер, 3-го лютого 1966 р.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ЗАКЛИКАЄ ПРАЦЕДАВЦІВ І ЗАТРУДНЕНИХ НЕ СПРИЧИНЯТИ ІНФЛЯЦІЇ. Під час заприсяження нового члена Ради Економічних Дорадників професора Гарвардського університету Джеймса С. Дюзенберрі, президент Джансон повторив свій заклик, щоб збільшуванням цін на товари і більшим заробітком не спричинити в ЗДА інфляційного тиску на економіку. Президент казав, що ми вже довели, що кілька років може не бути економічної рецесії, а тепер ще мусимо світові показати, що після довголітнього добробуту не мусить наступити інфляція, як це давніше бувало. Президент просить заінтересованих, щоб придержувалися дотеперішньої висоти 3.2 відсотка при збільшуванні заробітків.

СЕНАТОР МАЙК МЕНСФІЛД ПЕРЕДБАЧАЄ ПРИПИНЕННЯ ОБСТРУКЦІЇ В СЕНАТІ вже в найближчому тижні, коло 10-го лютого. Ця обструкція триває вже 10 днів, її ведуть республіканці, які є проти скасування 14Б пункту робітничого закону, який дозволяє робітникам не належати до робітничих спілок. Сен. Менсфілд, який є провідником демократичної більшости в Сенаті, на другий тиждень переведе голосування над тим, щоб припинити дискусію. Коли той внесок не здобуде більшости двох третіх голосів, то демократи зрезигнують цього року зі свого законопроєкту, і Сенат почне праця над іншими проєктами.

ГОЛОВА РАДИ ЕКОНОМІЧНИХ ДОРАДНИКІВ ПРЕЗИДЕНТА ОБОРОНЯЄ ФЕДЕРАЛЬНИЙ БЮДЖЕТ, який Уряд предложив Конгресові. Гарднер Еклі заявив Спільній Економічній Конгресовій Комісії, що цьогорічний бюджет складений на основі фіскальної і монетарної політики, яку тепер веде Уряд після того, як в грудні минулого року підвищенням відсотків утруднено боргування. Еклі оборонив урядове становище, що ЗДА зможуть зменшити число безробітних і затримати стабільність цін і заробітків.

ЦІНИ НА ФАРМЕРСЬКІ ПРОДУКТИ ЗБІЛЬШИЛИСЯ НА 1.5 ВІДСОТКА в місяці, який закінчився 15-го січня ц.р. Ціни, які платять фармери за товари, потрібні для їхньої продукції, збільшилися на 1 відсоток в тому самому часі. Для порівняння треба згадати, що ціни з половини січня ц.р. були на 263 відсотки більші від пересічних цін в роках 1910-1914, а ціни на товари, які купують для себе фармери, були на 327 відсотків більші в порівнянні з цінами в 1910-1914 роках.

КАНАДІЙСЬКИЙ УРЯД ПРОТИ ЗМЕНШУВАННЯ АМЕРИКАНСЬКИХ ІНВЕСТИЦІЙ В КАНАДІ. Канадійський міністер фінансів Мітчелл Шарп заявив, що зменшення інвестицій в американській корпорацій в Канаді не матиме більшого значення для канадійської економіки. Але колишній президент Монтреальської біржі Ерік В. Кіранс твердить, що редукція американських інвестицій матиме катастрофічний вплив на канадійську господарку. На думку Кіранса американські обмеження інвестицій збільшать платничий дефіцит в Канаді.

ЧИСТИЙ ПРИБУТОК АМЕРИКАНСЬКОЇ ТЮТЮНОВОЇ КОМПАНІЇ СТАНОВИВ $80,527,000 в 1965-му році і був на 10 відсотків більший, як в 1964-му році, коли прибуток виносив $73,195,000. Ця компанія продала в минулому році тютюнових виробів на суму $1,232,629,000, а в 1964-му році вартість продажу становила $1,203,421,000. Ця компанія продукує цигарки Пелл Мелл, Лаки Страйк, Территон та інші Продаж цигарок із фільтром збільшилася яж на 23 відсотки, хоч фільтер не робить цигарок менше шкідливими для здоров'я.

У СВІТІ

СОВЄТСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР АЛЕКСЄЙ КОСИГІН ЗВЕРНУВСЯ до Женевської конференції роззброєння, щоб вона виготовила договір про заборону вживати ядрову зброю проти країни, яка не має такої зброї. У тому зверненні Косигіна західні коментатори добачують зацікавлення Совєтів у договорі проти поширення ядрової зброї, на якому дуже залежить З'єднаним Державам. Різні країни — як, наприклад, Індія і Японія, які не мають атомової зброї, домагалися давно міжнародної ґарантії, яка забезпечувала б їх перед аґресією збоку атомових держав.

ПІВНІЧНО-В'ЄТНАМСЬКИЙ ГЕНЕРАЛ ВО НГУЄН ДЖІЯП ГЛИБОКО ПЕРЕКОНАНИЙ в американській прогрі у В'єтнамі. Він є віце-прем'єром і міністром військових справ у Північному В'єтнамі, він був командантом комуністичних повстанських військ проти Франції в Індокитаї і його вважають за найбільш впливову людину поруч Го Чі Мінга. В обширній статті в північно-в'єтнамському ідеологічному журналі ген. Джіяп твердить, що американці мусять програти в Південному В'єтнамі без уваги на число своїх вояків, бо гратимуть там щораз більше ролю колоніяльної влади і матимуть проти себе нарід та не зуміють зберегти південно-в'єтнамської армії й адміністраційного апарату, які розлетяться.

ПРЕЗИДЕНТ ПАКИСТАНУ МОХАММЕД АЮБ ХАН ВИГОЛОСИВ через радіо велику промову до народу з обороною свого договору, що його підписав в Ташкенті з індійським прем'єром Аль Багадуром Шастрі. Він картав тих своїх земляків, які невдоволені отим договором, що не приніс розв'язки кашмірської проблеми. Аюб Хан ставив руба питанням: його опозиціоністи-земляки хочуть нової дорогої війни з Індією, — чи вони вірять, що зможуть її виграти та що край не буде зруйнований економічно? Аюб Хан уважає, що Ташкентський договір дає шанс мирної полагоди справи Кашміру.

НА МАДЯРЩИНІ ПРОГОЛОШЕНО ЗМІНУ ЦІН і зарібків — спершу 20 грудня, опісля, знову інакше, 1 лютого. Ціни на м'ясо підскочили на 30%-50% на молочні продукти від 13%-16%. Зате обнижено ціни на товці і на одяги. Під тиском масового невдоволення — проголошено дальшу знижку цін на одяги. За „ворожу агітацію" з приводу зміни цін переведено багато арештів. Прем'єр Янош Кадар їздив в грудні до Москви просити фінансової допомоги, але стрінувся з відмовою.

В ІНДОНЕЗІЇ ЗАПОВІДЖЕНО зміни в 96-членному уряді президента Сукарна. Військові кола віддавна наполягають на відсунення з того уряду всіх, що були в будь-якій мірі причетні до минулорічного невдачного комуністичного державного перевороту. Зокрема вони домагаються позбавлення становища віце-прем'єра і міністра закордонних справ д-ра Субандріо, який був автором так званої „осі — Джакарта-Пейпінг-Ганой", себто тісного пов'язання Індонезії з комуністичними країнами Азії. Захитане теж становище міністра нафтової промисловости, який подвоєнням цін на нафту безпосередньо спричинив загальну дорожню.

ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК УНС ЙОСИП ЛИСОГІР З'ЯСОВУЄ СТАН УНС ТА ЙОГО ВІДНОШЕННЯ ДО АКТУАЛЬНИХ СПРАВ

Джерзі Сіті. — „З цілою рішучістю стверджую, що за час мого урядування на посту головного предсідника УНСоюзу ані ніхто до мене не звертався, щоб підписувати будь-яку заяву в релігійній справі, ані я ніколи ніякої такої заяви не підписував" — заявляє головний предсідник Українського Народного Союзу п. Йосип Лисогір у своєму інтерв'ю, відповідаючи на запит, чи і на скільки відповідають правді поширювані навіть у деяких часописах поголоски, мовляв, він підписав якусь заяву в церковних справах. Інтерв'ю з п. Лисогором, у якому він відповідає на цілий ряд запитів відносно стану і розвитку УНСоюзу та його завдань і його відношення до різних актуальних проблем, надруковане в „Трибуні УНС", що появляється 4-сторінковою вкладкою в цьому виданні „Свободи".

Президент призначає $524 мільйони на поширення освіти і на боротьбу проти недуг у світі

Вашингтон. — Президент Джансон 2-го лютого переслав до Конгресу звернення, в якому закликає до глибоваї атаки на несвідомість і недуги в світі. Президент заявив, що поправа освіти та поліпшення здоров'я людства є головним завданням тієї генерації, яка надходить. Л. В. Джансон просить Конгрес якнайшвидше схвалити ці законопроєкти в справі поліпшення освіти і гігієнічного стану в світі, щоб можна було продовжувати досліди працю в цих ділянках. Президент пропонує, щоб ЗДА видали на цю ціль в цьому фінансовому році $524 мільйони, на 60% більше, як в цьому фінансовому році, в якому Конгрес схвалив був тільки $331 мільйон. Президент пригадує Конгресові, що він в минулому році схвалив поважні суми на поліпшення виховання і на опіку над здоров'ям у ЗДА, — заявляє, що американці були б короткозорі, коли б думали тільки про себе самих. „Ми маємо відограти поважну ролю в цій місії. Наші ресурси були б змарновані, коли б ми, обороняючи волю в світі, занедбали його духа який робить людей такими, що вони бажають бути вільними", — твердить Президент. Джансон заявляє у своєму зверненні: „Ми закликаємо багаті і вбогі народи присвятитися до нас, щоб допомогти один одному в тому, і щоб допомагатти собі взаємно". Президент предкладає законодатну програму в дусі декларації Вілліяма Джеймса з-перед півстоліття, який сказав, що людство мусить шукати „людяної рівновартности до війни". Ми не сміємо іґнорувати того, що треба вибирати між світом і темрявою, між здоров'ям і недугами, між знанням і іґноранцією. Світло, яке ми підтримаємо — каже Президент — може стати глибокою подією в історії, і зможе освічувати шлях до кращого життя для всіх. Коли б і далі тривала бтемнота, то це могло б статися „жахливою пірніччю для людства". Президент пропонує зорганізувати при Департаменті Здоров'я, Виховання і Добродійности окремий Центр Виховної Співпраці, який мав би займатися справою поліпшення освіти в закордонних державах. Департамент цей був зорганізований в 1953-му році за президента Айзенгавера, і досі він не займався освітніми справами за кордонами ЗДА. Новий Центр буде займатися виховною проблемою в чужих державах та буде допомагати тим урядовим і приватним аґенціям, які займаються освітніми проблемами в світі.

ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКА ГРОМАДА ПОПРОЩАЛА ОЛЕНУ ШТОГРИН

Філядельфія. — Сумно попроща л а філядельфійська громада свою довголітню громадську діячку Олену Штогрин, що померла в п'ятницю, 28-го січня ц.р. В понеділок вечором у каплиці похоронного заведення Насевичів відбулась панахида, що в ній взяли участь представники місцевих українських установ і організацій, як теж і багато громадян. Панахиду відслужив парох Церкви Царя Христа, якої довголітньою парафіянкою була покійна, о. совітник Василь Головінський, який теж виголосив прощальне слово, вказуючи на всі прикмети характеру сл. п. Олени Штогрин, що в житті у щоденній зустрічі з людьми виказувала християнську любов ближнього. Голова Союзу Українок Америки інж. Степанія Пушкар попрощала покійну від Управи Союзу, як теж від усього членства. Від членства й Управи Відділу СУА ч. 41, що його довголітньою головою була Олена Штогрин, промовляла п. Лідія Одежинська. Президент Злученого Українського Американського Допомогового Комітету д-р Володимир Галан у своїй промові згадав великі заслуги покійної в праці для ЗУАДКомітету від перших початків його організації до останніх днів її життя. Іван Скочиляс прощав покійну від Управи і членства Відділу Українського Народного Союзу ч. 397, що його ініціяторкою, організаторкою-засновницею і довголітньою секретаркою була Олена Штогрин. У вівторок відбувся величавий похорон, в якому — не зважаючи на сніговію — взяло участь численне громадянство. Тіло покійної було перевезено до парафіяльної церкви Царя Христа, де парох о. Головінський відправив Службу Божу з панахидою. Отець совітник Головінський виголосив теж гарну проповідь, в якій підкреслив заслуги покійної для всієї української громади у Філядельфії. Потім тіло було перевезено на український цвинтар у Факс Чейсі і там похоронено. Після похорону в залі будинку Союзу Українок Америки відбулись поминки при участі родини покійної і около шістдесяти осіб — представників українських організацій і установ. Відкрила поминки і ними проводила голова Окру

(Продовження на стор. 8-ій)

СЬОГОДНІ „ТРИБУНА УНС"

Разом з цим числом „Свободи" друкується „Трибуна УНС", що тепер уже знову появлятиметься періодично кожного місяця. Не зважаючи на це, що й інші сторінки „Свободи" використані для поміщення призначених для „Трибуни" матеріялів, їх усіх все ж таки не пощастило вичерпати (включно з інтересним дописом та ілюстрацією про вступлення в члени УНС відомих красунь українського роду сестер Метрінко), і вони будуть поступово надруковані на сторінках щоденника в найкоротшому часі.

БО ВІЙНА ВІЙНОЮ...

Це сьогодні „звичайний" образок із воєнних подій у В'єтнамі, де після кожного бою підраховується вбитих в обох воюючих, своїх і ворожих. На знімці — південно-в'єтнамські вояки рахують трупів їхніх комуністичних противників після одного бою в Південному В'єтнамі, в якому вбито понад 100 комуністів.

ЗДА ВИГРАЛИ ПЕРШИЙ БІЙ В РАДІ БЕЗПЕКИ ОН ЗА СВОЮ РЕЗОЛЮЦІЮ У СПРАВІ В'ЄТНАМУ

Об'єднані Нації. — Більшістю 9 голосів при двох „проти" і 4-ох, що „стрималися" члени Ради Безпеки Об'єднаних Націй вирішили в середу 2-го лютого ц.р. поставити на денний порядок американську резолюцію, яка закликає Об'єднані Нації, щоб вони зайнялися проблемою закінчення в'єтнамського перемир'я, влаштуванням міжнародної конференції та остаточним замиренням у справі В'єтнаму. „За" дебатування над американським внесенням були Британія, Вільний Китай, Японія, Нова Зеляндія, Голяндія, Арґентина, Уруґвай, но і ЗДА, як також Йорданія, голос якої перевішив справу у користь ЗДА. „Проти" голосували тільки Совєтський Союз і Болгарія, а „стрималися" Франція, Малі, Нігерія і Уганда. Представник Йорданії заявив, що його уряд прийшов до переконання, що це нікому нічого не пошкодить, коли переведеться дискусію над можливостями заведення миру у В'єтнамі. Франція стрималася від голосування, дармащо речник французького уряду у Парижі опрілюднив офіційну заяву, в якій Французький уряд „жаліє і не погоджується" з відновленням бомбардування Північного В'єтнаму, вважає це бомбардуванням за дальше наражування на шкоду життя і майна цивільного населення В'єтнаму та за перешкоду до замирення. Речник французького уряду признав, що в цій справі президент де Голль дістав листи від президента Джансона і президента Північного В'єтнаму Го Чі Мінга, але змісту тих листів не виявив. Негайно після проголошення висліду того голосування в Раді Безпеки ОН, головуючий японський дипломат Акіра Матсуї відклав засідання, не проголосивши наступної дати, щоб члени Ради Безпеки могли в кулуарних нарадах порозумітись над дальшою тактикою. Гадають, що належне азійсько-африканські члени Ради Безпеки зголосять інший текст резолюції та що появляться внески на різні зміни в американському тексті. Газетні коментатори сумніваються, чи амбасадор СССР Микола Федоренко зголосить „вето" проти будь-якої резолюції, яка б мала би шанси перейти на Раді Безпеки, бо тоді Совєти показалисьби світові в поганому світлі, як ті, що не хочуть замирення у В'єтнамі. Зате, можна припускати, Федоренко поставить за одну з перших вимог — запросити на дальші засідання Ради Безпеки не тільки Північний В'єтнам і Комуністичний Китай, але й в'єтнамський Фронт Національної Незалежности, цебто ту підпільно - революційну організацію з Південного В'єтнаму, яка була заснована у Північному В'єтнамі та яка формально переводить всю підпільно - терористичну і повстанську акцію. Комуністи стоять на становищі, що південно - в'єтнамський уряд взагалі не репрезентує таємошного народу, бо є тільки „лакеєм американців" і що єдине „право" промовляти від Південного В'єтнаму має названий Фронт. Очевидно, що з тим становищем Америка не може погодитись, як також взагалі не може погодитись, щоб повноправним контрагентом були не уряди, а підпільна організація, яка стала одним із засобів агресії збоку Північного В'єтнаму. Ото ж СССР — припускають газети — будуть намагатися, щоб могти скинути вину за невдачу на раду Ради Безпеки на Америку. Ця справа з'ясується в найближчих днях.

Ол. Гірка, управитель УНДому, помер нагло в Ню Йорку

Ню Йорк. — В середу, 2-го лютого вночі тут помер нагло на удар серця відомий і заслужений діяч, управитель місцевого Українського Народного Дому, сл. п. Олександер Гірка. Покійний походив із Збаважчини, Західня Україна, де батько його був учителем. Від ранньої молодости був найактивнішим в українському житті і цю свою активність продовжував в Америці, куди приїхав у 1954-му році. Управителем Народного Дому був упродовж останніх трьох років. Осиротив 14літнього сина Олександра молодшого Був членом УНСоюзу у 204 му Відділі, в якому є членом також і його син. Помер на 52-му році життя (народжений 1913 р.), залишаючи у великому смутку своїх рідних та всіх, що його знали й з ним співпрацювали, як і велику українську громаду.

У чеській Празі відбувся концерт у честь Кошиця

Прага. — На небагатому й не дуже барвистому тлі життя української колонії в Празі, відбулась 18 грудня ц. р. небуденна мистецька подія. Наш український ансамбль відмітив дев'ятдесятиліття з дня народження незабутнього нашого диригента Олександра Антоновича Кошиця концертом з його творів — гармонізованих ним українських народних співів. Керувала цією імпрезою, зокрема хором, прийняла на себе, як почесний гість, колишня найближча співробітниця О. Кошиця, друга диригентка Української Республіканської Капелі — Платоніда Іванівна Россіневич - Щуровська. Особливо ця обставина, особа диригентки, притягла до себе вийняткову увагу нашого громадянства. Всі наші земляки, осілі в ЧСР і численні приятелі з-поміж чеського громадянства чекали цього концерту, як милої всім згадки про співочу діяльність Української Республіканської Капелі й її славного диригента О. Кошиця, найкращим інтерпретом якої справедливо уважають П. І. Россіневич - Щуровську. Усі співи, з яких концерт складався, наприклад, „Кант св. Варвари", коляда „Нова радість стала" й інші, знову відтворили нам атмосферу колишніх концертів, як самого Кошиця, так і пізніших концертів, що ними керувала П. І. Россіневич - Щуровська. Мала вона й на цей раз вповні заслужений успіх. Публіка приймала її теплими оваціями й квітами, так, що сам концерт перетворився в її особистий тріюмф.

Що в дійсності являє собою хор нашого ансамблю? Як його постійний диригент С. Шутко, так і всі співаки, часто люди поважного вже віку, — це люди праці, часто важкої, заробітної. Але задля любови до рідної пісні й культури, з крайньою жертвенністю приносять свою лепту до національної скарбниці і утримують свій ансамбль, котрий кілька разів на рік потішає наших земляків концертами або виставами.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

СТОРІНКА БІОГРАФІЇ МИКОЛИ ЛЕОНТОВИЧА

Довший час на Вінниччині в селі Чуків (Немирівський район) жив і працював видатний український композитор Микола Леонтович.

Недавно, — розповідає кореспондент Київської „Рабочої Газети", — знайдено цікаві матеріяли, що доповнюють біографію композитора, записують до неї нову сторінку. Ці матеріяли — протоколи засідань педагогічної ради Чуківської школи, де працював він викладачем співу в 1897-1902 роках. Там говориться, що вчитель співу Микола Леонтович після календарних лекцій дає учням лекції музики.

ЧИМ НЕЗАДОВОЛЕНИЙ МІНІСТЕР Р. БАБІЙЧУК

На сесії т. зв. Верховного Совєту УССР слово взяв міністер культури Р. Бабійчук, який хвалився, що в Україні діють 26.000 клюбів з понад 100.000 різних гуртків. З цього він дуже вдоволений, лише невдоволений кволою працею товариства „Знання".

Як відомо, т-во „Знання" створено для поборювання релігії серед населення України.

„ДЛЯ ПЛЯНУ"...

Восьмилітній Сергійко вбіг у харчову крамницю „Малятко", — змальовує дописувач сценку, що відбулася в місті Луганському, — („Рабочая Газета" з 26 грудня м. р.) — і попросив:

— Мені тістечок...

— Нема, хлопчику, у нас тістечок. Піди до пекарні.

Не знайшов Сергійко тістечок і там. Зате із крамниці „Малятко", куди на початку забіг хлопчик, вийшло двоє дядьків, розпихаючи в кишенях пляшки з „Рожевим міцним", а вслід за ними вислизнув ще один з двома пляшками „Жигулівського".

— Хіба у крамниці „Малятко" продають вино і пиво? — спитав дописувач продавця.

— Так, для пляну...

УМОВИНИ ПРАЦІ КРИВОРІЗЬКИХ РОБІТНИКІВ

В яких умовах працюють робітники рудоремонтного заводу на Криворіжжі розповідає В. Наумів („Рабочая Газета" з 26 грудня м. року).

— Матеріяли і вироби завозять та вивозять через ворота, що займають третину стіни ливарного цеху. Восени та взимку їх щоразу відчиняють, і струмені холодного повітря проймають до кісток спітнілих за працею людей. Як вислід — грипа, ангіна...

Там, де термічна і сушильна печі та горно, немає жадного провітрювання. Скрутно і тим, хто працює на високих підойках: їх обкурюють чадом та вуглецем.

ШКОЛА БЕЗВІРНИКІВ

У будинку політичної освіти міста Донецького, — пише 18 грудня м. р. кореспондент „Рабочої Газети", — зорганізовано школу атеїзму. В ній готують агітаторів, пропагандистів та лекторів, що мають боротися з релігією.

„РОССИЯ" В...УКРАЇНІ

У Києві, столиці України, — повідомляє О. Бондарчук у „Рабочій Газеті" з 29 грудня м. р., — будують готель під назвою „Россия"...

ВЕРБА ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Сто п'ятнадцять років тому до форту Новопетровського царський уряд заслав Великого Кобзаря. На півострові Мангишлак, у Казахстані, провів він сім років.

Як відомо, Шевченко посадив там вербу. „У 1850 році, — розповідав сам поет, — коли мене перепроваджували із Орської фортеці до Новопетровської (це було в жовтні), у містечку Гур'євім я на вулиці підняв свіжу вербову палицю, приніс її в фортецю і на військовому городі встромив у землю, та й забув про неї; уже навесні городник пригадав мені, сказавши, що моя палиця росте... Вона дійсно пустила пагінці. Я зрадів її поливати, а вона — рости, і тепер буде вершків шість завгрубшки і принаймні сажнів три заввишки — молода і рясна. Правда, я на неї і води немало вилив, зате тепер у вільну хвилину і з дозволу фельдфебеля розкошую під її густою тінню..."

Але котра вона, ця верба Тараса Шевченка? На колишньому військовому городі привертають увагу дві старі верби, з великими дуплами, завтовшки чотири-п'ять метрів, віком приблизно 110-120 років. Чи не є одна з них вербою Тараса Шевченка, що виросла з „вербової палиці"?

Архівні матеріяли, зокрема, малюнки Тараса Шевченка свідчать про вірогідність цього здогаду, — розповідав В. Романович та Є. Умірдаєв у „Рабочій Газеті".

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 85¢.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Зв'язок із законодатцями

Прецікаву лектуру становить „Конґрешенел Рекорд" з днів 19 і 25 січня, виповнений витягами з промов американських законодавців, що їх вони присвятили роковинам проголошення державности України. Очевидно, що в усіх записаних там 46-ох виступах конґресменів повторювалася та сама нота — гостре засуджування російського большевизму, віра в перемогу ідеалу волі людини й народу, глибока симпатія до українського народу, першої жертви російсько-большевицької агресії. Але це не було повторювання трафаретних фраз. У кожній промові були оригінальні думки, на кожній з отих 46-ох промов виділа печать індивідуального підходу. Одною з дуже цікавих і вартісних подробиць в отих промовах були заяви-признання на адресу окремих українських громад, ба навіть окремих американсько-українських діячів: в Дітройті, Рочестері, Сиракюзах, Клівленді...

Оці згадки американських законодатців про місцеві українські громади є найавторитетнішим доказом активности і праці тих громад саме в тій ділянці, яка належить до безпосередніх завдань всіх національних груп у країнах їхнього нового поселення: приєднування приятелів рідній визвольній справі. Признання, що належить провідним діячам отих громад, які зрозуміли вагу нав'язування і зберігання контакту з конґресменом своєї округи та сенатором свого стейту, йде впарі з жалем, що діється це ще не на всьому терені ЗДА, по якому розпорошені українські поселенці, а тільки в деяких центрах, і то завдяки нечисленним, метким, активним особам, з почуттям вартости і важливости репрезентованої ними української справи, з цивільною відвагою — зворкувати її де і коли треба. Зрештою, не йдеться про те, щоб — так би мовити — кормити конґресменів і сенаторів українською політичною пропагандою. Йдеться про живий контакт з людьми у живих актуальних справах. Завжди трапляється багато нагод, коли можна і треба звернутися до свого конґресмена і свого сенатора, коли можна запросити його на дійсно культурну імпрезу, коли можна зацікавити його життям української національної групи в його виборчій окрузі. Американські конґресмени й сенатори не живуть на Олімпі й не сепаруються від сірих низів. Навпаки, вони знаменито здають собі справу з ваги „сірої людини", яка насправді формує громадську думку. Американські конґресмени й сенатори з найбільшою увагою ставляться до окремих своїх виборців, тим паче до національних груп у своїх округах. Вони самі хочуть того контакту, вони хочуть всебічних інформацій, їх можна переконати і для кожної доброї справи з'єднати.

Не треба скидати ввесь тягар праці на ту нашу громадсько-політичну верхівку, якою є Український Конґресовий Комітет. Його найперше завдання — репрезентація американсько-української громади перед американськими властями. Він не всилі „згори" виконати всієї тієї праці, що її треба виконати „знизу" — місцевими громадами та їх окремими установами й громадянами у безпосередніх контактах з діячами американського світу, в першу чергу — з конґресменами і сенаторами. Нав'язуючи такі контакти і знайомлячи ближче американських законодатців з проблематикою Сходу Европи — наші люди на місцях робитимуть добру роботу — для Америки, для України і для всього вільного світу.

Колоніяльна Україна

Загальновідома увага совєтського уряду до молодих держав, які отримали в останніх роках державну незалежність. Совєтський Союз намагається впливати на ці новопосталі держави всякими політичними ходами і економічною допомогою втягнути їх в орбіту своїх впливів. Головно в далекосяглій політиці економічної „співпраці" Москва намагається узалежнити нові держави від совєтської економіки, згідно з теорією Леніна, який свого часу вимагав докласти всіх зусиль, щоб допомогти відсталим народам, бо, писав він, „ми вважаємо за свій обов'язок і свій інтерес зробити це".

Цього „інтересу" добре пильнує совєтський уряд. Про цю справу пише партійний офіціоз УССР „Комуніст України" у числі за грудень минулого року, підкреслюючи, що в цій економічній експансії видатну ролю грає Українська Радянська Соціялістична Республіка. Автор статті М. Гетьманець зразу застерігається, що всі форми зв'язків Совєтського Союзу з іншими країнами здійснюються на основі державної монополії, отже „експортно-імпортні операції, зосереджені в руках спеціяльно на те уповноважених загальносоюзних організацій, а союзні республіки, в тому числі й Українська РСР, в особі своїх господарських організацій беруть участь в економічному співробітництві Совєтського Союзу з іншими державами, як постачальники експортної продукції". Сказано ясно: Україну використовується для цієї економічної експансії у формі допомоги молодим державам узалежнитись, як колонію Совєтського Союзу. Україна не має ніякої самостійної політики у відношенні до інших держав, її завдання — включитися в економічну політику Совєтського Союзу, як постачальник.

М. Гетьманець визначає також завдання економічної „співпраці" СССР з молодими суверенними державами. Отже, Совєтський Союз прагне „всебічно сприяти створенню і зміцненню державного сектору в народному господарстві, і насамперед у промисловості національних держав". Для цієї економічної експансії Москва приділила 3.5 мільярда рублів кредитів, допомогла збудувати 30 підприємств і цехів чорної металюрґії, 45 машинобудівельних і металообробних заводів, 30 електрівень і ін.

І врешті автор заявляє: „Участь України в поданні Совєтським Союзом допомоги молодим державам у створенні основ їх національної економіки надзвичайно широка". Просто курйоз. Колоніяльна Україна допомагає недавно колоніяльним країнам створити свою власну незалежну економіку, допомагає їм у геологічних розшуках, в електрифікації, у раціональному видобуванні сировини, в споруджуванні металевої і хемічної промисловости, в розбудові харчової і легкої промисловости. „Понад 350 заводів і фабрик України посилають свою продукцію для новобудов молодих національних держав" — пише М. Гетьманець.

Вся ця наказувана Москвою роля України в господарському піднесенні новопосталих держав доказує, в якому колоніяльному поневоленні перебуває вона під совєтським режимом. Замість розбудовувати своє власне незалежне господарство, що — як твердить сам же таки совєтський економічний теоретик — є підставою боротьби за незалежність, Україна мусить допомагати Москві накладати колоніяльні сіті на молоді національні держави, щоб втягнути їх в орбіту впливів цієї єдиної тепер у світі колоніяльної імперії.

Любомир Винар

ЮВІЛЕЙНИЙ РІК МИХАЙЛА ГРУШЕВСЬКОГО

У 1966 році відзначаємо століття з дня народження Михайла Грушевського — найвизначнішого українського історика, першого президента Української Народньої Республіки, найвидатнішої постаті українського національного відродження XX століття.

Історична творчість М. Грушевського, зокрема його монументальна „Історія України - Руси" — це незнищенна метрика історичности української нації. Не дивно, що одним з найгрізніших і найбільш небезпечних ворогів в СССР під сучасну пору є М. Грушевський та його твори. Творчий спадок великого історика, передусім його схема східньоевропейської історії мала й матиме домінуючий вплив на історичні досліди у вільному світі і за залізною заслоною.

Перед українською громадою, зокрема перед українськими науковими інституціями виринає основне питання про тривале відзначення цієї ювілейної дати.

Спершу декілька рядків про дотеперішні заходи і проведену підготовчу роботу. В хронологічному порядку слід згадати ініціятиву мґра А. Григоровича з Торонта, який з рамени Союзу Українських Студентських Товариств у Канаді перевидав „Автобіографію" М. Грушевського (Торонто, 1965) і статтю про звичайну схему „русскої" історії і справу раціонального укладу історії східнього слов'янства в англійському перекладі із списком вибраних праць М. Грушевського. Ця праця появилася двома накладами в 1965 і 1966 р.

Ініціятива наскрізь вдала. Нам відомо, що УВАН і НТШ плянують відзначити ювілей окремими конференціями. Українське Історичне Товариство окреме число „Українського Історика" присвячує М. Грушевському, а також плянує видати монографію про його життя і діяльність. Не сумніваємося, що й інші установи гідно відзначать цей ювілей.

Без огляду на ці підготування, слід застановитися над додатковими можливостями утривалення праці та ідей Великого Українця. На нас лежить важливе завдання популяризації і дослідження творчости М. Грушевського на сторінках поважних наукових чужинецьких журналів в Америці і Европі. Це значить, що українські історики повинні подбати, щоб їхні статті про Грушевського або статті їхніх колег - чужинців появилися у провідних історичних журналах в ювілейному році. Було б черговим значним успіхом видання декількох монографій в англійській, німецькій, французькій і українській мовах про творчий спадок Грушевського. Як не дивно, але досі не маємо навіть в українській мові солідної монографії про життя і творчість найвидатнішого українця XX століття.

Відомо, що Український Народний Союз плянує перевидати англомовну „Історію України", яка появилася накладом Єйлського університету в 1941 році. Слід подбати, щоб цей другий наклад „Історії" появився в ювілейному році з відповідною науковою статтею про творчість її автора і окремим бібліографічним розділом із списком найвизначніших праць історика.

Тепер виринає основне питання нашої спроможности на переклад і видання монументальної „Історії України-Руси" в англійській мові. Це не легке завдання, але спільними зусиллями українців у вільному світі, наших установ і фінансових інституцій цей плян може бути зреалізований. Англомовне видання „Історії України-Руси" було б рівнозначне із заломанням проросійських тенденцій в американських і европейських академічних колах, які, як відомо, знаходяться під впливом російської схеми історії Східньої Европи. Крім того, це видання високо піднесло б престиж українознавчих дослідів у вільному світі.

В ювілейному році треба укласти певний плян перекладу „Історії" і протягом наступних десятьох років його зреалізувати. Українська громада спромоглася на пам'ятник Т. Шевченкові у Вашингтоні. Тепер ми повинні спромогтися на утривалення творчости М. Грушевського — найкращої метрики історичности українського народу. Це куди важливіше, як сотки наших маніфестацій і академій, які мають короткотривалий ефект. Виданням англомовного перекладу „Історії України - Руси" ми поставили б незнищенний пам'ятник історії України в кожній академічній установі, кожній визначнішій бібліотеці, в яких на полицях переважають такі видання, як багатотомова англомовна „Історія Росії" Ключевського та інших російських істориків.

При цій нагоді з особливим признанням слід відзначити ініціятиву А. Білоуса і видавництва „Книгоспілка", завдяки яким у 1958 році закінчено перевидання десятитомової „Історії України - Руси". Цим спопуляризовано й утривалено працю М. Грушевського головно серед української громади. Тепер це саме ми повинні зробити серед чужомовної спільноти.

Майже всі наші поважніші видавничі пляни розбилися через незадовільну фінансову базу або через незадовільне плянування. Здається, найкраще було б, якби представники наших центральних наукових, суспільно - громадських і допомогово - фінансових установ зійшлися на нараду і спільно створили відповідний комітет, який розглянув би всі можливості зреалізування згаданого вище проєкту. На нашу думку, українські установи і українське громадянство у вільному світі, при загальному зрозумінні й усвідомленні ваги такого почину, могли б зреалізувати видання англомовного перекладу цієї монументальної праці.

На цьому місці згадаємо також можливість видання повної бібліографії творів М. Грушевського, яка охоплює біля 2.000 назв. Існує в Америці і Канаді Товариство Українських Бібліотекарів, яке повинно причинитися тривалим вкладом до ювілею і взяти на себе ініціятиву цього видання. Бібліографії праць М. Грушевського, які появилися в 1906 і 1929 році в Ювілейних Збірниках — улегшують це завдання.

Замість відзначати ювілей М. Грушевського окремими науковими конференціями — УВАН і НТШ за взаємним порозумінням і співпрацею могли б улаштувати спільну наукову ювілейну конференцію. Вже найвищий час, щоб наші наукові установи знайшли спільну мову і спільно відзначали події і ювілеї, які мають загальнонаціональне значення. Спільне відзначення століття народження нашого генія історичної науки — засвідчить нашу внутрішню спосібність і відданість ідеям Михайла Грушевського.

ЗБУНТОВАНА ІНТЕЛІҐЕНЦІЯ

Мюнхен. — 14-го жовтня 1964 року, коли змовники в Центральному Комітеті компартії СССР послали свого першого секретаря „кози пасти", між обітницями нового партійного проводу були такі слова, звернені до творчої інтеліґенції: письменникам і всякого роду мистцям обіцяно вільний розвиток їх творчої енерґії. Не називаючи імени Хрущова, засуджено його спосіб зневажливо говорити з людьми науки й мистецтва.

Ці слова сприйнято в культурному світі і в СССР з надією, мовляв, на місце неука Хрущова прийшли до влади люди з високою освітою, і вони шануватимуть свободу літературної творчости та іншого мистецтва.

Однак, незабаром прийшло розчарування. Слова про волю для творчости в літературі й мистецтві були сказані тільки для „замилювання очей". Бо в основі культурної політики диктаторської партії й надалі залишається так званий соціялістичний реалізм, що не має нічого спільного ні з реалізмом, ні з соціялізмом.

Совєтський „реалізм" вимагає від письменників ідеалізувати партію та партійців, як людей високоморальних, щирих, відданих і жертвенних для „справи народу". Всякі моральні порушення, зловживання, нерозум, злодійство, хабарництво партійців і т. д., письменник повинен приписувати людям безпартійним. Комуністична ієрархія — це „лицарі без страху й докору"...

Справжнім мистцям ця система фальшивої ідеалізації панівної кліки обмерзла. Деякі письменники перестали писати взагалі, щоб не кадити „непомильній" партії, деякі присвячують комуністичним „героям" свої літературні „акафісти", але одночасно пишуть справжні літературні твори для себе, щоб „відвести душу". Дехто знайшов нагоду передати свої твори за кордон.

Так, наш київський земляк, мабуть, грецького роду, Валерій Тарзіс передав до Лондону для друку свою повість „Палата число 7". Це оповідання про трагічну долю інтеліґентних людей, незгідних з режимом, яких уряд посилає в лічарні для божевільних.

Отже в СССР кожного, хто має відвагу стати в опозицію до уряду, визнають за людину несповна розуму. Мав щастя Симоненко, якого щоденник і поезії надруковано за кордоном: коли б він не вмер передчасно, то його також послали б до божевільні.

Восени минулого року у вільний світ прийшла вістка про те, що двох молодих письменників заарештовано в Москві за те, що передали за кордон свої твори. Ці оповідання, в яких реалістично і символічно представлено огидність комуністичного режиму, були надруковані в польському місячнику „Культура" в Парижі; в перекладах на інші мови з'явилися вони також в Америці.

Авторів цих оповідань — Синявського і Даніеля — обвинувачує комуністична преса як „ворогів народу", бо вони відважилися критикувати комуністичний режим. У московських „Известиях" про Синявського й Даніеля пишуть зовсім у сталінському стилі:

„Час минеться, і ніхто більше за них не згадає. Сторінки, наповнені гіркотою, гнитимуть на смітнику. Історія сказала нам багато разів, що наклеп, який би не був великий і злобний, неминуче розтане під палким диханням правди. Так буде й цей раз".

Невідомо, який присуд визначить непокірним письменникам партійний суд. Але цей присуд буде не тільки для письменників: сам режим винесе собі вирок смерти на тому суді. Бо Синявський, Даніель, Тарзіс, Симоненко — це вже не одинокі. Цих інтеліґентних протестантів, „робітників духа" є тисячі. А відомо, що революція починається з голови, з вільної думки.

П. А.

ПЕРЕДБАЧАЮТЬ БІОЛОГІЧНЕ ВИЯСНЕННЯ ПРОЦЕСУ СТАРІННЯ

Вашингтон. — Д-р Бернард Стрелер передбачає біологічне вияснення процесу старіння ще за цієї генерації, можливо вже в цій декаді, якщо Уряд призначить на досліди в цій ділянці потрібні суми. Тоді вдасться збільшити пересічну довготу віку, яка тепер становить 70 років, до 80-ох років. Д-р Колфер говорив про те, що можна буде користуватися штучними органами, такими як серце і нирки. Штучні серця вже випробувано з успіхом на собаках і телятах. Справа поборювання старости така важна, казав д-р Шлюсс, як лет до Місяця, на який Уряд видає десятки більйонів долярів.

Іван Овечко

ЗАБУВШИ ПРО ВСЕ НА СВІТІ

(Замість рецензії)

— Чи ви знаєте, що таке, вибачайте, міґрена, чи як називають її ще інакше „міґрень" — зненацька запитав мене мій добрий приятель, коли наша розмова почала точитися навколо Понеділкових „Смішних сльозин".

Оце халепа, — подумав я сам про себе. При чому ж тут Понеділок, його „Смішні сльозини" і...? Чого доброго, долетить усе це до автора або до видавництва „Свободи" — образяться не на жарт. А приятель мій не вгавав.

— Та ви не робіть такої кислої міни, — каже він. — Це французького походження слово, і не в слові біда. Біда в муках, що їх людина має. Особливо вночі. Я мало не здурів, так боліла голова. Ні сісти, ні лягти. Ходжу, мов неприкаяний. Хоч на стіну дерись. Пропадом пропади вся наука, медицина, техніка і всяка цивілізація, коли на небо лізуть, до Місяця летіти збираються, а цієї, вибачайте, дурниці французького походження здолати не вміють. Але я таки подолав тієї страшної ночі.

Мені нічого не зосталось, як тільки запитати: як?

— Зовсім випадково. Я ходив з одного кутка в другий, кляв усе живе і мертве, ніч здавалася пекельним роком. Час від часу біль вщухав, але від найменшої згадки в думках про те слово французького походження починалося все спочатку. Я намагався чимсь зайнятися, щось робити, щоб не думати про халепу: включав радіо, пробував дивитися телевізію, переглядав газети і журнали... Нічого не помагало. Аж ось якось ненароком опинилася в моїх руках остання книжка Миколи Понеділка — „Смішні сльозини", видана „Свободою". Я дотепер не брав її в руки, бо не до сміху мені цими днями і ночами було. Перегортаю сторінку, другу. Спочатку лише заголовки перечитую-переглядаю. Дотепні ілюстрації Козака. А потім, і сам того не помічаючи, впиваюся в книжку. Прочитав одне, друге оповідання просто зсередини книжки, але закортіло все спочатку. І я почав... Забувши про все на світі. Аж на останній, 264-ій сторінці, де Понеділок після всіх описаних ним „троблів" протягом піврічного інвалідського життя пішов, нарешті, на працю, я зиркнув на годинника: була 6-та ранку — час збиратися на роботу. А на роботі, як відомо, „пісворк" — там хворіти ніколи. Отак то Понеділкові сльозини відвернули мою увагу і думки від халепи, на яку й досі нема ґарантованого ліку.

Хтось може подумати, що все вищеописане - це тільки спроба „смішну" рецензію на Понеділкові „Смішні сльозини" написати. Ні, це правдивий опис враження читача, якого „Смішні сльозини" — і тільки вони! — потрапили перенести в „інший світ", змусивши забути про все на світі...

Щождо мене самого, то в усіх нарисів мені найкраще сподобались „Бабо Килинихо, де ти?" та ще — „Босі ноги". Це останнє — не гумореска, а лірична повість. Та й уся книжка гуморесок скидається на одну повість, хоч теоретики літературознавства з цим, звичайно, ніколи не погодяться. Зрештою, і сам Понеділок — це раритет свого роду в літературі. Він іноді пише про таке звичайне, про таке „нецікаве", що ніякий письменник тій події не надав би значення, щоб її взяти на папір. А Понеділок бере. І описує те звичайне і „нецікаве" так, що читати хочеться і хочеться. Ось хоч би й „Десять центів", де вся „чудасія" полягає в тому, що прохожі вкидають десять центів у капелюх людині, яка зовсім не є жебраком. У задумі тієї гуморески нема нічого нового, оригінального, але дві сторінки опису тієї події — це живі і кольоритні кадри, якими переповнена вся книжка. Автор просто кохається в українській мові, пишучи свої гуморески. І кінцевою розв'язкою тієї чи іншої події він не намагається ані заінтриґувати, ані приголомшити читача. Читаючи його, не регочешся на все горло, — смієшся тихо, усміхаєшся з якимсь болем у серці, і не знаєш, чи сумуєш, сміючись, чи смієшся, сумуючи.

А буває й плакати хочеться. Не стільки із-за змісту тієї чи іншої гуморески-згадки про рідний край, як через уміння Понеділка говорити до читача отими рідними словами - зворотами, що їх так рідко чути в щоденному житті на еміґрації. Навіть письменники „широких полотен" починають все більше й частіше говорити до своїх читачів словами-зворотами, по яких легко пізнати, що автор — еміґрант. Понеділок же, здається, ще лише вчора босоніж прийшов з України — такою свіжою, пахучою мовою він говорить до нас. Кажуть, він радо читає, як повість яку, словник Грінченка. Тому, мабуть, і оте сміливе „ич" на багатьох сторінках книжки. Відомо ж, що, тримаючись Голоскевича, ми не пишемо по-українському ні одного слова, починаючи на „и". Понеділок пише: „ич, який!" І справді — чому б ні? Інакше й не говорять наші люди. У всякому разі, „іч" було б чуже.

„Смішні сльозини" можна розглядати як суцільний твір, а не збірку окремих гуморесок, бо всі вони пов'язані невидимою ниткою: враження, спостереження автора й події, починаючи від того дня, коли він зламав ногу (що справді сталося з Понеділком), і кінчаючи поворотом до праці.

Найкращою гумореско-сатирою на еміґраційне закукурічення багатьох наших людей я б уважав „Телевізію", особливо той момент, де говориться про Стефаника, „що має землю і мешкає десь на курячій фармі", та Моцартового Фіґаро, про якого питають, чи він „новий чи старий еміґрант" та де брав шлюб — у католицькій чи православній церкві.

Читаючи такі перлини українського гумору, можна сміливо повірити отій жертві „французького слова", що вона провела ніч за „Смішними сльозинками", забувши про все на світі...

Ярослав Геруе

ПРИГОДА СНАЙПЕРА

(8)

Я підійшов до Марусі, взяв за обидві руки і, не зводячи з неї очей, спитав:

— Скажіть, чому ви це зробили?..

— Що саме?.. — ніби зчудувалася вона.

— Ви знаєте що! Ви ж бачили, що я весь час підозрівав вас у зраді. Я був грубий, шорсткий до вас. А проте, ви таки врятували мене! Скажіть: чому? Я ж вам цілком чужа, незнана людина. Ну, і ворог ваш...

Маруся, повівши бровою, далі всміхалася.

— Чи справді важко здогадатись? — спитала насмішкувато. Вона вивзволила з моїх долонь руку і, водячи пальцем по моємуponсі, горила:

— Ви тільки погляньте, скільки страшних речей тут у вас понатикувано. І ніж, і дві пістолі, і гранати... Як же ж мені, слабосилій жінці, не злякатись було того всього? Ну, а злякавшись, мусіла вже робити все, що наказано...

Така відповідь, це було очевидне глузування. Вона ображала мене! Але і ще щось було тут. Тими своїми насмішкуватими словами вона знівечила всі мої наміри перемовляти її йти зо мною.

Мені було боляче, отже, хотілося, щоб і її заболіло.

— Ну, коли ви такі полохливі, тоді вам треба боятись тих, кому служите! — відповів я. — Вам треба чимскорше вертатись назад. Але, ще поки розстанемось, мені цікаво було б знати, що скажете своїм начальникам? Чим виправдаєте свою довгу відсутність?

— Скажу всю правду! Розповім усе так, як було! — відповіла вона.

Я здивувався.

— Не боїтесь? Вас же ж напевно не похвалять за те, що допомогли ворогові врятуватись!

— Скажу, що я вас наприкінці застрелила!..

Я ще більше зчудувався.

— Застрелила?! А хто ж дасть вам віру? Навіть найдурніший ефрейтор не повірить, щоб хтось, беручи когось у полон, залишав при полоненому зброю!

— Скажу, що, вийшовши на безпечніше місце, ви почали залицятися до мене. Мужчини у таких обставинах забувають про всі засоби обережности. Я це, скажу, використала і, добувши з-за вашого пояса свою пістолю, застрелила вас! От і все! Чи погано придумано?

Почувши таке, я повинен був сміятися. Але чогось не до сміху було мені. Навпаки, мені було сумно. Остання іскра надії, що, може, все-таки вдасться переконати її йти зо мною, погасла. Вона, виявлялось, вже заздалегідь придумала для себе доволі добре виправдання. Це доказувало, що її рішучим бажанням було таки вертатися до своїх. Перешкоджати їй в цьому я не мав права.

— Так, придумано непогано, — відповів я. — Розумна дівчина з вас... Може й ордена за це дістанете. Отже, тут, бачу, доведеться нам розпрощатися...

Я вже хотів був подякувати їй за все добре, яке вона для мене вчинила, коли вона раптом покрутила заперечливо головою.

Ні, тут прощатися не будемо. Мені треба ще трохи далі з вами піти!

Це мене насторожило. Навіщо їй було далі зо мною йти? А може... Може, власне, десь тут, недалеко є ота засідка, до якої вела вона мене ввесь час? Тепер вона зодягнута, отже, ризико набагато менше. Мені треба було бути ще більш обережним. А надусе спокійним треба бути. Не хвилюватись!

— Не шкода вам часу? Не спішно вам до своїх? — спитав, я ніби отак, мимохіть.

Вона засміялася.

— Я ж говорила вам, що скажу своїм, що вас застрелила...

Я справді не знаю, що думати.

— Ну і що? Невже ж справді хочете мене вбивати?

Вона вголос засміялась.

— Які ж ви недогадливі! Таж, щоб когось застрелити з пістолі, треба з тієї пістолі випалити! А ви погляньте в цівку мого нагана: вона ж уся в оливі!

Аж тепер я її зрозумів! Так, щоб хтось повірив у її розповідь, треба було, щоб у цівці її нагана був слід свіжого пострілу. Отже, з нього треба було таки справді випалити.

— З вас дуже дотепна дівчина! — сказав я, кисло всміхаючись. — Прецізно вмієте думати. Але випалити з вашої пістолі можна і тут. Треба тільки щільно чимось огулити її. От хоч би вашою блюзою. Коли вистрелю при самій землі, жадного згуку не буде чутно.

Знявши з куща Марусину блюзу, я добув із-за пояса її нагана. Але Маруся придержала мою руку.

— Ні, ні! Прошу вас, не робіть цього тут! Це надто небезпечно. Підемо далі від лісу.

Я знизав плечима.

— Хай буде по-вашому!

Густі хащі дуже перешкоджали посуватися вперед. Маруся, очевидячки втомлена дорогою, декілька разів спотикалася. В одному гущавнику вона зачепилась за щось ногою і впала. Але тим разом не піднялась живо на ноги, як це раніше робила.

— Що сталося? — спитав я стривожено і підійшов до неї. Якийсь дивний неспокій оволодів мною.

Вона хвилину мовчала, тримаючись за лікоть. Нарешті глянула на мене і сказала:

— Мене вкусила гадюка!

— Що таке? — я не міг зрозуміти, про що вона говорить.

— Так, я цілком виразно чула, як вона засичала і вжалила мене... Ось тут...

Маруся витягнула до мене руку, на якій з-під відвернутого рукава сорочки виднілися два цілком виразні сліди укусу, з яких просочилися дві краплинки крови.

(Далі буде)

ЩЕ ТІЛЬКИ ЧОТИРИ МІСЯЦІ ВІДДІЛЯЄ НАС ВІД 26-ОЇ ГОЛОВНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. ВИКОРИСТАЙМО КОЖНИЙ ДЕНЬ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ НОВИХ ЧЛЕНІВ, БО ЦЕ БУДЕ ГОЛОВНОЮ ПЕРЕДУМОВОЮ УСПІХУ КОНВЕНЦІЇ!

ТРИБУНА У.Н.СОЮЗУ

Рік XIII. ЛЮТИЙ, 1966 Ч. 1 (112)

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ І УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА ТА ЇХНІ ПЕРСПЕКТИВИ

Інтерв'ю з головним предсідником УНС Йосипом Лисогором

Український Народний Союз не належить до невідомих організацій. Навпаки, бувши найстаршою і найбільшою українською установою у вільному світі, мавши свої власні періодичні й книжкові публікації та завжди беручи найактивнішу участь у загально-громадському житті українців у ЗДА і Канаді та живо й активно інтересуючись долею українського народу „на нашій не своїй землі", він належить цілком зрозуміло й оправдано до найпопулярніших організацій.

Йосип Лисогір
гол. предсідник УНСоюзу
за своїм робочим столом

Тим не менше навіть в такій установі, чи — правильніше сказавши — саме в такій установі та у зв'язку з нею завжди є багато справ і проблем, які вимагають постійного з'ясовування. Очевидно, що найбільш авторитетним для з'ясовування цих проблем — поза кожночасною конвенцією та Головним Урядом — є члени Головного Екзекутивного Комітету з головним предсідником на чолі. Тому то для вияснювання поодиноких актуальних союзових і громадських проблем та — йдучи за доброю практикою і добрим прикладом деяких поважних американських журналів (напр. „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт") — друкуватимемо на цих сторінках власне інтерв'ю з поодинокими членами Головного Екзекутивного Комітету чи Головного Уряду. Починаємо від найвищого репрезентанта УНС, його головного предсідника п. Йосипа Лисогора, який в дальшому відповідає на ряд поставлених йому запитів.

Запит: Пане Предсіднику, при іншій нагоді Ви висловились, що Український Народний Союз уже завеликий, щоб бути малим, але ще замалий, щоб бути великим. Як це розуміти?

Відповідь: Я справді сказав це під час зустрічі нашого Головного Екзекутивного Комітету з Головним Виконавчим Комітетом Українського Робітничого Союзу в справі можливої злуки цих установ. Сказаного не можна інтерпретувати занадто дослівно, бож Український Народний Союз уже силою свого мультімільйонового майна є великою організацією. Минулий 1965-тий рік ми закінчили із кількістю членів понад 86,000 та майном у висоті **круглo 31 мільйон долярів.** Інші прибутки з відсотків від інвестицій та інші виносили вже понад два мільйони долярів, а наші нові інвестиції впродовж того року виносили два з половиною мільйона долярів. А дальше:

УНСоюз виплатив приблизно півтори мільйона долярів забезпеченевих запомог своїм членам чи їх спадкоємцям.

Вислано членам УНС 55 тисяч дивідендових чеків на загальну суму понад 310 тисяч долярів.

Наша Головна Канцелярія обслуговує 485 Відділів УНС в ЗДА і Канаді, отже в деякому відношенні і стільки наших громад.

УНС друкує щоденно 20 тисяч примірників „Свободи", раз у тижні стільки ж примірників англомовного „Українського Тижневика" і раз у місяць 4,000 примірників дитячого журналу „Веселка", а неперіодично публікує книжкові видання.

Союзівка, вакаційна відпочинково - виховна оселя УНСоюзу в Кетскильських горах розвинулася у велике підприємство сама по собі та становить сьогодні для членів УНС і для всієї громади, зокрема для нашої молоді, важливий культурний, виховний, спортовий та відпочинковий осередок. Кожного року відвідує й перебуває на Союзівці 10 до 15 тисяч осіб, а річний фінансовий оборот Союзівки вже переступив чверть мільйона долярів.

У нашій Головній Канцелярії є затруднених повночасово понад 60 осіб, а кількість працівників Союзівки в літньому сезоні доходить до 80 осіб.

Усе це додає до нашої не тільки великої, але й скомплікованої активности. УНСоюз не є малий і своїми фінансовими ресурсами та кількістю свого членства. Але, ми все ще не дійшли до такого ступня свого розвитку, щоб ми економічно могли користуватись високо розвиненим бюровим устаткуванням та системою машин, призначених для такого роду праці, як її веде УНСоюз, бо це устаткування і ці машини занадто коштовні й „виплачуються" тільки в найбільших підприємствах. Вони впродовж дня можуть виконати далеко більше праці, ніж ми маємо в нашій канцелярії, отже більшість часу вони не мали б що робити.

Основне збільшення кількости членства і суми майна не тільки що виправдало б придбання такого нового устаткування, але й зробило б його дуже корисним для нашої організації.

Дальше нам необхідно збільшити штаб місцевих, районових і обласних організаторів. Секретарі наших відділів не є встані організувати стільки нових членів, як це можуть робити повночасові організатори. Крім того, наші нові роди забезпечень та основне підвищення забезпеченевих сум вимагають все більшого й більшого знання забезпеченевого діла з боку організаторів, бо тільки так можна добитись поважніших організаційних успіхів. Цього можна вимагати й очікувати в першу чергу від постійних організаторів, а для поширення і розбудови такого штабу професійних організаторів потрібно більшої організації, більше членів, більше прибутків і більше фондів.

Це потверджує те, що сказано на початку: Український Народний Союз є сьогодні вже дуже великою установою в одному розумінні, але все це замалою, щоб могти вповні скористати з діяння на велику скалю.

Запит: Чи Ви бачите реальні можливості, щоб Український Народний Союз міг у передбаченому часі стати таким великим, щоб і бути великим та діяти на ще більшу скалю?

Відповідь: Вважаю, що Український Народний Союз має на це всі можливості і найкращі вигляди. В З'єднаних Державах і в Канаді є ще дуже багато українців та їх кревних, що не є членами УНСоюзу чи будь-якої іншої української братсько-забезпеченевої установи.

А дальше, населення в цих обидвох країнах постійно збільшується, отже і збільшується кількість українців чи громадян українського роду. Наші громади в ЗДА і Канаді подивугідно зберігають свою ідентичність. Збільшується постійно стан українського посідання, з кожним роком будуємо нові церкви, нові школи, нові народні доми. Рівночасно збільшується, і поглиблюється програма активности наших професійних організацій, політичних угрупувань, жіночих об'єднань, організацій молоді, студентських і спортових клюбів. Коли мова про Український Народний Союз, він від 1950-го року збільшив утроє своє майно та подвоїв кількість свого членства в таких стейтах, як Міннесота й Іллиной. УНСоюз тепер уже постійно росте в Каліфорнії, Колорадо, Небрасці, Мериленді, Огайо та інших стейтах. Минулого року ми придбали 5.000 нових членів і це досягнено при відсотково тільки малій участі наших відділів в організаційній кампанії. Якщоб нам пощастило заактивізувати більшість наших Відділів та розбудувати енергійний штаб організаторів, Український Народний Союз міг би виконувати свою працю вчетверо і сп'ятеро більше, ніж її виконує тепер.

Існують подібні до УНСоюзу інші американські братські установи, що мають по 900,000 членів і по 500 чи і більше мільйонів долярів майна. Можливо, що нам важко буде дійти до таких цифер, але при відповідному плянуванні та наполегливою працею ми можемо дорівняти щонайменше Польському Народному Союзові (Польскі Звйонзек Народови), який нараховує 300,000 членів. Це може потривати ще деякий час, але це можна досягнути, бо на це ми маємо всі передумови, зокрема маємо людей, щоб їх організувати.

Запит: Як Ви оцінюєте теперішній організаційний і фінансовий розвиток УНСоюзу, мавши на увазі працю і досягнення в минулому році?

Відповідь: В загальному, 1965-ий рік у розвитку УНСоюзу був ліпший від попереднього 1964-го року. Ми зорганізували кругло 5,000 нових членів, отже на 500 більше, ніж у 1964-му році. Покривши різні втрати в членах, загальна кількість нашого членства збільшилася в тому році на понад 1.600. Нові члени також забезпечувались на вищі суми. В 1965-муроці УНСоюз видав уже більше грамот на забезпеченеві суми $5.000 і $10.000, як також було вже зацікавлення забезпеченням на суму дол. 50.000. Виглядає, що наші люди вже серйозніше ставляться до забезпечення взагалі та до відповідного забезпечення своїх родин, зокрема дітей. Сподіюся, що це зацікавлення буде продовжуватись і дальше збільшуватись.

Наші кращі організаційні успіхи в 1965-му році треба завдячувати цілому рядові причин, що матимуть корисний вплив і на нашу організаційну працю в цьому конвенційному році.

В 1965-му році наші відділові секретарі й організатори вже могли віддавати УНСоюзові більше часу, ніж у 1964-му році, в якому всі мали багато праці з великою акцією завершення будови та відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні пам'ятного 27-го червня. Секретарі й урядовці Відділів УНСоюзу в цілій країні були найактивніше зайняті цією акцією. Такої загально - громадської відповідальности вони вже не мали в 1965-му році й могли віддати більше часу та уваги для справ УНСоюзу.

Дальше, в липні 1965-го року ми ввели цілий ряд важливих поліпшень і вдосконалень у нашу забезпеченеву систему:

1) зменшено вкладки на всі роди забезпечень у кожному віці;

2) започатковано видачу термінового забезпечення на 5 і 10 років;

3) признано опуст на грамоти із забезпеченням на $3,000 і більше;

4) Започатковано видавання грамот на більшу суму забезпечення без лікарських оглядин;

5) збільшено суму забезпечення та зменшено обмеження віку на деякі роди забезпечення;

Іншими важливими факторами в розгортанні нашої праці було заангажування нових повночасових організаторів та влаштування спеціяльних організаторсько-секретарських курсів на Союзівці і в цілому ряді більших місцевостей. Все це, як і посилена праця дали в результаті кращі організаційні успіхи.

Під фінансовим оглядом, 1965-ий рік був для УНСоюзу — можна б сказати — знаменитий. Майно УНСоюзу в тому році збільшилося на кругло один з половиною мільйона долярів. Загальні прибутки з членських вкладок збільшилися — в порівнянні з попереднім роком — на 100,000 долярів. Збільшилися також прибутки від інвестицій та загальні прибутки. Союзівка мала найбільший оборот в своїй історії та виказала вже деякий прибуток. Деякі поліпшення виказують і прибутки „Свободи". Не зважаючи на збільшення загальних адміністраційних видатків, на видатки на нових організаторів, їхні платні і подорожні кошти, нам все ж таки пощастило вдержати загальні видатки приблизно на рівні попереднього року.

Нові прибутки в 1965-му році інвестовано в бондах на більші відсотки. Чисті прибутки від цілости наших інвестицій збільшилися до понад 4%, при чому всі наші інвестиції є повні і високої кляси. УНСоюз має основні резерви, бо оцінка його майна у відношенні до зобов'язань виносить 134%. Члени УНСоюзу мають всі причини пишатися фінансовим станом та розвитком своєї організації.

Запит: Часто можна почути заввиги, що УНСоюз це „чисто забезпеченево фінансова установа, як і з другого боку часом докоряється УНСоюзові, що він занадто „патріотичний". Чи могли б Ви коротко окреслити одне и друге значення та вартість УНСоюзу?

Відповідь: УНСоюз, як братсько - запомогова установа, об'єднує економічні вартості з громадськими для найкращого добра своїх членів і своєї громади. Ми є однаково фінансовою, як і патріотичною установою. В нашому інкорпораційному документі стверджено, що ми організуємось як не-зарібковий союз для таких цілей:

(Продовження на стор. 4-ій)

Степан Куропась

СОЮЗОВИЙ АРХІВ

З новим роком і новими досягненнями і здобутками на моральному і фінансовому полях, не треба союзівцям забувати і про ті малі числом а великі духом початки УНСоюзу. Треба теж студіювати чи переглядати історію УНСоюзу, хочби навіть при помочі двох „пропам'ятних Книг" які вийшли завдяки далекозорости сл. п. д-ра Мишуги, редактора „Свободи". З приємністю читаємо спогади, що Філядельфія побила Шикаго в передконвенційній кампанії. Громада, що все була позаду Шикаго на всіх ділянках (не во гнів!) вийшла минулого року першою на всіх стопах українського життя в Америці. І немов в калейдоскопі перекочуються події з історії УНСоюзу від Шаршоня і Капітули до Одежинського і Гаврпша, які діяли в Пенсилвенії колись і тепер.

При цій нагоді приходить на думку і союзова громада Канади. Малі початки союзовців Павла Дуди і Вол. Дідика, а відтак організаторів Баяра і Гіряка, що саньми і псами їздив до лісових таборів за членами для Союзу, вже давно за нами. Настали модерні часи Зорича із союзовою канцелярією в Торонті. Союзова історія йде вперед, її пишуть не лише організатори обласні і місцеві. Її допомагають писати і активні рухливі секретарі Відділів.

На протязі одного покоління УНСоюз перейшов кольосальні зміни організаційної системи і порядку, а за дальших 25 років зміниться напевно до непізнання.

Які зміни перейшов УНСоюз? Тому 30 років не могло бути і мови про союзових організаторів. Всякі натяки на те, що треба організаторів, натрапляли на ворожнечу відділових секретарів а ті, як відомо, і досі контролюють конвенцію і — зовсім правильно — мають велике слово в Головній Канцелярії. „Навіщо нам організаторів, ми самі дамо раду і впишемо нових членів?!" — кажуть вони. І Союз зростав черепашиним ходом, бо секретарі, за вимком кількох, не мали часу на працю для Союзу. Та поволі притуплено ворожу поставу секретарів до організаторів, які стали для зросту УНСоюзу — тракторами. Звісно, що фармери орали і кіньми, тому була і опозиція до тракторів. Але поступ переміг. До нині є ще в Америці фармери, що не вживають трактракторів (амиші) і вони є добрими господарями. Є це і нині в нас секретарі, що не хочуть допомоги організаторів, а самі не дають ради і їх відділи не зростають. Треба і їх спротив перемогти.

Тому 30 літ по союзових Відділах були що-місячні збори. Нині добре, як бодай раз в рік зійдуться люди. У Відділі, до якого я вступив, було право, що в першому році членства нові люди не мали права голосу. І такі аномалії належать до історії.

Виглядає зовсім певно, що за 25 літ, без огляду чи це буде кому подобатися чи ні, наші секретарі перестануть збирати місячні вкладки, а їх місце займуть окружні організатори. Такий є тепер напрям у братських організаціях. Багато з них таку метаморфозу вже перейшли, а інші є в процесі переходу. Адміністраційні видатки не лише Союзу, але всіх, зокрема державних установ, пожирають увесь бюджет а доходи з інвестицій не дають досить гроша для виповнення діри в недоборах. Держава може піднести податки, Союз цього зробити не може!

Але, чому наголовок — Союзовий архів? А тому, що крім календарів УНСоюзу — які зрештою останніми роками мало про Союз говорять — ми не маємо архіву, який би реєстрував, збирав, консервував союзові матеріяли, знімки, історію. Всі ті знімки союзових організаторів і першунів, від Шаршоня і Капітули до Одежинського, Гавриша і Зорича, це наша історія, а для цього треба архіву, чи — як хочете — музею. Такі архіви-музеї має наша церква, такі є в Клівленді і Шикаго. Слідуюча конвенція УНСоюзу повинна ухвалити не лише резолюцію, але й гроші на заложення Архіву УНСоюзу.

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП КАРДИНАЛ ЙОСИФ БЛАГОСЛОВИТЬ ПРАЦЮ УНС

31 жовтня мин. р. відбулися основуючі Загальні Збори відділу ч: 407 в Східньому Торонті. Присутні на Загальних Зборах не тільки з ентузіязмом прийняли за патрона відділу найдостойніше Ім'я нашого Верховного Архиєпископа - Ісповідника, Кардинала Йосифа, але і вислали від Загальних Зборів найщиріщі привітання, поклін і цілковите запевнення синівської покори і відданости.

У відповідь на це, на руки предсідника Загальних Зборів наспіла така відповідь:

Слава Ісусу Христу!
Ватикан, дня 22 листопада 1965 року.

Хвальна Президіє!

Нехай Св. Йосиф буде завжди для Українського Народного Союзу могутнім заступником і помічником у Вашій дальшій благородній праці.

З Архиєрейським
Благословенням
† **Кардинал Йосиф**
Верховний Архиєпископ

СПИСОК УЧАСНИКІВ „АКЦІЇ П'ЯТДЕСЯТИ"

		Відділ
1.	Павло Шевчунк	13
2.	д-р Роман Голіят	19
3.	Андрій Триш	20
4.	Михайло Шумило	20
5.	Гелен Олек	22
6.	Квітка Стецюк	25
7.	Петро Головачук	42
8.	Микола Сенек	45
9.	Михайло Галькевич	59
10.	Іван Петрунцьо	78
11.	д-р Іван Серант	86
12.	Микола Кончак	94
13.	Дмитро Шмагала	102
14.	Григорій Дацьків	106
15.	Олекса Гадзь	121
16.	Лев Боднар	131
17.	Анна Дубас	133
18.	Іван Тарнавський	150
19.	Михайло Фединишин	155
20.	Андрій Джула	161
21.	Дмитро Дидик	170
22.	Дмитро Кошильовський	183
23.	Василь Колодій	191
24.	Іван Василишин	194
25.	Ярослав Падох	194
26.	д-р Василь Палідвор	204
27.	Лев Гардінк	206
28.	Юрій Масюк	216
29.	Іван Мелінишин	220
30.	Тарас Шпікула	221
31.	Анна Ремик	238
32.	Осипа Олінкевич Михаленко	240
33.	Андрій Стецяк	240
34.	Петро Сильчак	257
35.	Омелян Барилка	268
36.	Іван Чопко	271
37.	Стефан Іваницький	276
38.	Евстахій Гомотюк	277
38.	Павло Пироганич	283
40.	Петро Федик	292
41.	Михайло Гентош	305
42.	Володимир Гавриляк	316
43.	Василь Цюпа	325
44.	Григорій Кісіль	336
45.	Емануїл Притула	337
46.	Микола Дербуш	345
47.	Іван Гнідь	349
48.	д-р Василь Вишиваний	361
49.	Василь Попович	367
50.	Петро Тарнавський	375
51.	Іван Даньківський	375
52.	Михайло Семків	379
53.	Ярослав Карпяк	385
54.	Василь Олійник	387
55.	Іван Телюк	414
56.	Іван Мельник	418
57.	Степан Куропась	423
58.	Петро Дяків	427
59.	Бронислава Мельник	434

На списку подані особи, які зобов'язалися присднувати кожного місяця до Конвенції по п'ять членів. Цей список не обнимає постійних організаторів.

Ярослав Падох

ДВІ АКЦІЇ, ЯКІ ЗАПЕВНЯТЬ ПОВНИЙ УСПІХ КОНВЕНЦІЇ

В минулому році ми досягли своєї мети: придбали рівно 5.000 нових членів і дійшли, вперше в історії УНСоюзу, до 86.000 членства. Цей успіх, без сумніву, оцінить недалека Конвенція й він напевно вплине на її оптимістичний погляд — і плянування на майбутнє.

В цьому році, декілька місяців перед конвенцією, маємо не менші завдання. Маємо обов'язок зберегти наші минулорічні набутки й додати до них щедрою рукою нові. Не сміємо розгубити скарбу, що його дає успіх, який слідує по нелегкім труді. Цей скарб — це довір'я до власних сил, це віра, що наполеглива праця завжди і в усіх обставинах приносить плоди, це врешті довір'я до власного громадянства, яке знає вагу великих громадських установ, що ростуть й поширюють межі своєї діяльности та обрії своєї громадської експансії.

На перші чотири з половиною місяці цього року, тобто на час до Конвенції, ми поставили собі скромну, як на наші можливості, але наскрізь реальну й досягальну мету: придбати нових 2.000 членів й їх скласти Конвенції, як наш конвенційний дар й запоруку дальшого безперервного росту УНСоюзу.

Цю конвенційну кампанію спираємо передусім на двох акціях: одну називаємо — „АКЦІЯ П'ЯТДЕСЯТИ", а другу „АКЦІЯ ДЕЛЕГАТІВ". Перша розрахована на невелике число наших найкращих організаторів, мінімальне число яких ми обережно поставили на п'ятдесят, а друга обнімає найже вдесятеро більше число, бо всіх конвенційних делеґатів.

Акція П'ятдесятьох

Ця акція почалася так: З головної канцелярії пішли листи до сотні найбільш успішних організаторів членів в минулому. Пропозиція до них була така: зобов'язатися придбати впродовж кожного передконвенційного місяця бодай по п'ять членів. П'ятдесят осіб по п'ять членів, це 250 місячно, отже половина нашої місячної квоти. Зголосилося більше, як п'ятдесят осіб, а можна думати, що зголоситься ще дехто. Двері до цього почесного гурту конвенційних організаторів незачинені. Ждемо на дальші зголошення, які будуть проголошені в „Трибуні УНС" і на сторінках щоденної „Свободи".

Внизу поміщена таблиця перших членів „акції п'ятдесятьох". Вона говорить про людську впертість і віддання громадським справам, зокрема ж дбалість про постійну розбудову УНСоюзу і про повний успіх недалекої Конвенції. Бо тільки в атмосфері поступу й розвитку вона зможе виконати своє велике завдання. Цю таблицю будемо повторювати в кожному числі „Трибуни УСоюзу" й подаватимемо числа, які вказуватимуть, як члени тієї акції, поодинці і всі разом, виконують свої зобов'язання. І наскільки наближаємося до осягнення нашої конвенційної мети.

Маємо глибоку віру, що наша мета буде не тільки виконана, але й значно перевищена. Про це говорять численні й як же переконливі голоси перших зголошених учасників цієї акції. Годі їх всі тут подати, але в скороченні хочемо з ними познайомити наш союзовий загал.

„Можете на мене числити!"

„Ви маєте мою згоду на участь у цій передконвенційній кампанії", пише головна радна з Шикаго, п-і **Олена Олек**, але майте на увазі, що після чотирьох останніх кампаній в мене не буде місця на всі ці медалі". А головний радний з того ж Шикаго, **Тарас Шпікула**, коротко пише: „Я згідний стати членом Вашого Проєкту П'ятдесятьох, бо це мій обов'язок і я мушу його виконати".

За своїми головними урядовцями йдуть відділові секретарі. Секретар 13-го Відділу з Вотервліт й голова своєї округи УНС, **Павло Шевчук**, який придбав минулого року 56 членів, полемківськи, твердо заявляє: „Постараюся із всіх своїх сил виконати цей спеціяльний проєкт, хоч може ще в січні не зможу здобути повний успіх, в дальші місяці наздожену наложену мету".

Секретар 19-го Відділу ім. Дмитра Галичина з Ню Йорку, **д-р Роман Голіят**, признається, що „було б негарно з моєї сторони, коли б я не виконав свого обов'язку, тому буду старатися зробити все, щоб здобути успіх". Подібно висловлюється досвідчений секретар і організатор 45-го Відділу з Філядельфії, **Михайло Сеник**: „Дякую Вам за те, що влучили мене до вибраних п'ятдесятників. Приймаю Ваше запрошення та буду старатися сповнити Ваші сподівання. В цім році буду старатися довершити дві п'ятдесятки: придбати 50 членів рівно в 50 років, як я вступив до УНС і рівночасно зорганізував Відділ ч. 80 в Калумет Ситі, де мій братанич секретарює".

Коротка також мова незрівнянного секретаря 78-го Відділу з Майнерсвил, Па., **Івана Петрунця**, який рік по році в тій майже опущеній гірничій місцині організує десятки нових членів. „До конвенції — пише він — здобуду бодай 20 членів. Можете на мене числити". А секретар 94-го Відділу в Дітройті, **Микола Кончак**, шукає певности в народній приповідці. „Рада би душа до раю — пише він — але як би я не додержав обітниці, буде стидно перед Вами і тут у нас". Віримо, що напевно стиду не буде, але буде признання й вдоволення з добре виконаного завдання.

Сеньйор серед секретарів й організаторів, **Григорій Дацьків**, з 106-го Відділу в Шикаго, дякуючи за ґратуляції, одержані з нагоди 50-річчя свого подружжя й бажаючи, щоб усі в головній канцелярії „були здорові, як вода, веселі, як весна, а багаті, як земля", прирікає, що разом з іншими урядовцями Відділу „працюватиме, щоб мати таку квоту нових членів, як собі бажаєте". А другий досвідчений союзовець, секретар 121 Відділу у Верной, Н. П., **Олекса Гадз**, дякує за „дорогоцінний лист і заклик до спеціяльної акції" і обіцяє свою повну співпрацю. „Згідний стати членом Вашого проєкту й виконати в цім році те, що мені не повелося в минулому" пише секретар 150-го Відділу в Піттсфілд, Масс., **Іван Тарнавський**.

„Це не абияка почесть для мене бути членом Акції П'ятдесятьох", пише секретар 155 Відділу в Перт Амбой і водночас голова місцевої округи, **Михайло Фединишин**. „УНС є одною з найкращих установ, до якої повинні увійти всі без вийнятку українці. Посилаю чотири аплікації, але в наступних місяцях буде більше". Секретар 206-го Відділу з Вунсакет, **Лев Гардінг**, дякує за „вибрання мене до Великої П'ятдесятки" й висловлює певність, що зможе допомогти успіхом закінчити кампанію, додаючи, що „Ваші листи до помагають нам скріпити нашу енергію".

Секретар 220 Відділу в Шикаго, **Іван Мелішин**, обіцяє звернутися до всіх відділових урядовців, щоб вони йому допомогли виконати квоту. Секретарка 238 Відділу з Бостону, **Анна Ремик**, не має часу на довгі листи, вона телеграфічним стилем повідомила про свою згоду словом „Подбаю!", подібно як секретар **Петро Сильчак** з далекого Сан Франсіска, що, приймаючи запрошення до акції пише „буду старатися бути добрим членом".

Секретар 271-го Відділу **Іван Чопко з Елмайри, пи-**

(Закінчення на стор 6-ій)

ПРОТОКОЛ

Нарад Головного Екзекутивного Комітету Українського Народного Союзу, які відбулися у Головній Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сиbudgeti в дні 29 грудня 1965 року.

В нарадах взяли участь: гол. предсідник И. Лисогір, заступники гол. предсідника: інж. Ст. Куропась і пані А. Герман, гол. секретар Я. Падох і гол. касир Р. Слободян, голова Контрольної Комісії д-р В. Галан, дир. Канадійської Канцелярії Б. Зорич та гол. редактор А. Драган.

Наради розпочалися о год. 9:20 ранку й тривали до год. 7 вечора з перервою на обід. Нарадами проводив гол. предсідник П. Лисогір, протоколував гол. секретар Я. Падох.

I. ЗАГАЛЬНИЙ ОГЛЯД ПРАЦІ.

Головний Предсідник Йосип Лисогір відкрив засідання, після чого дав загальний огляд стану УНСоюзу і склав звіт з діяльности від часу останнього засідання Екзекутиви, яке відбулося 4 листопада 1965 року.

Хоч 1965 рік ще не закінчений і не підсумовані щорічні успіхи щодо збільшення стану членства і його майна, все ж можна твердити, що цей рік належав до найбільш успішних років у праці УНСоюзу. Є вигляди на те, що майно УНСоюзу збільшиться у цьому році на півтора мільйона долярів і що він вдруге переступить мільйонову межу від 29½ мільйонів, які мав з кінцем минулого року, до 31 мільйона з кінцем цього року. Відносно членства УНСоюзу є вигляди на те, що він у цьому році досягне свою організаційну мету, тобто здобуде 5.000 нових членів або дуже наблизиться до цього числа. Після покриття втрат членів унаслідок смертности, дозрівання грамот, передчасного згрошевлення й ін., можна сподіватися чистого прибутку членів у сумі понад 1.000 членів. В минулому році УНСоюз вів живу культурну і видавничу діяльність. Побіч продовжування періодичних видань, а саме „Свободи", „Українського Тижневика" й „Веселки", він видав 5 нових книжок, зокрема календар, який уже розіслано. Свої ствердження гол. предсідник ілюстрував числами. В дальшому він торкнувся поодиноких справ, які відносяться до майбутньої праці УНСоюзу.

Актуарії УНСоюзу на доручення Екзекутиви приготовили новий плян виплати дивіденди за минулий рік. Знову, вчетверте в останніх роках, піднесено дивіденду. В цьому році буде виплачена дивіденда приблизно на $47,000 більша, як у минулому році, так що до виплати припаде приблизно $360,000, тобто кругло 45% чистого прибутку УНСоюзу, передбаченого на 1965 р. Замітне в цьогорічній дивіденді є те, що виплачуватиметься дивіденду вже після першого року забезпечення, а не, як досі, після другого, з деякими винятками. Ця чергова підвишка дивіденди робить умови дивіденди УНСоюзу безконкуренційними. Треба сподіватися, що членство прийме з повним вдоволенням цю підвишку дивіденди.

Приявні апробували проєкт актуаріїв без змін.

У дальшому гол. предсідник торкнувся справи сполуки фондів адміністраційного з так званим посмертним, і повідомив, що стейтові асекураційні департаменти двох найважливіших стейтів, Ню Джерзі й Ню Йорку, погодилися на таку сполуку. Схвалено ввести сполучення фондів від 1 січня 1966. Існує питання назви цих фондів. Актуарії пропонують змінити теперішню назву фондів у тому напрямі, щоб був фонд життьового забезпечення, фонд акцидентового й здоровного забезпечення та братський фонд, в який входили б усі інші фонди. Питання це обговорено, але рішення відложено на пізніше.

Чергова справа — модернізація діловодства Головної Канцелярії при помочі нових машин. Ведено дальші студії цієї проблеми і урядовці Головної Канцелярії оглянули нові машини в сусідньому банку (Ферст Нешенел Бенк ін Джерзі Ситі). Є можливість, не набуваючи машин, ціна яких виносить кругло $45.000, договоритися зі сусіднім банком, щоб він виконував для нас потрібні праці. Банк погодився дати письмову пропозицію щодо своєї служби та оплати за неї. У дискусії, в якій забирали голос приявні, зокрема голова Контрольної Комісії д-р Галан, схвалено пождати на пропозицію банку і щойно після того вирішити, чи краще виплатиться набути машини на власність, чи користати з обслуги банку.

Переведено дальшу дискусію над питанням нового осідку Головної Канцелярії. Гол. предсідник зреферував вислід оглядин нових об'єктів як у Джерзі Ситі, так і в Ню Йорку, в околиці 9 вулиці й 3 Евню. Стверджено, що досі не можна було підшукати відповідного об'єкту й що наші старання в цьому напрямі продовжуються. В дискусії підмічено користь з придбання більшого будинку для Канцелярії та для винайму приміщень, чинші яких оплачували б приміщення Головної Канцелярії.

В дальшому обговорено питання об'єднання УНСоюзу з іншими Союзами. Гол. предсідник склав справоздання із заходів у цьому напрямі. Схвалено їх продовжувати продовжувати й пред'явити Конвенції до схвалення відповідний проєкт резолюції.

Екзекутива поробила заходи в напрямі утворення Конвенційного Комітету в Шикаго. В часі поїздки гол. предсідника і гол. секретаря до Шикаго в минулому місяці утворено там комітет, до якого ввійшли всі головні урядовці з Шикаго та цілий ряд місцевих визначних союзових діячів. Головою цього Комітету є заступник гол. предсідника інж. Ст. Куропась. Комітет має підготовити всі побутові справи Конвенції. Схвалено проголосити Конвенцію в „Свободі" у першому числі після 1 січня 1966 року.

Закінчуючи своє справоздання, гол. предсідник згадав про підготову крайових змагань у круглях, які мають відбутися у днях 29 і 30 квітня 1966 року в Алексиппа. Поінформував також, що Міннесотський Університет збирає матеріяли про національні меншини в Америці і звернувся до УНСоюзу й „Свободи" по відповідні українські матеріяли, які мали б увійти до еміграційного відділу архіву цього університету. Схвалено дати повну допомогу в цій акції.

Після цього заступники гол. предсідника інж. Степан Куропась і пані Анна Герман доповнили звіт гол. предсідника інформаціями про свою діяльність у звітному часі в користь УНСоюзу.

II. ГОСПОДАРСЬКІ СПРАВИ.

Гол. касир Роман Слободян склав справоздання з фінансово-господарської діяльности Українського Народного Сюзу за останні місяці, тобто від часу останнього засідання Екзекутивного Комітету, при чому дав огляд загального фінансового стану УНСоюзу за останніх 11 місяців 1965 року. Поміж прибутками найбільшу позицію становлять членські вкладки, які досі досягнули понад $2.324,000 та прибутки з інвестицій, які досягнули суми $1,136,000. У видатках найбільшу позицію займають виплати з посмертного фонду на суму $1.602.000. З кінцем минулого року УНСоюзу мав майна на $29.498.000, а з кінцем листопада 1965 року це майно виносило $30.900.000. Гол. касир не сумнівається, що ще до кінця цього року УНСоюз перейде другу мільйонову межу, а саме: $31.000.000. Наскільки йдеться про прибутки, в останньому часі від попередніх нарад Екзекутиви, інвестовано $397.835.25 в бондах, та суму $551,895.25 у морґеджах, а саме:

а) МОРҐЕДЖІ:

William Chupa & Petro Kostyk, 477 E. 144th St., Bronx, N.Y.	10,000.00
Pawlo and Oksana Iwaniw, Rt 2, Box 396, So. McHenry St.,	16,000.00
St. Mary's Protectress Ukr. Orthodox Church, 81 Washington Avenue, Clifton, N.J.	8,000.00
Ian and Anna Iwaniec, 6443 Asbury Park, Detroit, Mich.	7,500.00
Michael and Erna Losinsky, 1220-1222 E. Lincoln, Royal Oak, Mich.	43,000.00
Nick and Olga Rohozynsky, 31 Front St., Sudbury, Ont., Can.	24,000.00
Gregory Moklak & John Kulczycky Cmaylo, 321 E. 9th St., N.Y., N.Y.	22,000.00
Ihor and Lubow Rakowsky, 1853 Haight Ave., Bronx, N.Y. (addl)	6,520.00
Mykola B. & Ellen T. Liss, 20765-67 Tireman, Detroit, Mich.	17,000.00
	154,020.00
Разом інвестовано в морґеджах	$ 551,855.25

б) БОНДИ:

1. *Закуплені бонди*

25m	Jersey Central Power & Light Co., 1st Mtge Bonds, 4 7/8% due 11/1/95; Yield - 4.82	$25,218.75
50m	Sun Oil Co., 25 Yr. 4 5/8% Deb., due 11/15/90; Yield - 4.73	49,500.00
25m	Wisconsin Natural Gas Company, 1st Mtge Bonds, 4 7/8% Bonds due 10/1/90	24,937.50
25m	West Penn Power Co., 1st Mtge Bonds, Ser. Q, due 7/1/87	25,250.00
50m	Florida Power & Light Co., 1st Mtge Bonds, 5% Series due December 1, 1995	51,170.00
75m	General Motors Acceptance Corporation, 4 7/8% Debentures due December 1, 1987	74,250.00
50m	The Royal Bank of Canada Term Deposit Receipt, 4 7/8% due March 14, 1966	50,000.00
100m	Province of Quebec, 5¾% Bonds due Oct. 15, 1990/87 Yield - 5.94	97,500.00
	Разом інвестовано в бондах	$397,835.25

2. *Продані бонди:*

50m	The Royal Bank of Can. Term Dep. Receipt, due 1/20/66	50,000.00

3. *Дозрілі бонди*

50m	The Royal Bank of Canada Term Deposit Receipt., 4 3/8% Bonds due December 13, 1965	50,000.00
		100,000.00

III. ОРГАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ.

Головний секретар Ярослав Падох склав справоздання з організаційно-секретарської праці за час від попередньої наради Екзекутиви і після цього дав загальний огляд організаційних досягнень впродовж поточного року. У найважливішій ділянці, розбудови членства УНСоюзу він підмітив, що першого січня 1965 року УНСоюз мав 84,414 членів, а з кінцем листопада цього самого року 85,357 членів, отже 943 члени надвишки. Впродовж місяця грудня ведеться дуже інтенсивна кампанія, метою якої є доповнити число придбаних у цім році нових членів до 5,000 і збільшити загальний стан членства бодай до 86.000. Гол. секретар сподівається, що визначена мета ще в цьому місяці буде осягнена. Це дало б поважну надвишку членства, придбаного ще в 1965 році над членством, придбаним рік скоріше.

У дотеперішній кампанії найбільше заслужилися зпоміж постійних організаторів: гол. радний Іван Одежинський з Філядельфії, Михайло Ольшанський зі Шикаго, Степан Гавриш із Філядельфії, Василь Дідюк з Торонта, Микола Ткачук зі Шикаго й інші. Зпоміж відділових організаторів найбільше заслужилися: Андрій Стецяк з Клівленду, Анна Дубас з Нюарку, Дмитро Дидик з Джерзі Сиbudgeti, Павло Шевчук з Вотервлиту, Евстахій Гомотюк з Гартфорду й ін. Поміж відділами на першому місці стоїть відділ 432 з Торонта, а за ним іде 423 зі Шикаго, 240 з Клівленду, 153 і 216 з Філядельфії, 133 з Нюарку, 170 з Джерзі Сиbudgeti й ін. Кожний з вичислених відділів здобув до листопада ц.р. більше як по 50 членів. З округ на перше місце вибилася філядельфійська, а за нею крок-у-крок іде округа в Шикаго. Цей інтересний змаг між двома округами вирішиться вже в найближчих днях.

Важливою ділянкою в організаційній праці було закладання нових відділів. У минулому році заложено 9 відділів, всі вони розвиваються дуже успішно, а саме 231 відділ ім. нард. Йосифа Сліпого у Кемдені, Н. Дж., 222 пластовий відділ в Клівленді, 463 відділ у Віндзорі, при церкві св. Володимира, 250 відділ у Рокфорді, Ілл., 216 пластовий відділ у Філядельфії, 448 відділ у Монтреалі, який донедавна становив самостійне товариство „Самопоміч", що існує кругло 60 років, 407 відділ у Торонто ім. Кардинала Йосифа Сліпого, 408 відділ ім. Митр. Андрія Шептицького у Торонто при церкві св. Покрови, 340 відділ у Нюарку, перший відділ, заснований серед української евангельської громади.

Не менше уваги звертано на злуку відділів і переведено об'єднання цілого ряду менших відділів у місцевостях Вест Пулман, Ром і Доргенвіл у нюйорськім стейті, в Олифанті, Мек Аду, пенсильванського стейту і Ансонії стейту коннектикатського, а останньо в Трентоні стейтнюджерського. В минулому році збільшилося число постійних організаторів в особі Василя Дідюка в Торонто. Постійними організаторами стали: д-р Тит Залуцький в Торонто, Йосиф Сквирський в Монтреалі, а останньо Софія Куца в Торонто. Нові організатори на канадійськім ґрунті дають запоруку збільшення успіхів Союзової Канади в черговому році.

Після справоздання гол. секретар накреслив загальні напрямні дальшої організаційної праці в черговому, конвенційному році. З початком 1966 року буде проголошено конвенційна кампанія, метою якої повинно бути придбання бодай 2,000 членів, тобто по 500 членів кожного місяця до часу Конвенції. Обов'язком усіх делеґатів на конвенцію буде: придбати бодай по 10 членів, щоб набути конвенційну відзнаку, якою пропонує схвалити ювілейну відзнаку, видану УНСоюзом для відзначення свого 70-річчя. Цю пропозицію схвалено. Гол. секретар сподівається, що конвенційна кампанія дозволить значно збільшити число членів, що матиме своє значення для успішного проведення Конвенції.

Гол. редактор „Свободи" А Драган склав звіт із культурно-видавничої діяльности УНСоюзу, інформуючи про виконану й заплановану працю. Він поінформував, що „Свобода" вже підготовляє великий збірник з нагоди 50-ліття відродження української державности та боротьби в її обороні. В минулому році Видавництво „Свобода" видало 5 книжок, а саме: Ф. Дудка, д-ра Луцева, М. Понеділка, Івана Панчука та календар УНСоюзу. Продовжується праця над другим томом англомовної Енциклопедії Українознавства. Незабаром вийде з друку книжка присвячена Кардиналові Йосифові під назвою „Маємо Кардинала". Пропонує видати її накладом 20,000 примірників і чистий дохід призначити на Український Католицький Університет у Римі. Схвалено це видання, з тим, що його наклад буде пристосований до запотребування та коштів друку. Теж схвалено черговий календар присвятити 50-літтю визвольних змагань українського народу. У дальшому редактор підмітив потребу придбання для складу редакції нової сили і поінформував, що пляновані зміни в „Українськім Тижневику", які мали бути заведені від 1-го січня наступного року, відложено на пізніше.

Прийнято до відома справоздання редактора А. Драгана і встановлено, що до Конвенції має появитися ще чотири числа „Трибуни УНСоюзу".

V. СПРАВОЗДАННЯ ДИРЕКТОРА КАНАДІЙСЬКОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ

Директор Канадійської Канцелярії, гол. радний Богдан Зорич дав загальний огляд діяльности Канадійської Канцелярії, якої він є директором. В окремому письмовому справозданні він подав докладне звідомлення з праці УНСоюзу в Канаді та пропозиції щодо майбутньої праці. Окремо заторкнув питання уділювання морґеджів, вважаючи, що досі уділено замало морґеджів для канадійського членства. Відносно конвенційної кампанії директор Канадійської Канцелярії зобов'язався, що кожного місяця до конвенції Канада придбає щонайменше по 75 членів, так що в час конвенції уділ Канади в конвенційній кампанії буде не нижчий від 300 нових членів. До нових відділів, які створено в Торонті, слід додати новий відділ, утворений у Гвелфі заходами директора Канадійської Канцелярії.

Після вичерпання всіх справ та відложення на черговий день окремої конференції з директором Канадійської Канцелярії, закінчено наради о год. 7 вечора.

ЯРОСЛАВ ПАДОХ
головний секретар

УНСОЮЗ І УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА...

(Закінчення зі стор. 3-ої)

(1) дбати про єдність і товариське взаємовідношення та поширювати засади добродійности й харитативности між українцями і їх нащадками;

(2) придбати фонди для допомоги непрацездатним і немічним членам і їх родинам та виплачувати похоронні видатки по померлих членах, посмертні та інші запомоги і такі форми забезпечення, на які дозволяє закон.

Піонери й основники нашого Союзу були вітально зацікавлені в тому, щоб зберігати нашу культуру, релігію і нашу ідентичність в Новому Світі та в створенні такої фінансової бази, яка з одного боку заспокоювала б економічні потреби наших людей на американській землі, а з другого боку вможливлювала б допомогу нашому народові в Рідному Краю в його боротьбі за свої національні права, включно з державною незалежністю. Сьогодні бачимо, що цей задум був добрий та дав благородні наслідки. УНСоюз від цієї своєї мети не відступив ані на крок за всю свою вже 72-літню історію. Він цілком певно є патріотичною організацією, і я вірю, що такою він назавжди залишиться. Ми також цілком певно розбудовуємо запопадливо нашу фінансову силу та кількість нашого членства, щоб розбудовувати та здобувати нові ресурси для здійснювання наших цілей з більшим успіхом. Від цих бо ресурсів у великій мірі залежить наша спроможність допомагати нашому народові й українській справі. Багато з великих акцій для поширення правди про Україну та для допомоги українському народові були б неможливі без фінансової й організаційної допомоги УНСоюзу.

Ми потребуємо більше патріотичного ідеалізму і більше грошей для його підтримки, щоб могти успішно змагати до нашої мети. В моєму розумінні не може бути організації занадто патріотичної, чи занадто фінансово наставленої. Нам треба до найвищого ступеня з'єднувати ці властивості і прикмети й ми не сміємо спочивати, як довго не об'єднаємо всіх українців в Америці і Канаді та їх нащадків в організаційних рямках УНСоюзу, бо тільки тоді ми зможемо з повним успіхом працювати для себе самих і для нашої справи.

Запит: Як Ви оцінюєте видавництво і публікації УНСоюзу?

Відповідь: На мою думку, публікаціям УНСоюзу не може дорівняти жадна інша українська організація в світі. Щоденник „Свобода", що появляється вже 73 роки, англомовний „Український Тижневик" у 33-му році своєї появи та дитячий місячник „Веселка", що також уже має 13 років, є провідними органами в своїх ділянках. „Свобода" зі своїм кваліфікованим редакційним і адміністраційним та друкарським персоналом і з поважною кількістю компетентних та відданих співробітників у багатьох країнах світу є провідним і найбільш почтним щоденником не тільки між членами УНСоюзу, але й серед загалу громадянства. Всі наші публікації вважаю за безстрашних сторожів української правди й українських інтересів, успішних борців проти большевизму, за що постійно стягають на себе лють і гнів комуністичної преси тут і за залізною заслоною.

А англомовний „Український Тижневик" має ще й ту окрему вартість, що він є своєрідним помостом порозуміння між тими народженими вже в Америці чи Канаді українськими групами, які не володіють достатньо українською мовою, та українською громадою. Цей тижневик з успіхом інформує нашу молодь, як і наших американських співгромадян про нашу активність та про події в Україні.

„Веселка", завдяки її кваліфікованим редакторам і співробітникам, здобула собі й закріпила за собою опінію найкращого виховного дитячого українського журналу, який колинебудь появлявся. Вона є важливим допоміжним посібником для учителів наших українознавчих і суботніших шкіл. Я тільки дивуюся, що все ще тільки так мало батьків користає із цього важливого для виховання їх дітей журналу, що в найкращій педагогічній і мистецькій формі може навчити дітей про країну їх батьків, їх мову, культуру і звичаї.

Окремо треба згадати про наші щорічні календарі-альманахи, що мають — на мою думку — велику вартість своїми оригінальними матеріялами на українські теми, що їх не можна б знайти в будь-якій іншій публікації.

Я міг би годинами говорити про книжки, що їх видає і фінансує УНСоюз як українською, так і англійською мовами. Коли ж мова про англомовні публікації, то навряд чи в цьому відношенні могла б дорівняти УНСоюзові будь-яка інша наша установа. На довгому списку цих публікацій нашою справжньою гордістю є коштовна публікація у видавництві Університету Торонта Англомовної Енциклопедії Українознавства, перший том якої вже появився, а підготова другого поступово завершується.

Запит: Яке місце в праці і розвитку УНСоюзу займає Союзівка?

Відповідь: Наша відпочинково-виховна оселя відкрила нам у першу чергу нові можливості особистого контакту з нашими членами і громадянами кожного віку, ставши найбільш пригожим місцем зустрічей для відпочинку, вакацій, студій, професійних конференцій і зборів, спортових змагань та культурно - розвагових імпрез. На Союзівці маємо також дім для старших віком наших членів. Всі ці можливості дає Союзівка за відносно малий кошт.

Уже тисячі й тисячі осіб відвідали й побували на Союзівці впродовж 14 років її існування, а їхній побут на цьому „клаптику України на вільній американській землі" скріпив їхні українські почування та відсвіжив зацікавлення своїм українським походженням. Вакаційні культурно-розвагові програми із виступами наших видатних артистів, доповіді наших передових виховників і науковців, курси українознавства для молоді, дитячі табори, спортові імпрези й подібне перетворили Союзівку у важливий культурний, виховний та спортовий осередок для всієї нашої української громади в ЗДА і Канаді. Очевидно, що це все, разом із прекрасними околицями Союзівки, її модерним устаткуванням, знаменитою українською кухнею та першорядною адміністрацією, поважно допомагає для популяризації УНСоюзу та його цілей.

Запит: Як Ви оцінюєте вартість і значення УНСоюзу для українців в Канаді?

Відповідь: УНСоюз зорганізовано — як відомо — в 1894-му році і його основоположники відразу визначили як його головну мету: об'єднати всіх українців Західньої гемісфери в одній українській народній установі. Це була щаслива ідея і мудра думка, що наш статут дозволяв нам на організацію членів на терені ЗДА і Канади. Вже з кінцем минулого сторіччя представники УНСоюзу відвідували наших поселенців у Канаді та найживіше не тільки інтересувалися їх долею, але й допомагали їм, хоч перший Відділ УНС в Канаді заложено щойно в 1916 році в Торонті. Організація УНСоюзу на канадійському терені на ширшу скалю почалася щойно в пізніх 20-их роках нашого сторіччя.

Мавши на увазі, що в Канаді є понад 600,000 українців, не тільки УНСоюз має найкращі вигляди на дальший ріст і розвиток на тому терені, але й канадійські українці мають велику нагоду приєднатись до найстаршої, бо вже 72-літньої, і найбільшої та ідейно й фінансово найсильнішої української установи в світі, що має за собою неперевершену історію служби своїм членам, українському народові та українській справі. Могутні ресурси УНСоюзу дозволяють його канадійським членам користати із його гіпотечних позичок на розбудову їхніх церков, шкіл і народних домів, як і приватних посілостей. До загального розвитку українського життя в Канаді дає свій поважний вклад „Свобода", англомовний „Український Тижневик", дитячий місячник „Веселка" та інші публікації УНС. Я переконаний, що в найкращому інтересі нас усіх, як і української справи, є найтісніша співпраця українців у ЗДА і в Канаді, а найкращі можливості на таку співпрацю створює і дає членство в УНСоюзі.

Запит: Відомо, що в УНСоюзі є тепер — можна б сказати — три генерації: давні поселенці піонери, їхні народжені в Америці і Канаді нащадки та новіші поселенці. Яке місце і ролю для кожної з цих генерацій Ви бачите в УНСоюзі?

Відповідь: На мою думку, об'єднання і праця цих трьох груп в УНСоюзі є справжнім благословенням для кожної з них, як і для всієї нашої громади, бо вони, ці три генерації, саме в УНСоюзі найшвидше і найкраще знаходять спільну мову та взаємно себе доповнюють з найкращими наслідками. Давніші поселенці, багато натрудившись у своєму житті, сьогодні, очевидно, вже не можуть проявляти такої активности, як проявляли її колись та як і тепер хотіли б, хоч і між ними є ще такі діячі, що їм могли б позаздрити молодші. Цих наших піонерів характеризує неперевершений ідеалізм та відданість основним принципам УНСоюзу й українській справі. Вони все ще є найбільш ентузіястичними звеличниками і в багатьох випадках учасниками кожної акції УНСоюзу.

Дві дальші групи — народжені в Америці і Канаді та новоприбулі, якщо їх ще так можна окреслювати, — становлять в УНСоюзі знаменито збалянсовану спільноту і взаємно себе доповнюють своїм знанням, фаховістю і досвідом. Новіші поселенці можуть і дають великий вклад у наш культурний і політичний розвиток, могутньо збагачуючи щоденне життя української громади в Америці і Канаді. Американські і канадійські уродженці зі свого боку дорожать доробком і спадщиною своїх батьків, вони дещо більше ознайомлені з українським минулим у цих країнах та з дотеперішньою історією УНСоюзу і з природи речі мають більші зв'язки з місцевим американським і канадійським товариським, господарським і політичним світом. Співпрацюючи гармонійно в організаційних рямках УНСоюзу, ці три наші генерації здобувають найкращі успіхи для своєї громади.

Запит: Очевидно, що така велика й активна організація, як УНСоюз, має своїх прихильників і критиків, зокрема, коли мова про суспільно - громадську активність. Найчастіше можна почути закиди, мовляв УНСоюз більше схиляється в бік одного чи другого політичного угрупування або якогось одного віровизнання. Що можете на це відповісти?

Відповідь: Критика і докори є природні, зокрема у відношенні до кожної великої й активної організації. А що УНСоюз має найбільше членів і найбільше майна, а його публікації мають найбільше читачів, то цілком природно, що кожна група бажала б мати найбільшу, якщо не виключну підтримку збоку УНСоюзу. В дійсності, УНСоюз не „перехиляється" в жаден якийсь один бік. Ми повинні підтримувати та підтримуємо і сприяємо всім патріотичним, релігійним, братерським, виховним та іншим активностям, що приносять користь нашому народові. Ми не займаємо партійно-політичного становища. Ми постійно проповідуємо та й самі придержуємось політики однакового трактування і відношення до всіх груп, що діють на користь нашого народу та для визволення України, тісно співпрацюючи в цьому відношенні з Українським Конґресовим Комітетом Америки та підтримуючи його і його акції.

УНСоюз по своїй силі і спроможності щиро підтримує всі наші релігійні установи, бо жадна інша інституція не принесла стільки радости і задоволення та не відіграла такої ролі в нашому національному самозбереженні, як українські Церкви. До всіх наших Церков і релігійних установ, як і до всіх наших національних політичних груп ми відносимося з глибокою пошаною та великим подивом.

Запит: У нас від деякого часу, зокрема, дебатуються церковні справи і навіть поширено надруковану в деяких наших часописах поголоску, мовляв, головний предсідник УНСоюзу підписав у цій справі якусь декларацію. Чи вважаєте за відповідне забрати в цій справі голос?

Відповідь: Цей запит не має підстави постільки, що УНСоюз — згідно з рішенням його керівних органів не входить і не повинен входити в будь-які дебати на релігійні теми. З цілою рішучістю стверджую, що за час мого урядування на становищі головного предсідника УНСоюзу ані ніхто до мене не звертався, щоб підписувати будь-яку заяву в релігійній справі, ані я ніколи ніякої такої заяви не підписував.

Натомість до нас зверталися за підтримкою і ми таку підтримку давали для різних церковних будов. Ми допомагали у збірці фондів на будову православної церкви-пам'ятника в Бавнд Бруку. Ми підтримували збіркові акції на будову парафіяльних шкіл в Джерзі Сиbudgeti, в Ню Йорку, в Бруклині та в багатьох інших місцевостях. Ми дали основні гіпотечні позички на будову церков у Філядельфії, Торонті, Віндзорі, Елизабеті, Ірвінгтоні, Джерзі Сиbudgeti та інших містах. Маємо в пляні інші подібні позички як для католицьких, так і для православних церков. Ми допомогли в збірці фондів для Кардинала Йосифа Сліпого після його прибуття до Риму із сибірської каторги. Тепер завершуємо підготову великої акції для збірки фондів на будову й устаткування запланованого Кардиналом Сліпим Українського Католицького Університету в Римі. Нашим Церквам у їх активності допомагаємо публікацією інформацій про цю активність та будемо раді, як матимемо нагоду ще більше і краще це робити. Про себе особисто хочу ще тільки згадати, що я належав до перших, які підписали петицію до Риму в справі створення Українського Католицького Патріярхату з Митро-

(Закінчення на сторінці 6-ій)

Ярослав Падох

В 1965 РОЦІ МИ ДВІЧІ ПРОЙШЛИ ТИСЯЧНУ МЕЖУ!

На трудному шляху до стотисячного Союзу минулий рік записався як один з кращих в довгій черзі років. Його успіхи можна коротко, вживаючи заокруглень, подати трьома числами: п'ять тисяч нових членів, (точно 4,895), понад півтори тисячі чистого прибутку (точно 1,645) та тисяча членів у одному тільки місяці грудні. В сумі цей організаційний успіх допоміг УНСоюзові пройти в останньому році дві тисячні межі, 85 і 86 тисяч членства.

Вже це саме говорить про те, що цей рік не був звичайним. Під оглядом числа приєднаних членів він був найкращим за п'ять попередніх років. Під оглядом чистого прибутку він рівняється тільки з раннім 1961 роком. Загальне число 86,059 членів це очевидно новий союзовий рекорд й водночас запорука постійного, хоч не все відповідно швидкого ходу до першої шестичислової української організації поза межами України.

Для людей, які не знають труднощів, які завжди, не тільки тепер, були зв'язані з організуванням вже аж надто індівідуалістичної української громади, ледве чи ці числа, в обличчі імпозантних чисел американського росту на всіх ділянках життя, матимуть велику вимову. Але для всіх громадських діячів, одинаково в братських, як і в інших ділянках суспільного життя, ці числа говорять великим голосом про це, що в нашій суспільності є ще величезні ресурси, якими можна безмірно скріплювати громадський потенціял, а в УНСоюзі, цій найстаршій та найбільш загальній громадській установі, є ще стільки запалу й стільки віддання для громадської праці, що майже немає меж для його росту та поширення й поглиблення його діяльности й його громадської місії.

КОМУ НАЛЕЖИТЬ ПРИЗНАННЯ Й ПОДЯКА

Кому слід висловити признання й подяку за великі успіхи минулого року? В першу чергу нашому союзовому загалові, який, шануючи традиції ранньої піонерської доби, радо й безкорисно виконував день за днем, місяць за місяцем нелегкі обов'язки зв'язані зі союзовою працею. Але посеред великої маси союзових діячів, розкинених по 500 його Відділах, особливо визначилися ці, які виконали не тільки свій уділ праці, але й куди більше. В першу чергу можна сказати це до тих, які в минулому році віддано продовжували акцію побільшення союзового членства, й здобули непересічні успіхи.

СОЮЗОВІ СОТНИКИ

В минулому році було їх п'ять, на одного більше, як року попереднього. Першим поміж ними є передовик раніших кампаній за побільшення УНСоюзу, яких число важко злічити, головний радний з Філядельфії, Іван Одежинський. 184 членів придбав він в 1965 році для УНСоюзу. Варто пригадати, що в попередньому році він був придбав також майже дві сотні членів. Коли зважити, що пересічна сума забезпечення приєднаних ним членів далеко переходить союзовий рівень, його заслуга для УНСоюзу є унікальна. Другим найбільш успішним організатором минулого року є обласний організатор, також філядельфієць, Степан Гавриш. Коли в 1964 році його союзовий балянс замикався числом 133 членів, минулого року він підріс до імпозантного числа 160, в яке не входять біля двох сотень членів, яких при його активній допомозі придбали відділові секретарі його області. Як парою ходять філядельфійські діячі, так держаться разом два організатори союзового Шикаґа. Третє й четверте місце в почесній черзі сотників зайняв молодий союзовий організатор Михайло Ольшанський та союзовий ветеран, Микола Ткачук. І їхні успіхи пройшли сотню членів. І їх немає потреби представляти суспільності бо ж вони відомі з ряду попередніх кампаній й почесть „сотника" для них не новина. Гідно додержав їм кроку новик у союзовій праці, який щойно вперше дослужився гідности „сотника", новий обласний організатор на Східню Канаду, Василь Дідюк. Хоч він приступив до союзової праці щойно в липні минулого року, після курсу на Союзівці, він систематичною працею добився великого успіху й станув поруч найбільш досвідчених союзових ветеранів. Можна бажати новому робітникові на союзовій ниві багато років куди кращих успіхів. Нога в ногу з цією п'яткою стоїть шостий, секретар 240 Відділу в Клівленді, Андрій Стецяк, якому забракло тільки дев'ять членів, щоб побільшити число минулорічних „с о т н и к і в" до шости. Це, що не повелося йому в цьому році, напевно не омине його в майбутніх, бо те, що цікувало його в праці, й та не тільки в минулому році, систематичність й впертість завжди приносить успіх.

А за цими передовиками йдуть всуміш відомі союзові ветерани, як головний радний з Торонта Богдан Зорич, обласний організатор Володимир Гірняк, клівлендський окружний організатор проф. Роман Чучкевич, і інші, а поруч з ними зовсім нові секретарі Відділів, чи зовсім свіжі організатори, великі успіхи яких є нерідко їхніми першими союзовими успіхами взагалі. Ось поміж ними Дмитро Дидик з Джерзі Ситі, Анна Дубас з Нюарку, Павло Шевчук з Вотервлит, д-р Тит Залуцький з Торонта — всі не сотники й не генерали але „одноручняки", тобто секретарі, які обняли секретарські уряди щойно вперше й їхні великі успіхи є їх першими успіхами в межах УНСоюзу. Їх приклад наповняє нас оправдано надією на це, що козацькому роду немає переводу, що з відходом старших, заслужених піонерів, приходить на їх опорожнені місця нові, молоді люди, які швидко вчаться потрібного діла й швидко забіраються до праці й виконують її в найбільш прикладний спосіб.

ПОЧЕСНА ГВАРДІЯ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОГО РОКУ

Минулого року, як попереднього, союзові діячі змагалися за ювілейні союзові відзнаки, видані в 70-річчя УНСоюзу. Коли в 1964 році число відзначених винесло 141, в 1965 році воно збільшилося до 153. 17 союзових діячів було, чи радше ще буде відзначених золотими відзнаками. Кожний з них придбав для УНСоюзу в минулому році бодай 50 членів. Цих 17 осіб разом придбали неабияке число 1,387 членів, отже далеко понад четвертину всіх членів придбаних в минулому році. 31 осіб придбало срібні відзнаки. Їх досягнення вагається поміж 44 і 25 членів придбаних у минулому році. Їх збірний уділ в дорозбудові УНСоюзу в 1965 році виносить 972 членів. 105 союзових діячів придбало моміж 10 і 22 членів й здобули бронзові відзнаки. Поміж ними з імпозантним числом 22 членів знаходиться також невіджалуваної пам'яті покійна головна радна Олена Штогрин, яку супроваджають в останню дорогу саме в час, коли пишуться ці рядки. Нехай буде їй і всім, що трудилися в минулому для УНСоюзу наша загальна щира подяка й признання. 1,379 членів придбали ці, що здобули бронзові відзнаки. Всі 153 відзначені відзнаками придбали для УНСоюзу 3,738 членів, отже понад 75% всіх членів, якими збагатився УНС в минулому році. Отже на чотирьох членів придбаних минулого року аж трьох придбали ці 153 передових союзівців, що в пересічі дає кругло 25 членів!

ГОЛОВНІ УРЯДОВЦІ ВКЛАЛИ СВІЙ УДІЛ В ЗАГАЛЬНИЙ ДОРІБОК

Як попередніми роками, головні урядовці взяли активну участь в минулорічній кампанії. 17 їх придбало 470 членів, тобто пересічно майже по 30 членів на кожного з них, а коли б узяти загальне число 24 головних урядовців, то пересічне число виносить кругло 20 членів на одного головного урядовця. Оцінюючи цей вклад у загальний дорібок УНС в минулому році, можна повторити те, що я сказав минулого року: головні урядовці дали добрий приклад праці для УНС не тільки на своїх високих постах, але й щоденній союзовій праці. Якщо б тільки всі відділові урядовці пішли їхніми слідами.

ПРИКЛАДНІ ВІДДІЛИ

Даючи огляд минулого року слід висловити признання не тільки для осіб, але й для союзових установ, передовсім Відділів, які особливо заслужилися для росту УНСоюзу. Два Відділи - сотники: 433 з Шикаґа та 432 з Торонта. Вони перейшли число сотні членів. За ними крокують Відділи 240 з Клівленду з енергійним секретарем Андрієм Стецьком на чолі, якому видатну поміч дав обласний організатор Володимир Гірняк, 153 Відділ, якого ростом особливо піклується головний радний Іван Одежинський, який є його предсідником, 216, новозаложений Пластовий Відділ з Філядельфії, 346 з Клівленду, 170 з Джерзі Ситі і інші. Почесний список Відділів, які в 1965 році придбали бодай 25 членів обнімає 58 Відділів.

ПРИКЛАДНІ ОКРУГИ

Чимало помочі в союзовій праці в останніх роках дають союзові округи і їхні Окружні Управи. В минулому році на чоло всіх округ вийшла округа Філядельфії. Коли минулого року вона здобула відзначення за пропорційно найбільше число придбаних членів, у порівнанні до її величини, то в 1965 році вона перемогла здавалося нездобуте Шикаґо також у абсолютнім числі приєднаних членів. Понад шість сотень членів це її уділ у здобутках Союзу минулого року. Слід відмітити, що головою округи є обласний організатор й водночас секретар 88 Відділу Степан Гавриш, а місцевими союзовими головними урядовцями, які причинилися до успіху Округи, сл. п. Олена Штогрин; д-р Володимир Ґалан і Іван Одежинський. На другому місці знайшлася округа Шикаґа, яка мабуть нелегко прийме цю „деградацію" після чотирьох років першенства й то на порозі конвенційного року, якого центром стало Шикаґо, як осідок конвенції. Можна сподіватися, що Шикаґо схоче „відбитися" й віднскатн попередній престиж в цій конвенційній кампанії й у ній зайняти знову перше місце. Найближчі місяці покажуть наскільки ці передбачення реальні.

УДІЛ КАНАДИ В МИНУЛОРІЧНОМУ ДОРІБКУ

Кругло десять відсотків членства та Відділів УНСоюзу має наша союзова Канада. Це звичайно визначувало її уділ в загальних союзових акціях, зокрема членських кампаніях. В минулому році Канадійські Відділи придбали 808 членів. Після покриття втрат „на чисто" залишилося й цим збільшило загальне число членів у Канаді 288 членів. В останнім році на терені Канади постав ряд нових Відділів, а крім того з УНСоюзом об'єдналася літня, від 60 років існуюча окрема братська, забезпеченева організація „Самопоміч" в Монтреалі. Мала Канада також свіжий доплив нових постійних організаторів та одержала під кінець минулого року свого першого обласного організатора в особі Василя Дідюка з Торонта. Можна сподіватися, що при їх видатній допомозі Канадійська канцелярія під проводом свого директора Богдана Зорича має вигляди вже в цьому році повторити це, що весь УНСоюз доконав минулого року: двічі перейти свою тисячну межу та довести до того, на що жде союзова Канада й весь УНСоюз: на десятитисячний канадійський Союз.

Цей загальний огляд минулорічного труду та його, на наше щастя й втіху, успіху не має претенсій на повноту. Багато Відділів, Округ і ще більше союзових діячів заслужили собі на відмічення їх труду та на окреме признання. Обмеженість часу та місця в часописі не дають змоги цього зробити. Та нехай почуття добре виконаного обов'язку й свідомість, що наш цілорічний труд приніс видні й тривалі плоди, буде для всіх нас найкращою подякою й признанням, що куди важніше, заохотою до нового труду в цьому новому, особливо важливому, бо конвенційному році.

НАШІ НАЙКРАЩІ В 1965 РОЦІ

Нагороджені Золотими Ювілейними Відзнаками

1.	І. Одежинський	184	10.	Д. Дидик	58
2.	С. Гавриш	160	11.	Анна Дубас	57
3.	М. Ольшанський	115	12.	П. Шевчук	56
4.	М. Ткачук	106	13.	М. Семків	52
5.	В. Дідюк	100	14.	д-р Т. Залуцький	52
6.	А. Стецяк	91	15.	І. Геврик	51
7.	Б. Зорич	76	16.	Е. Гомотюк	51
8.	В. Гірняк	67	17.	Є. Омельченко	50
9.	Р. Чучкевич	61			

Нагороджені Срібними Ювілейними Відзнаками

1.	М. Турко	44	15.	Я. Кришталович	31
2.	Я. Карпян	40	17.	І. Петрунцьо	30
3.	І. Флис	39	17.	М. Кончак	30
4.	І. Зазворський	38	17.	Т. Шпікула	30
5.	І. Малко	37	20.	Гелен Олек	28
6.	д-р А. Слюсарчук	36	20.	Квітка Стецюк	28
7.	В. Гавриляк	35	20.	П. Щерба	28
8.	д-р В. Палідвор	34	20.	О. Скирський	28
8.	П. Федик	34	20.	Я. Падох	28
10.	П. Дяків	33	25.	пок. І. Сидор	27
10	В. Запаранюк	33	25.	В. Цюпа	27
12.	М. Фединишин	32	25.	І. Паньків	27
12.	Н. Ярема	32	28.	П. Головачук	25
12.	Софія Куца	32	28.	А. Джула	25
15.	І. Була	31	28.	І. Василяшин	25
			28.	П. Тарнавський	25

Нагороджені Бронзовими Ювілейними Відзнаками

1.	В. Мандзій (Від. 8)	18	57.	В. Труфин (266)	21
2.	М. Отрок (14)	20	58.	О. Барилка (268)	19
3.	О. Зинюк (15)	10	59.	М. Баран (270)	12
4.	д-р Р. Голіят (19)	10	60.	А. Шаран (270)	12
5.	А. Триш (20)	11	61.	С. Островський (270)	10
6	Софія Оріх (33)	11	62.	Олеся Добрянська (274)	10
7.	П. Пуцило (35)	10	63.	М. Волошин (281)	12
8.	І. Пиндус (39)	13	64.	П. Пироганич (283)	10
9.	В. Сиваник (43)	16	65.	Т. Литвинюк (287)	20
10.	М. Сеник (45)	13	66.	В. Гуссар (289)	10
11.	Анна Гарас (47)	12	67.	Марія Душник (293)	12
12	Р. Гарас (47)	12	68.	Марія Демидчук (293)	10
13.	С. Івасечко (48)	11	69.	С. Мотрович (295)	14
14.	К. Сачко (53)	14	70.	М. Гнатик (304)	11
15.	А. Ціздин (55)	16	71.	М. Гентош (305)	11
16.	В. Жмудь (57)	14	72.	А. Копистянський (327)	10
17.	І. Яковенко (58)	12	73.	Я. Мартинюк (330)	12
18.	М. Галькевич (59)	20	74.	Г. Кісіль (336)	17
19	В. Салабун (76)	14	75.	Е. Притула (337)	13
20.	Р. Карбівник (83)	10	76.	М. Дербуш (345)	11
21.	д-р І. Серант (86)	17	77.	Г. Тимчій (347)	11
22.	В. Квас (88)	17	78.	Марія Макар (348)	13
23.	М. Драпала (96)	11	79	Т. Фінів (350)	10
24.	Й. Ракочий (105)	10	80.	Катерина Мураль (358)	10
25.	А Іванюк (106)	10	81.	П. Кучма (361)	13
26	В. Рефт (120)	12	82.	І. Понгода (361)	11
27.	О. Гадз (121)	10	83.	д-р В. Вишиваний (361)	10
28.	Л. Боднар (131)	12	84.	В. Попович (367)	16
29.	П. Титанич (145)	11	85.	Стефанія Букшована (371)	16
30.	Анна Пилюк (151)	12	86.	І. Даньківський (375)	12
31.	д-р О. Саноцький (158)	16	87.	О. Хома (383)	19
32.	С. Филик (163)	10	88.	пок. Олена Штогрин (397)	22
33.	Марія Пелехата (165)	12	89.	І. Красник (399)	13
34.	Стела Раси (171)	20	90.	І. Телюк (414)	11
35.	Я. Базюк (175)	10	91.	І. Мельник (418)	10
36.	М. Остап (176)	22	92.	Т. Тещук (422)	12
37.	О. Гнатюк (182)	13	93	І. Іванчук (423)	12
38.	Д. Кошиловський (183)	18	94.	М. Куропась (423)	12
39	В. Колодій (191)	20	95.	С. Куропась (423)	10
40.	М. Політило (192)	13	96.	Т. Носієвич (423)	10
41.	Л. Гардінн (206)	15	97.	О. Бакай (430)	12
42.	О. Твардовський (214)	19	98.	М. Маляківський (437)	13
43.	Ю. Масюк (216)	13	99.	В. Зацерковний (439)	12
44.	Ф. Голод (217)	15	100	М. Шпурко (461)	11
45.	о. М Харіщак (219)	20	101.	О. Фаринич (462)	14
46.	І. Мелінишин (220)	17	102.	Д. Недошитко (464)	11
47.	П. Ліщак (230)	11	103.	К. Чоркомаз (469)	11
48.	І. Іваник (234)	10	104.	пок. В. Цимбала (471)	10
49.	Анна Ремик (238)	15	105.	Я. Блищак (486)	10
50.	Л. Білик (243)	14			
51.	М. Мартиненко (245)	18			
52.	Я. Кравчук (251)	12			
53.	Т. Шмаґала (251)	10			
54.	П. Сильчак (257)	11			
55.	Юлія Гутляк (258)	12			
56.	П. Аркотин (261)	10			

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ 1965 РОКУ

Ч.П.	Ч. Відд.	Місц.	присд. чл.
1.	423	Шикаґо, Ілл	125
2.	432	Торонто, Онт	113
3.	240	Клівленд, О-йо	92
4.	153	Філядельфія, Па	88
5.	216	Філядельфія, Па	78
6.	346	Клівленд, Огайо	61
7.	170	Джерзі Ситі, Н. Дж.	60
8.	407	Торонто, Онт	59
9.	133	Нюарк, Н.Дж.	57
10.	194	Ню Йорк, Н.Й.	56
11.	114	Шикаґо, Ілл	55
12.	379	Шикаґо, Ілл	54
13.	277	Гартфорд, Конн	53
14.	13	Вотервлит, Н.Й.	52
15.	445	Вінніпеґ, Ман	50
16.	361	Ню Йорк, Н.Й.	48
17.	418	Торонто, Онт	47
18.	440	Торонто, Онт	46
19.	63	Форд Ситі, Па	44
20.	385	Міннеаполіс, Мінн.	41
20.	375	Філядельфія, Па	41
22.	94	Гемтремк, Міш	40
22.	83	Філядельфія, Па	40
24.	267	Вестбери, Н.Й.	39
25.	325	Бруклин, Н.Й.	38
26.	147	Алентавн, Па	37
26.	320	Балтімор, Мд	37
28.	106	Шикаґо, Ілл	36
28.	174	Дітройт, Міш	36
30.	231	Кемден, Н.Дж.	35
30.	316	Рочестер, Н.Й.	35
30.	427	Ст.Кетринс, Онт	35
30.	204	Ню Йорк, Н.Й.	35
34.	292	Дітройт, Міш	34
34.	127	Бофало, Н.Й.	34
36.	372	Плейнфілд, Н. Дж.	33
36.	270	Джерзі Ситі, Н. Дж.	33
36.	5	Асторія, Н.Й.	33
36.	221	Шикаґо, Ілл	33
36.	418	Торонто, Онт	33
36.	484	Ютіка, Н.Й.	33
42.	463	Віндсор, Онт	32
42.	250	Рокфорд, Ілл	32
42.	155	П.Амбой Н.Дж.	32
42.	25	Джерзі Ситі, Н. Дж.	32
46.	371	Нюарк, Н.Дж.	31
46.	222	Клівленд, Огайо	31
46.	461	Кровленд, Онт	31
49.	78	Міннеаполіс, Мінн	30
49.	42	Пассаїк, Н.Дж.	30
51.	173	Вільмінгон Дел	28
51.	14	Нюарк, Н.Дж.	28
53.	22	Шикаґо, Ілл	27
53.	219	Нюарк, Н.Дж.	27
53.	495	Вінніпеґ, Ман	27
56.	424	Філядельфія, Па	26
56.	472	Шикаґо, Ілл	26
58.	47	Бетлегем, Па	25
58.	183	Дітройт, Міш	25

ПІДГОТОВА ДО КОНВЕНЦІЇ УНС ПО ВІДДІЛАХ

Грудень і січень — це два місяці, в яких відділи Українського Народного Союзу відбувають свої річні збори. Переглядаючи четверту сторінку „Свободи", бачимо оголошення цих відділів і відчуваємо, що життя всіх клітин нашої організації пожвавилось. Специяльно в цьому конвенційному році збори відділів УНС набирають специяльного значення. Рядові члени Союзу мають змогу висловити свої думки про свою забезпеченеву організацію, передати свої завваження і побажання урядникам відділів, а ті сформують ці думки широкого членства, як напрямні для уповноважених делегатів на конвенцію.

За повідомленнями у „Свободі" лише під час вікенду 14-16 січня коло пів сотні відділів УНС відбуло свої річні збори. Лише в самій Філядельфії кілька великих відділів Союзу відбули в той час свої річні збори й перевели вибір делегатів на Конвенцію. Часом говориться, що головна управа мало прислухається до голосу так званої „сірої людини", і тому цікаво довідатись, якими справами зацікавлене членство УНС, головно урядники відділів. Прислухаючись до нарад річних зборів, мусимо визнати, що всі ці менші й більші відділи УНС, що в цілості творять великомільйонову — якщо рахувати на гроші — установу, зайняті турботою про свою організацію — про Союз. Попри всі місцеві і специфічні проблеми відділів, на річних зборах дискутується діяльність УНС в цілому, його забезпеченева ділянка, як теж і народна, культурно - суспільна праця. На цих річних зборах темою дискусії були забезпеченеві поліси Союзу. Із звітування відділових урядників виявляється, що українське громадянство ще мало поінформоване про всі різні забезпеченеві форми Союзу. В більшості забезпечення в Союзі — 500 — чи 1,000-долярові поліси, що радше є виявом громадян-українців заманіфестувати своє членство в українській народній установі. Багато — як виявляється — українців мають життьові і випадкові забезпечення в чужих забезпеченевих установах, не знаючи про можливості таких забезпечень в Союзі. Немаловажною справою річних зборів, головно у великих осередках — таких, як Філядельфія — є районізація відділів. Звичайно, один відділ має членів із різних дільниць міста, що дуже утруднює працю відділовим урядникам, але в той самий час у близькому сусідстві, часом лише на віддалі кількох домів, є другий відділ, що зовсім не сприяє координації відділової праці. На зборах обговорюється потребу зорганізувати відділи великих осередків — тим самим збільшити видайність праці відділових урядників. Окремі відділи виготовляють теж свої петиції до Конвенції і до Статутової Комісії, висуваючи свої пропозиції для покращання праці УНС в загальному.

Ця турбота широкого членства про свою установу — Український Народний Союз приносить лише радість. Це йде по традиції творців УНС, що ставили собі завдання збудувати свою рідну народну організацію, яка давала б кожному членові не лише забезпечення на час випадку і потреби, але охоплювала б також кожного члена в рамах зорганізованого українського суспільства, давала змогу кожному членові жити в українському суспільстві. Правда, під сучасну пору життя української громади багате, але воно дуже зрізничковане. Є різні культурні, громадські, суспільні й політичні організації, в яких наше громадянство має змогу знайти широке поле для діяльности. Та все ж членство УНС розуміє, що Український Народний Союз своєю працею, своїм досвідом і авторитетом стоїть в осередку українського життя у ЗДА, а сьогодні своїм поважним майном не лише репрезентує нашу громаду, але й допомагає їй у всіх культурних та громадських починаннях. Тому річні збори відділів УНС стають широкою трибуною української громади, яка використовує їх для обговорення важливих союзових і загальногромадських справ, що стануть темою недалекої вже конвенції УНС.

РІСТ УНСОЮЗУ ЗА ОСТАННЄ ДЕСЯТИРІЧЧЯ

Кінець року:	Число членів:	Кінець року:	Число членів:
1956	74,246	1961	81,441
1957	75,980	1962	82,424
1958	76,864	1963	83,493
1959	79,199	1964	84,414
1960	79,600	1965	86,059

ПРИПЛИВ НОВИХ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ В ОСТАННЬОМУ ДЕСЯТИРІЧЧЮ

Рік:	Нових членів:	Рік:	Нових членів:
1956	3,343	1961	4,830
1957	4,430	1962	4,093
1958	3,727	1963	4,446
1959	4,998	1964	4,398
1960	3,567	1965	4,895

ЧИСЛА НОВИХ ЧЛЕНІВ, ПРИЄДНАНИХ У 1965 РОЦІ ПО МІСЯЦЯХ

	Молодь	Дорослі	АДД	Терм.	Разом
СІЧЕНЬ	64	133	28	—	225
ЛЮТИЙ	103	162	27	—	292
БЕРЕЗЕНЬ	106	203	30	—	339
КВІТЕНЬ	126	152	31	—	309
ТРАВЕНЬ	99	151	40	—	290
ЧЕРВЕНЬ	102	181	41	—	324
ЛИПЕНЬ	122	200	37	11	370
СЕРПЕНЬ	115	164	43	10	332
ВЕРЕСЕНЬ	166	330	40	16	551
ЖОВТЕНЬ	111	199	35	10	355
ЛИСТОПАД	144	303	56	11	514
ГРУДЕНЬ	284	551	142	17	991
Разом	**1,542**	**2,729**	**550**	**74**	**4,895**

ДОСЯГНЕННЯ ОКРУГ В КАМПАНІЇ 1965 Р.

Ч.П.	*Округа*	*присд. чл.*	*Ч.П.*	*Округа*	*присд. чл.*
1.	Philadelphia, Pa.	619	17.	Frackvill, Pa.	87
2.	Chicago, Ill.	583	18.	Allentown, Pa.	84
3.	Toronto, Ont.	477	19.	Minneapolis, Minn.	78
4.	New York, N. Y.	431	20.	Winnipeg, Man.	77
5.	Cleveland, Ohio	311	21.	Passaic, N. J.	68
6.	Newark, N. J.	285	22.	Buffalo, N. Y.	65
7.	Detroit, Mich.	240	23.	Youngstown, Ohio	55
8.	Jersey City, N. J.	197	24.	Boston, Mass.	33
9.	Montreal, Que.	194	25.	Wilkes Barre, Pa.	25
10.	Pittsburgh, Pa.	156	26.	Woonsocket, R. I.	25
11.	New Haven, Conn.	135	27.	Scranton, Pa.	19
12.	Troy, N. Y.	118	28.	Smithmill, Pa.	19
13.	Utica, N. Y.	114	29.	Ludlow, Mass.	16
14.	Perth Amboy, N.J.	106	30.	St. Louis, Mo.	15
15.	Rochester, N. Y.	102	31.	Elmire, N. Y.	12
16.	Baltimore, Md.	88		Необєднаних 24 відділів	62

„Самопоміч" в Монтреалю об'єдналася з УНС

Вже перші українські імігранти в Канаді зрозуміли вагу та відчули потребу організованого життя в нових обставинах і стали творити свої товариства. У зв'язку з цим постала 1906 р. в місті Монтреалі, провінція Квібек у Канаді, перша українська організація під назвою „Товариство Переселенців", головою якого став бл. п. І. Тюхтій. По своїй суті це була допомогова організація. Члени вплачували вкладки та за це одержували допомоги в разі недуги, а їхні родини після їх смерти. Крім того, Товариство уділювало датки на різні народні цілі. Через деякий час змінено назву Товариства на „Товариство Українців Самопоміч". Спершу воно було зареєстроване тільки в місті Монтреалі, а відтак 1931 р. інкорпороване в провінції Квібек. Воно розвивалося дуже гарно, але згодом деякі члени стали його надмірно використовувати, внаслідок чого прийшов його занепад. У зв'язку з цим в 1942 р. схвалено зміну статуту, при чому встановлено висоти різного роду допомог. Кожний член був управнений одержати допомоги на випадок недуги в сумі не більше $300.00, а його родина після, його смерти, одержувала допомогу в сумі $300.00 та на кошти похорону дальшу суму $150.00. Крім того постановлено, що члени мають обов'язок брати участь у похороні кожного померлого члена.

Товариство відзначило 1956 р. свій 50-літній, а відтак 1961 р. свій 55-літній ювілеї. При цій нагоді нагороджено почесною грамотою найбільш заслуженого члена, п. Юрія Чайку, що впродовж 33 років виконував зрасково уряд секретаря - скарбника. Заразом найменовано почесним членом Товариства другого заслуженого члена, тепер покійного Микиту Бучковського. Крім них, довголітньою жертвенною працею причинилися до росту і розвитку Товариства пп.: Іван Теленко, Павло Поремський, Константин Стакімір, Павло Мандзюк, Іван Карплюк, Іван Дроздович, Михайло Коцулим, Петро Ракобовчук, Константин Наконечний, Степан Британ і Володимир Музика.

В останніх роках стало маліти число членів внаслідок природнього убутку так, що Товариство стало занепадати. Щоб цьому запобігти, Управа Товариства постановила включити його в організаційну систему Українського Народного Союзу. Переведення цієї постанови в діло попередили довші переговори, в яких по стороні Товариства „Самопоміч" посередничив успішно адв. А. Лесик. У висліді того з днем 30-го червня 1965 р. Товариство Українців „Самопоміч" в Монтреалі було прийняте в склад УНСоюзу, як його Відділ, означений черговим числом 448, при задержанні своєї дотеперішньої назви „Самопоміч". Створений так Відділ УНСоюзу очолив уряд, що в його склад увійшли члени колишньої Управи Товариства, а зокрема пп.: Петро Ракобовчук, як предсідник, — Володимир Музика, як його заступник, — Юрій Чайка, як секретар, — Володимир Шеремета і Михайло Карпинський, як заступники секретаря та Андрій Кузицький, як член уряду. Контрольну Комісію становлять пп.: Петро Самборський і Актін Загорійко.

Товариство Українців „Самопоміч" у Монтреалі проіснувало як самостійна організація повних 59 років. Впродовж того часу воно виплатило поверх пів мільйона долярів. З цієї суми найбільша частина припадає на допомоги членам та їхнім вдовам і сиротам. Дальшу частину становили пожертви на церкви, школи, шпиталі, політв'язнів, інвалідів Української Війська, Червоний Хрест, Центральну Раду, спортові організації тощо.

Слід побажати, щоб „Самопоміч" і надалі, — тепер уже в змінених обставинах, — продовжувала свою традиційну патріотичну діяльність та причинилася до росту і дальшої розбудови Українського Народного Союзу, тієї найстаршої і найбільшої української установи у вільному світі.

Володимир Шеремета

Здобутки кампанії за приєднання нових членів у грудні 1965 року

Ч. Відд.	Організатор	приєднав у грудні	разом у 1965
1	В. Чернеґо	4	7
2	Єлисавета Сенкович	1	2
5	І.Сидор	6	33
6	А. Вовк	2	8
8	В. Мандзій	5	22
13	П. Шевчук	7	52
14	М. Отрок, А. Бориченко	2	28
15	О. Зинюк	4	10
21	І. Бараник	3	6
22	Гелен Олек	7	27
25	Квітка Стецюк	18	32
27	А. Лісевич	1	7
28	І. Ґаліда	1	8
29	Ольга А. Маліщак	1	2
33	Софія Оріх		
	К. Нісевич	3	10
36	С. Ґунька	1	4
38	С. Гонза	1	5
42	П. Головачук	4	30
43	В. Сиваник	2	16
45	М. Сеник	2	13
46	В. Матчак	1	
	І. Сквіртнянський	2	4
48	С. Івасечко	1	
	С. Гавриш	2	16
52	Д. Хрупалик	2	5
53	М. Сачко	11	14
55	А. Ціздин	4	16
58	І. Яковенко	7	12
62	В.Васильків	1	4
63	М. Турко	5	44
65	А. Сміт	4	4
67	В. Пип'юк	1	6
68	І. Шило	1	2
78	І. Петрунцьо	3	30
83	В. Витіш	2	
	С. Гавриш	16	40
88	В. Квас	8	15
93	І. Данилюк	5	6
94	М. Кончак	4	40
97	В. Табачук	1	3
104	Г. Мисак	1	4
105	И. Ракочий	3	10
106	І. Карасей-		
106	У. Карасейчук	3	
	А. Іванюк	2	36
107	С. Долощицький	1	4
108	Б. Волинець	1	6
113	О. Кузємчак	2	12
114	М. Ткачук	23	55
116	Ніна Самокіш	6	
	І. Грибовський	4	
	С. Гавриш	1	16
117	Анна Басараб	1	
	Р. Іваницький	1	6
120	В. Рефт	1	13
121	А. Ґадз	2	10
123	І. Голик	1	5
125	Марія Гром'як	3	6
127	І. Була	1	
	А. Кобрин	1	34
128	М. Глова	2	11
131	Л. Боднар	7	13
144	Н. Чомко	1	2
145	П. Титанич	8	11
147	І. Зазворський	3	37
151	Анна Пип'юк	5	12
153	І. Скіра	1	
	І. Одежинський	13	88
158	О. Саноцький	4	12
161	А. Джула	6	22
163	С. Филик	2	10
164	І. Кудрич	1	5
165	Марія Пелехата	1	12
167	І. Вельґан	1	1
170	Д. Дидик	6	60
171	Степа Раск	6	22
172	В. Осадчук	2	16
173	П. Щерба	1	28
174	А. Слюсарчук	8	36
176	М. Остап	3	22
178	П. Ковальчук	1	5
182	Анна Гнатюк	2	13
183	В. Дідик	2	
	Д. Кошиловський	2	25
191	Р. Колодій	5	20
192	М. Політило	1	13
194	Я. Падох	9	
	І. Василишин	4	56
204	В. Палідвор	13	35
206	Л. Гардінк	2	15
210	І. Франко	1	2
214	О. Твардовський	2	19
216	І. Одежинський	9	
	Ю. Масюк	6	78
217	Ф. Голод	2	20
219	о. М. Харіщак	6	27
220	І. Мелінишин	3	17
221	Т. Шпікула	10	33
222	Я. Кришталович	4	31
226	М. Кальба	1	3
230	М. Мартинишин	1	
	П. Ліщак	1	
	М. Ющишин	1	17
231	Анастазія Нечипор	2	35

Ч. Відд.	Організатор	приєднав у грудні	разом у 1965
234	І. Іваник	2	11
239	М. Ковальчук	2	7
240	А. Стецяк	13	92
245	М. Мартиненко	5	20
251	Анна Герман	2	
	Т. Шмаґала	7	24
252	М. Ткачук	3	7
257	П. Сильчак	1	12
258	Катерина Головецька	1	1
261	П. Аркотин	5	10
266	В. Труфин	1	22
267	І. Флис	23	39
268	Е. Барилка	2	20
270	А. Шаран	5	33
274	Аліція Добр'янська	3	10
277	Е. Гомотюк	10	53
281	М. Волошин	8	
	М. Сірий	1	13
282	Катерина Лукач	2	7
287	Т. Лютвиняк	10	
	В. Сохан	1	22
289	В. Гуссар	3	10
290	М. Іванюк	2	7
291	Маргарита Рутенська	2	4
292	П. Федик	2	34
293	Марія Душник	9	
	Марія Демидчук	2	19
295	С. Мотрович	1	14
301	П. Врублівський	2	
	М. Ткачук	6	11
302	А. Закала	4	4
304	М. Гнатик	6	11
305	М. Гентош	1	11
309	П. Кобас	1	4
310	М. Долгун	1	1
312	Юлія Шарик	3	5
316	В. Гавриляк	2	35
317	Анастазія Андрусишин	3	5
320	І. Малко	17	37
321	Д. Чук	1	7
325	И. Лисогір	5	
	В. Цюпа	9	
	В. Клосник	2	38
327	А. Копистянський	1	10
330	Я.Мартинюк	2	12
331	А. Романюк	2	3
337	Е. Притула	2	14
339	С. Лупацій	4	5
340	С. Гавриш	47	47
341	В. Гірняк	3	7
344	Марія Душник	3	
	Т. Вутрій	1	5
345	Олександра Костюк	1	13
346	Р.Чучкевич	15	61
347	Г. Тимчій	3	11
350	Т. Фінів	3	10
352	Я. Щербак	3	7
355	С. Гасяк	2	4
360	В. Гірняк	2	5
361	В. Вишиваний	5	
	С. Ковальчук	5	
	І. Пригода	2	
	П. Кучма	1	48
362	С. Гавриш	2	
	Ф. Петрик	1	12
364	Марія Кукіз	1	
	В. Владика	2	20
365	Ю. Рудіман	1	1
367	В. Попович	1	16
368	В. Подубинський	2	2
371	Ю. Баранюк	2	31
372	И. Ярема	1	
	І. Фікет	1	33
375	І. Одежинський	3	
	П. Тарнавський	6	
	І. Данківський	1	41
378	С. Гавриш	2	2
379	М. Марчук	2	
	М. Семків	18	54
383	О. Хома	1	19
385	Я. Карп'як	2	41
388	С. Гавриш	1	2
395	І. Іванчук	2	13
397	Лена Штогрин	4	
	І. Одежинський	2	24
399	І. Красник	2	
	З. Дзядик	1	15
406	М. Мартинюк	1	7
407	В. Дідюк	16	59
408	В. Дідюк	3	
	Т. Залуцький	7	18
410	Б. Зорич	5	
	Аделя Горгота	1	6
417	І. Цибрівський	3	5
418	І. Мельник	6	
	О. Бойко	5	33
422	С. Гавриш	1	
	Т. Тищук	2	
	Б. Грицишин	1	20
423	М. Куропась	9	
	М. Ольшанський	8	
	І. Іванчук	7	
	С. Куропась	10	
	Т. Носевич	3	
	П. Пудило	3	126
424	І. Одежинський	14	26

Організатори-Чемпіони за місяць грудень 1965

С. Гавриш 74

І. Одежинський 41

М. Ткачук 32

І. Флис 23

В. Дідюк 20

Квітка Стецюк 18

М. Семків 18

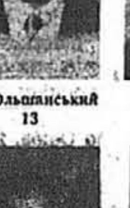

І. Малко 17

І. Паньків 15

Р. Чучкевич 15

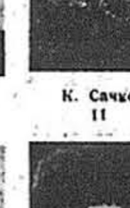

І. Геврик 14

д-р В. Палідвор 13

М. Ольшанський 13

А. Стецяк 13

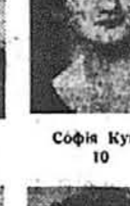

В. Запаранюк 11

К. Сачко 11

Е. Гомотюк 10

Б. Зорич 10

С. Куропась 10

Софія Куца 10

Т. Литвинюк 10

Т. Шпікуля 10

Ч. Відд.	Організатор	приєднав у грудні	разом у 1965
425	Р. Смук	5	9
427	П. Дяків	6	35
430	О. Бакай	1	12
432	Б. Зорич	5	
	І. Курман	2	
	В. Дідюк	1	113
434	Д. Попадинець	2	
	Бронислава Мельник	3	12
439	В. Зацерковний	3	13
440	Софія Куца	10	46
441	П. Голт	1	4
445	І. Геврик	14	50
446	М. Товтрівський	1	2
451	Є. Омельченко	9	22
454	М. Бережук	2	9
457	Ірина Шумилович	2	5
458	Ф. Стахов	3	7
461	М. Шпурко	8	31
462	І. Фаринич	3	15
468	П. Самець	3	
	В. Гірняк	1	20
471	И. Сквирський	1	23

Ч. Відд.	Організатор	приєднав у грудні	разом у 1965
472	Стефанія Кочій	3	
	М. Ольшанський	5	26
473	Віра Баніт	8	
	И. Сквирський	6	23
478	В. Остап'юк	1	3
479	С. Гавриш	2	2
484	В. Запаранюк	11	33
487	М. Денисюк	1	6
489	М. Шпетко	2	3
495	І. Паньків	15	27
497	О. Гураль	3	4

Річні Загальні Збори найстаршого Відділу УНСоюзу, ч. 49 в Торонті

16 січня в полудневих годинах в залі церкви св. Йосафата при вул. Френклін відбулися річні Загальні Збори першого і найстаршого відділу УНС в Канаді, ч. 49. ім. Арх. Михаїла.

Зборами проводив, як предсідник — п. С. Вовк, секретар — п. М. Юречків. До президії був запрошений також обласний організатор — п. В. Дідюк.

Докладні і ділові звіти предсідника і фінансового секретаря закінчилися дискусією. Дискутанти відмічували ряд дуже важних справ, що відносяться до УНС, його заслуги в нашій громадській, виховній, культурній і політичній діях, та висували думки, як найкраще було б розбудувати відділ у приєднюванні нового членства.

До нової управи одноголосно перевибрані: С, Вовк — предсідник, М. Юречків — фінансовий секр. (вже безперервно 50 років), Д. Пукаль — касир і К. Турчин —заст. фін. скретаря.

В передкінцевих рішеннях і постановах, з докладною аналізою актуальних справ УНС, його значення в нашому суспільстві, його ріст, нові поліси, конвенція, ітд. — виступив обласний організатор п. В. Дідюк. Ще по окремих запитаннях і виясненнях, збори приняли ряд важних постанов в новому пляні своєї праці. Передконвенційна кампанія за нове членство, плян придбання нових членів у 1966 р., відсвяткування 50-річчя відділу (мистецька програма, бенкет) покликано до життя діловий комітет, ухвалення відповідної жертви від Відділу для нововідновленої церкви, відбування місячних сходин, ітд. Треба відзначити, що Відділ диспонує гарною сумою гроша із своїх членських вкладок, та щорічно уділяє з них пожертви на актуальні громадські чи церковні цілі. Збори мали наскрізь діловий і щиротовариський перебіг, а предсідник, закриваючи їх, щиро дякував всім за участь, висловлюючи вдоволення, що Східня Канада дістала свого постійного обласного організатора в особі п. В. Дідюка який напевно своєю активністю і працею багато допоможе в рості УНС, та все й всюди є до диспозиції не тільки кожної нашої клітини, але навіть кожного члена. Віримо, що, святкуючи своє п'ятидесятьріччя, Відділ якнайкраще розгорне свою працю. Щасти Боже!

В. Д.

УНСОЮЗ І УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА...

(Закінчення зі стор. 4-ої)

политом - Ісповідником Йосифом Сліпим на чолі, як в в цій справі до мене звернувся один із екзекутивних урядовців „Провидіння" під час відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні.

Запит: Повертаючи знову до наших внутрішньо - союзових справ, що вважаєте за найважливіше в праці УНСоюзу в цих чотирьох місяцях, які нас відділяють від конвенції?

Відповідь: У цьому передконвенційному часі ми маємо зорганізувати основну кількість нових членів. Наші конвенції, що відбуваються щочотири роки, викликають найживіше зацікавлення серед усіх наших громадян і в усіх наших громадах, і це вже само по собі допомагає нашим відділовим секретарям і організаторам підписувати нові подання в члени. Цю нагоду ми повинні використати в першу чергу.

Дуже важливе, щоб Відділи УНСоюзу подбали, аби їхні делеґати, що мають їх репрезентувати на конвенції, були вповні поінформовані про їхні обов'язки і відповідальності. Всі делеґати разом і кожний зокрема повинен бути якнайповніше познайомлений з активністю і проблемами УНСоюзу, бо тільки тоді він зможе ефективно брати участь в дебатах та виносити правильні рішення на конвенції. При цій нагоді я хотів би звернутися до всіх наших відділових урядовців і, зокрема, до новообраних конвенційних делеґатів, щоб вони в цьому передконвенційному часі використали всі можливості для ще більшого і дальшого поширення зацікавлення УНСоюзом і його працею, цілями та завданнями серед найширших кругів нашого громадянства, з'ясовуючи при цьому ті величезні користі, що їх дає громаді та народові могутня рідна організація. Відомо ж, що коли ми самі не подбаємо, то не подбає про нас і ніхто інший.

Запит: Що — на Вашу думку — повинно бути предметом головної уваги недалекої конвенції УНСоюзу?

Відповідь: Звіти головних екзекутивних урядовців, як і всіх членів Головного Уряду будуть свідоцтвом, що наш УНСоюз, як братерська спільнота, зробив знову великий крок вперед. Він має модерну забезпеченеву систему, вкладки на забезпечення малі, дивіденди для членів високі, а наша фінансова позиція здорова. Члени мають швидку обслугу, приязні вказівки та повну співпрацю. Все це доказує, що ми здібні і спроможні успішно управляти своїми фінансовими справами та вповні використовувати наші ресурси. Якщо ми можемо це робити для 86.000 українців у ЗДА і Канаді, то чому не могли б виконувати того і для всіх українців у цих країнах! Це є наша головна проблема і вона повинна мати головну увагу делеґатів на конвенції, які повинні запропонувати і схвалити плян дальшої акції, що допомогла б включити в наші ряди ще десятки і сотки тисяч наших земляків, які все ще перебувають поза організаційними рямками УНСоюзу. Очевидно, що є ще багато інших справ і проблем, які вимагатимуть повної уваги конвенції, але для мене справа дальшого нашого організаційного поширення і росту є першою справою на цій нашій 26-ій конвенції.

ДВІ АКЦІЇ, ЯКІ ЗАПЕВНЯТЬ ПОВНИЙ УСПІХ КОНВЕНЦІЇ

(Закінчення зі стор. 3-ої)

шучи напередодні зборів і виборів, додає: „зобов'язуюся до Конвенції здобути 20 членів без огляду на те, хто буде секретарем і делеґатом. Вірю, що не залишуся позаду других". А секретар 276-го Відділу з Ембридж, **Степан Іваницький,** обіцяє: „Ай вілл трай май бест!" Подібно пише секретар 283-го Відділу з Обирн, **Павло Пирогалич,** секретар 336-го Відділу з Клівленду, **Григорій Кисіль,** з 249-го Відділу, **Іван Гнідь,** із 427-го, **П. Дяків** з Ст. Кетринс і інші. Союзовий ветеран, секретар 305-го Відділу та голова округи твердого вугілля, **Михайло Гентош,** „дуже радо погоджується стати членом Проєкту і виконати свою квоту" й обіцяє допильнувати Відділи своєї округи, щоб вони зробили це саме. А секретар 367-го Відділу в Рочестері, **Василь Попович,** пише, що хоч останній рік був важкий для нього, то він виконає свій конвенційний обов'язок. „Певно, що я годжуся на Ваш заклик", це перші слова його листа. А відомий секретар 484-го Відділу в Ютиці та голова своєї округи **Володимир Запаранюк** — пише не менш переконливо: „Як в попередніх роках, так у цім не остануся позаду, і хоч маю повні руки громадської та церковної праці, до кінця квітня здобуду бодай двадцятку нових членів!"

Ці уривки листів, хоч від різних людей і з різних сторін, говорять одне: —як довго УНСоюз матиме таких відданих працівників, йому не треба журитися за свій постійний ріст! Ось чому велика частина нашого конвенційного успіху є вложена в руки цих найкращих — членів „Акції П'ятдесятьох". Ждемо на нових членів цієї акції.

Акція Делеґатів

Другу половину відповідальности за долю нашої конвенційної кампанії вкладаємо на плечі чотирьох з половиною сотень наших конвенційних делеґатів. Глибоко віримо, що всі вони не відмовляться скласти Конвенції, послами на яку вони, з волі громади, були обрані, свойого подарунку у виді бодай по 10 членів. Це дасть їм змогу віддячитися своїм виборцям і своїм Відділам за високу почесть, яку вони їм дали, обираючи на своїх репрезентантів, а водночас здобути конвенційну відзнаку у виді ювілейної відзнаки УНСоюзу, виданої в його 70-річчя. Тільки подумати: 450 делеґатів по десять членів! Мабуть ніяка Конвенція досі немогла б перевищити цієї, що перед нами. А це так небагато, якщо всі делеґати схочуть виконати свою частинку загального обов'язку.

Річні збори 19-го Відділу УНСоюзу ім. Д. Галичина

15-го січня ц.р. відбулися річні збори 19-го відділу УНСоюзу. У своєму звіті з минулорічної діяльности цього відділу секретар Роман С. Голіят заявив, що 19-ий Відділ виконав своє зобов'язання в приєднуванні нових членів і не має ніякої заборгованости, бо в грудні 1965-го року розчислився з Головною Канцелярією УНСоюзу. В минулому році 19-ий Відділ УНСоюзу вислав до Головної Канцелярії $2,499.08. З нагоди інсталяції Митрополита Йосифа Сліпого на Кардинала, секретар відділу в порозумінні з головою відділу Романом Олесницьким в імені всіх членів вислав до Їх Еміненції конґратуляційного листа.

Після звітування голови відділу й секретаря приступлено до виборів нової Управи. Склад нової управи такий: голова — Роман Олесницький, секретар — Роман Голіят, касир — Петро Голіят, голова Контрольної Комісії — д-р Микола Вацяк.

Тому, що 19-ий Відділ нараховує під цю пору тільки 59 членів, ухвалено, що пости заступника голови й заступника секретаря будуть заступлені особами з меншого відділу, який зголоситься до сполуки з 19-тим відділом.

Отож, в імені членів 19-го відділу звертаюся з апелем до тих відділів на терені Ню Йорку, що мають мале число членів, щоб скомунікувалися з головою 19-го відділу на адресу: 100 2-га Авеню в Ню Йорку.

На зборах вирішено вислати на руки Їх Еміненції Кардинала Сліпого пожертву на Український Універсітет в Римі.

Роман Голіят

В Торонті постав новий Відділ УНС ім. Кардинала Йосифа

На фото (перший ряд зліва): В. Шаран, секр. Відділу, пані Панько, Б. Зорич — директор кан. канц., о. І. Сирота ЧНІ, парох о. Шавель, пані С. Куций, В. Дідюк — представник Відділу. Другий ряд, стоять зліва: І. Чабалка, П. Панько, Пискір, пан і пані Головачуки, пані Шаран, Я. Мурій і п. С. Гах.

Торонто. — 31 жовтня 1965 тут відбулися основуючі Загальні Збори нового Відділу УНС в Торонті-Схід. Організатором відділу був п. В. Дідюк з допомогою п. В. Шарана — активного громадського працівника, на Сході Торонта.

Зборами проводила президія в складі: В. Дідюк — голова, Я. Мурій — секретар. До почесної президії запрошені: Всеч. о. парох І. Сирота ЧНІ, головний радний і директор канадійської канцелярії п. Б. Зорич, п. І. Мельник заст. голови Торонтської округи і найстарший член УНС в Канаді п. М. Юречків.

Участь в загальних Зборах взяли члени-основники, яких було понад 30 осіб. Вступне слово про потребу УНСоюзу на Сході Торонта сказав В. Дідюк, а доповідь про завдання УНС виголосив Б. Зорич.

Запропоновано назвати відділ ім'ям Архипастиря - ісповідника Кардинала Йосифа Сліпого. Пропозиція знайшла ентузіястичну піддержку і її одноголосно принято. Схвалено вислати Їх Еміненції Кардиналові Сліпому привіт і щирі побажання від зборів.

До першої управи відділу одноголосно вибрані: В. Дідюк — голова, Я. Мурій — заст. голови, В. Шаран — секретар, И. Хамуляк — фінансовий секретар, п-на Н. Федак — помічник секретаря.

Контрольна Комісія: С. Гах — голова, І. Головачук і М. М. Прободян — члени.

Привіти і побожання для нового відділу, управи і його організатора В. Дідюка висловили: Всеч. о. парох І. Сирота ЧНІ, дир. Б. Зорич, п. І. Мельник, п. М. Юречків, і пані С. Куций — секретар відділу 440. Приявні зобов'язалися прийти з допомогою новообраній управі, а в першу чергу організаторові і секретареві, щоб відділ до кінця цього року приєднав потрібне число членів (75 дорослих,) для висилки одного делеґата на найближчу конвенцію УНС. Кінцевим словом дир. Б. Зорича, подякою і заохотою до праці предсідника і спільною молитвою, яку провів о. парох, Закінчено збори.

Перебіг Зборів виявив, що новий відділ УНС потрібний на Сході Торонта і буде продовжувати свою працю якнайкраще.

Ще один відділ УНС в Торонто

18 грудня м. р. відбулися перші основуючі Загальні Збори нового Відділу УНС, при одній із найкращих наших церков і парохій в Торонті, церкви св. Покрови. З допомогою отців парохії, а спеціяльно Всч. о. Я. Бенеша, зорганізованням відділу занимався д-р Тит Залуцький. Хоч передсвяточний час і навечеря перед св. Миколаєм не дозволили всім членам взяти участь в зборах (всіх членів понад 45 осіб) то все ж таки найбільш заінтересовані на збори прийшли і брали в них активну участь. Зборами проводила Президія в складі: Всеч. о. Я. Бенеш — предсідник і п. В. Дідик — секретар. В почесній президії був директор канадійської канцелярії й головний радний Б. Зорич.

Основну інформацію про УНС зробив Б. Зорич, про підготовку й потребу зорганізовання відділу при парохії св. Покрови. Всеч. о. Я. Бенеш, про дальші завдання і можливості праці В. Дідюк, а про важливість УНС д-р Тит Залуцький.

Шануючи велику й світлу пам'ять великого князя Церкви Слуги Божого Митрополита Андрея у сторіччя його уродин, збори приняли назву для відділу ім. Митрополита Андрея.

До першої управи відділу обрано: Іван Крив'як — голова, д-р Тит Залуцький — фін. секретар, панна Іванна Стасів — рек. секретарка, Микола Кінащук — касир, Іван Ю. Грицина — член.

Контрольна Комісія: Всч. о. Бенеш — голова, пані Емілія Крив'як і п. В. Бамбурак — члени.

Активна участь в зборах, зацікавлення УНС, прийняття відповідних постанов і зобов'язань, цілковита допомога зі сторони парохії, дають повну запоруку, що новий відлід, обравши за свого патрона таке велике й святе ім'я Слуги Божого Митрополита Андрея, буде з Божим благословенням розвиватися якнайкраще, на добро і славу нашої спільноти в Канаді. Новій управі, а головно організаторові - секретарові відділу, бажаємо багато здоров'я і сил та дальших успіхів. Щасти Боже!

Два відділи УНСоюзу в Монтреалі об'єдналися

Два монтреальські відділи УНСоюзу, а саме Братство св. Володимира — 471 Відділ та Товариство ім. ген-хор. Тараса Чупринки — 447 Відділ вирішили злуку в один новий Відділ на своїх Загальних Зборах, що відбулися 3-го листопада 1965 р. в Домі Молоді. В зборах взяли участь також пп: мґр. Микола Граб, голова Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Монтреалі, якого обрано почесним головою зборів, та Йосиф Сквирський, новоустановлений постійний організатор УНСоюзу. Створений так новий Відділ задержав чергове число 471 та прийняв назву дотеперішнього 447 Відділу. Його повне означення звучить так: „Товариство ім. ген.-хор. Тараса Чупринки — 471 Відділ УНСоюзу в Монтреалі, Квібек, Канада"

Після об'єднання обрано керівні органи нового Відділу, при чому до його уряду увійшли пп.: Микола Андрухів, дотеперішній предсідник 447 Відділу — як предсідник, Григорій Гис, дотеперішній голова Контрольного Комітету 471 Відділу — як заступник предсідника, Павло Дубас, дотеперішній предсідник 471 Відділу — як секретар, Зенон Горечий, дотеперішній секретар 447 Відділу — як помічник секретаря, та М. Чобич — як член уряду без функцій. Контрольний Комітет становлять: П. Кузишин — голова та Я. Колянковський і В. Свобода — члени.

З черги мґр М. Граб заприсягнув новообраних члені керівних органів.

Водночас обмірковано плян праці Відділу, передусім відносно приєднування нових членів, щоб скріпити та розбудувати його. На пропозицію мґра М. Граба постановлено, щоб кожний дорослий член Відділу вплатив одноразово 50 центів на адміністраційний фонд, з якого слід покривати канцелярійні та інші відділові витрати

ЗРАЗКОВА СУСПІЛЬНА ПРАЦІВНИЦЯ

Олена Штогрин — це перше всього зразкова суспільна працівниця, чи як це професійно називають у нашій країні „сошел воркер", і її праця тісно зв'язана з утворенням і діяльністю першої української харитативно - допомогової установи — Злученого Українського Американського Допомогового Комітету. Вже в перших початках існування ЗУАДКомітету Олена Штогрин тісно зв'язана з цією установою. Коли на Конгресі Американських Українців в 1944-му році винесено постанову про створення української незалежної допомогової організації, яка мала організувати американську допомогу знищеній другою світовою війною Україні, Олена Штогрин негайно станула в перші ряди тих, хто думав і жив тією новою організацією. Це вона була першою, що це в 1944 році поїхала у Вашингтон, щоб там перевірити можливості для існування української допомогової установи і знайти зразки і форми, на яких таку установу організувати.

З хвилиною, коли ЗУАДК почав діяти, Олена Штогрин стала першою і чи не найбільше відданою його добровільною працівницею. Добродійні організації такі, як ЗУАДК, будують всю свою діяльність на праці відданих добровільних працівників.

Сл. п. Олена Штогрин

Для такої добродійної установи замало тільки вибраного проводу, малооплачуваного персоналу. Така установа лише тоді вив'яжеться зі своїх допомогових зобов'язань, коли матиме в своїх рядах працівників - добровільців, які віддають добродійній праці не лише свій час і свою енергію, але і своє серце. Таким серцем добровільної праці в діяльності ЗУАДКомітету була — Олена Штогрин.

Тисячі новоприбулих українців, які переселилися до ЗДА за допомогою ЗУАДК, напевно добре пам'ятають жваву і постійно погідну жінку, яка їхала з переселенцями від порту в Ню Йорку або в Бостоні до місць призначення. Треба визнати, що між усіми жінками, що віддали себе в той час великого переселення для допомоги новоприбулим, Олена Штогрин стоїть між першими, поміж такими заслуженими працівницями, як Олена Курило, Катерина Пелешок, Іванна Бенцаль і Марія Демидчук. Це Олена Штогрин зустрічала кожного новоприбулого помічною порадою, інформаціями, допомогою при митній контролі, і ще й носила новоприбулим перекуску у виді молока для дітей, кави і роблених дома „сендвічів". Оцінити цю працю може лише та людина, яка сама взяла бодай раз участь у такій допомоговій акції. А Олена Штогрин віддала себе для цієї праці на весь довгий час переселення, зустрічаючи сотні кораблів із тисячами новоприбулих українських імігрантів.

Праця Олени Штогрин не обмежувалась допомогою під час переселення. Приїзд нових імігрантів лише започаткував її довгу і терпеливу працю, що виявлялась у допомозі знайти помешкання, знайти працю, дістати карти соціяльного забезпечення. Заходами і працею Олени Штогрин був створений у Філядельфії Відділ ЗУАДКомітету, що став осередком суспільної опіки. Незамінною головою цього Відділу була Олена Штогрин, яка старалась не лише допомогти новим поселенцям у їхніх щоденних турботах, але й організувала для них розвагу. Відділ ЗУАДКомітету у Філядельфії влаштовував вечірки, організував доповіді і лекції. Цей Відділ проводив лекції англійської мови, довгі роки вів читальню і випозичальню книжок. Це тепер вже трохи забуті справи, бо нові поселенці розжились і створили різні культурні і мистецькі організації. Та в початках нового поселення та праця, що її вела Олена Штогрин, була потрібна.

Цій добровільній суспільній діяльності була вірна Олена Штогрин до останньої хвилини життя. Думаю, що важко зрахувати всіх тих нових американських громадян, що їм Олена Штогрин була за свідка при виборі громадянських паперів. Думаю, що не зрахувати всіх тих новоприбулих, що їм допомогла Олена Штогрин дістати працю, інтервеніюючи по фабриках і бюрах праці, йдучи просто з аплікантами від підприємства до підприємства. Думаю, що не зрахувати всіх тих, кому допомагала Олена Штогрин дістатись до лікарні, кому товаришила при відвідинах у клініках і піклувальних домах. Навіть у своїй праці секретаря Відділу УНСоюзу Олена Штогрин більше уваги присвячувала піклуванню про члена відділу, ніж про його грошову вплату. Вона й сама із своїх грошей вносила вкладку до головної каси, коли цього вимагала потреба, бо і Український Народний Союз вважала допомоговою організацією, а свою працю в Союзі допомоговою суспільною діяльністю.

Тому з великою пошаною і любов'ю відносилися усі новоприбулі до Олени Штогрин. В новій українській громаді її ім'я записане глибоко в серцях тих багатьох українців, які скористали з її добродійної праці, яку вона вела з посвятою і серцем.

О.Т.

ГУРТОК ПРИЯТЕЛІВ ПЛАСТУ

„Пластприят" в Нюарку, Н. Дж.

запрошує на

ТРАДИЦІЙНІ

КАРНАВАЛОВІ ВЕЧЕРНИЦІ

що відбудуться

в суботу, 12-го лютого 1966 року

у двох залях VETERANS' FALCONS HOME

786 20-та вулиця, Нюарк, Н. Дж.

Початок: 8-ма година вечора.

Дві оркестри: Б. ГІРНЯКА — О. ГОЛОВАЦЬКОГО

Всі місця при столиках резервовані. Просимо їх своєчасно замовляти в „Говерлі" — тел. 623-6248.

Карпатський Лещетарський Клюб НЮ ЙОРК

улаштовує 20-го лютого ц. р.

в MT. BLANC, ST. JOVITE, Queebec

ЛЕЩЕТАРСЬКІ ПЕРШОСТІ УСЦАК-у на 1966 рік

та

ПРОГУЛЬКУ АВТОБУСОМ

НА ЗГАДАНІ ЗМАГАННЯ

Від'їзд з Ню Йорку — П'ЯТНИЦЯ, 18 ЛЮТОГО, 7-ма год. веч., поворот ВІВТОРОК, 22 ЛЮТОГО, 11-12 P.M.

За інформаціями просимо звертатися до:

Mr. Jaroslaw RUBEL

211-05 29th Avenue, Bayside 60, N.Y.

Тел.: BA 4-2170 (Area Code 212)

Платне політичне оголошення

ДАЙТЕ НЮ ЙОРКОВІ НОВИЙ ГОЛОС У ВАШИНҐТОНІ!

LEHMAN

FEB. 8

Спеціяльні ВИБОРИ ДО КОНҐРЕСУ 17 ДИСТРИКТУ

Год. голосування 6 РАНО - 7 ВЕЧ.

„Орін Леман виявив майстерне знання податкових справ, що віддзеркалювало його професійний досвід та академічну освіту, а назверхня скромність і хист до політичних проблем роблять з нього видатну громадську постать".

„НЮ ЙОРК ПОСТ"

Orin Lehman for Congress Committee, 145 East 52nd Street

Lawrence B. Buttenwieser, Treasurer

Річні збори 204-го Відділу УНС ім. о. А. Гончаренка в Ню Йорку

41-ші роковини розпочав 204-ий ВідділУНС-у ім. козака священика Агапія Гончаренка в Ню Йорку підсумками своєї 40-річної праці Річними Загальними Зборами 16-го січня 1966 р. в залі Української Православної Церкви Всіх Святих. Відкрив їх предсідник Павло Марко, привітанням присутніх, зокрема представника Головного Уряду УНС його генерального секретаря д-ра Яр. Падоха, якого присутні оваційно вітали. Після вшанування пам'яті померлих десятьох членів у звітовому 1965 р. присутні прийняли порядок нарад та вибрали президію в складі голови д-ра Яр. Падоха та на секретаря суддю Володимира Маркова.

Пан В. Марків відчитав протокол з останніх річних зборів, який принято. За діяльність Відділу дав звіт уступаючий голова Павло Марко, який вказав на пророблену працю в приєднанні членів, відбутті ювілею, участи у імпрезах інших відділів та нарадах Окружного Комітету Союзових Відділів Метрополітальної округи м. Ню Йорку. Він подякував за гармонійну співпрацю управі, контрольній комісії та членству.

За касу відділу звітував скарбник Михайло Євуш, який подав, що до каси Головного Уряду УНС відділ вислав в 1965 р. 29,087.75 дол. А з тої суми члени вплатили свої центові вкладки на суму 608.26 дол., що становить прихід Відділу. Разом із процентами увесь дохід виносив 848.86 дол. Але витрати перевищили прихід, і господарка Відділу за минулий 1965 р. виказала в касі недобір на суму 104.08 дол. Та майно Відділу виносить 4.516 дол.

Про засідання звітувала заст. секр. п-ні Софія Карпюк, яка написала 6 протоколів та один англійський допис. Обширний звіт про членство й господарку відділу подав секретар Відділу д-р Василь Палідвор, який перебрав діловодство від померлого Вас. Гасія та запровадив нове книговодство на основі вказівок Головного Уряду УНС. Відділ нараховує 790 членів, в тім 584 дорослих, 199 молодих та 7 забезпечених грамотами від випадку (акцидентові). Сам приєднав 33-ох членів й то лише в грудні місяці.

Він ствердив, що назагал багато членів відходять із виплаченими грамотами й то зокрема такі, за яких батьки платили, а рідко хто з них вертається. І так в минулому році відійшло з Відділу 26 членів, померло 10 членів, суспендовано 5 членів. Виплачено допомогу 18-ом хворим членам на суму $668 з Головного Уряду УНС. Членство повинно тримати більший зв'язок з секретарем та зголошувати всіх, хто потребує допомоги. Секретар урядує щодня крім свят в „Самопомочі" й ті справи всі полагоджує включно зі збиранням членських внесків. Від відділу він є членом Статутової Комісії УНС на нову Конвенцію, що відбудеться в травні цього року в Шикаго. За прапорщиків звітував Мих. Федорів, якому часто допомагав п. Мих. Євуш. За контрольну комісію звітували д-р Ол. Соколишин та д-р Іван Козак, який відчитав протокол, що виказав цілу фінансову господарку відділу, зокрема взірцеве книговодство секретаря д-ра Вас. Палідвора у взірцевому порядку. Д-р Ол. Соколишин вказав на те, що секретар з власної кишені виплачує за домівку в „Самопомочі" та поштової оплати. На адміністрацію він дістає лише 15 дол. в місяць, а домівка його коштує 10 дол. місячно. Членство мусить застановитися над таким станом речей. Секретар вислав у звітному часі 1201 листів до членства. Відділ є членом УККА, Відділу УККА в Ню Йорку, членом Комітету Окружних Відділів УНС-у метрополії Ню Йорку, де бере активну участь в діяльності. В секретаря відділу д-ра Вас. Палідвора остаються на основі касових книжок 1.609.59 дол. Звернено увагу, що в цім році припадає 50-річчя смерти нашого патрона о. А. Гончаренка, яку то річницю слід гідно відзначити.

Над звітами розпочалась дискусія, в якій взяли участь д-р Яр. Падох, д-р Вас. Палідвор, інж. Гордіюк, Михайло Євуш, Павло Марко, суддя Вол. Марків, д-р Ів. Козак, адв. Мик. Гаврилко, Мих. Мороз, почесний член Іван Дусаненко, д-р О. Соколишин і інші. Після дискусії Контрольна Комісія поставила внесок на уділення абсолюторії уступаючій управі, який присутні приняли одноголосно. На внесок Мих. Федорова перевибрано стару управу без змін в такому складі: предсідник — Павло Марко, заст. пред. — суддя Вол. Марків, секретар — д-р Вас. Палідвор, заст. секр. — Софія Карпюк, скарбник — Мих. Євуш, прапороносець — Мих. Федорів. Контрольна Комісія: — д-р Ол. Соколишин, д-р Іван Козак та проф. Олександер Кулинич. У внесках предсідник зборів д-р Яр. Падох вказав на новорозпочату кампанію в приєднуванні членства у зв'язку з 26-ою Конвенцією УНС-у. Згідно із закликом Головного Уряду УНС з 14-го січня ц. р. розпочато вже Конвенційну Кампанію в приєднанню нових членів, в яку слід всім управам відділів та членству УНС-у активно включитися.

Після внесків про пожертви на народні цілі та збірки на українських інвалідів, членство продовжувало дружні розмови, а управа рішила на чергових своїх статутових звичайних місячних зборах, які відбудуться в суботу дня 12-го лютого в год. 6-ій вечором в залі Української Православної Церкви Всіх Святих при 206 Іст 11-ій вул. в Ню Йорку, приступити до вибору своїх 3-ох делегатів на 26-ту Конвенцію УНС-у, яка розпічнеться в Шикаго 16-го травня. Про ті збори ще буде окремо оголошення в пресі та будуть розписані картки.

Д-р Ол. Соколишин,
Гол. К. К.

Український Православний Календар на 1966 рік

Вийшов з друку XVI-ий річник календаря Української Православної Церкви в США. Має він 164 стор. тексту, в тім багату літературну частину та рясно ілюстрований. Проєкт обгортки виконав П. Холодний. Ціна одного примірника з пересилкою $2.00. Наклад на вичерпанні.

Замовлення слати на адресу:

UKRAINIAN ORTHODOX CALENDAR

P.O. Box 595 So. Bound Brook, N.J. 08880

Комітет Українсько-Американських Ветеранів

— влаштовує —

в суботу, 19-го лютого 1966 року

в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ

140-142 2-га евеню в Ню Йорку

ВОЯЦЬКІ ВЕЧЕРНИЦІ

Аранжери:

Володимир ШОСТАК – Володимир ГЕНДРІКС

Грає оркестра АМОР з участю І. РАКОВСЬКОГО

Квитки вступу в ціні $3.00; студіююча молодь: $2.00.

Початок: год. 10 веч. Буфет в заряді ВП. ПАНЬ.

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ:

ПОЧЕСНИЙ ГОЛОВА — Володимир Стек, U.S.A. F.R.

ДІЛОВИЙ ГОЛОВА Д-р Богдан Левицький

ЧЛЕНИ:

Юрій Юрків
Іван Ділай
Іван Дмитрик

МІЖОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

Михайло Виноградник
Юрій Волинець
Борис Галаган
Семен Грім

Михайло Гузар
Д-р Роман Дражньовський
Мирон Заліпський
Дам'ян Захарченко
Петро Зґоба
Петро Содоль-Зілинський
Володимир Клавзник
Д-р Іван Козак
Юрій Лопатинський
Мирон Мицьо
Юрій Тамарський
Іван Хома
Юрій Шепарович
Степан Шепарович
Володимир Шостак
Григорій Яремчук

Ще один пластовий відділ УНСоюзу

УЧАСНИКИ ЗАСНОВУЮЧИХ ЗБОРІВ 216 ПЛАСТОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ 28 ЛИСТОПАДА 1965 р.

Сидять зліва: інж. Юрій Богачевський, станичний Філядельфії, Н. Масюк, гол. секретар Ярослав Падох, голова контр. комісії д-р Володимир Галан, мгр. Юрій Масюк, секретар відділу, Віра Чайківська, касирка відділу, д-р Юрій Цегельський, голова відділу. В другому ряді стоять зліва: пл. сен. мгр. Володимир Масюк, пл. сен. М. Левицький, Мирон Сагатий, голова Пластприяту, пластунка Лариса Чайківська, дир. Іван Поритко, пані Сум, інж. Іван Скіра, містоголова округи УНС, пл. сен. Володимир Мельник. В третім ряді стоять зліва: член Пластприяту Михайло Мізяк, дир. Антін Малиняк, гол. радний і організатор відділу Іван Одежинський, Петро Тарнавський, секретар округи, дир. Іван Дикий, пл.сен. Омелян Татунчак, пл.сен. Богдан Одежинський, заст. станичного і пл.сен. Зенон Кознарський.

28-го листопада 1965 р. відбулося у приватній залі „Тризуба" у Філядельфії святочне відкриття 216-го Пластового Відділу УНСоюзу ім. Сірого Лева.

Зібраних членів Відділу та гостей пластунів і союзовців привітав перший його голова, пл. сен. Юрій Цегельський. І коли говорив він про Відділ, як готову організаційну одиницю, стали, як на екрані, перед моїми очима всі заходи створити цей Відділ, від початку аж до його оформлення, офіційного затвердження і надання йому числа 216.

Для мене це видавалось важкою справою, коли почали думати про створення Відділу. Одначе по розмові з головним радним УНСоюзу п. Іваном Одежинським, батьком пластунок, якось відлягло, і я став дивитися на справу оптимістично. П. І. Одежинський з притаманним йому запалом і легкою рукою начислив 50 можливих членів (у нього це як перейти вулицю на зелене світло), а від них до сотні членів — це один крок, ось лише сягнути рукою.

Надхнені його оптимізмом, беремося з деяким застереженням за діло. Ентузіяст Пластових Відділів, головний секретар д-р Ярослав Падох зразу поручив нас опіці окружного організатора УНСоюзу п. Степана Гавриша. Як не кажіть, але організатори УНСоюзу — „добра річ". Телефони і візити обох тепер не вгавали, поки задум не став ділом.

Голова відділу широко говорив про три головні обов'язки пластуна: вірність Богові і Україні, поміч ближньому і послух пластовій владі та законам, і в заключенні ствердив, що праця відділу та співпраця УНСоюзу і Пласту вповні гармонізують з цими обов'язками і принесуть користь обом організаціям, як також українській громаді.

Голова попросив до слова головного секретаря і пл. сеньйора д-ра Ярослава Падоха, який привітав відділ від імени Екзекутиви УНСоюзу і 85 тисяч членів. Легко, з усмішкою, цікаво розказав він історію і заслуги УНСоюзу для української громади, і що властиво, УНСоюз дав основи для національного самовизначення українців в Америці. Перечисливши всі пластові відділи, а є їх уже 9, прийшов до висновку: Союзові потрібні молоді, ідейні, свідомі ваги організованого українського життя члени, а членам потрібний УНСоюз з його духовими й матеріяльними надбаннями. Знаючи добре історію Пласту і його ідейні заложення, — д-р Падох вказав на паралельність громадських шляхів обох організацій.

Побажання гарного розвою новому відділові склав голова Головної Контрольної Комісії УНСоюзу — д-р Володимир Галан. На вступі пригадав приявним, що він є одним із перших пластунів, зорганізованих у 1910-тих роках, і показав знимку з теренових вправ пластунів у 1912 р. під Говерлею в Карпатах.

На знимці за підписами ми бачили молоденьких тоді пластунів, крім д-ра В. Галана, проф. Івана Чмолу, Романа Сушка, Олену Степанівну, Льва Голінатого і інших.

Кінчаючи своє слово привіту, — д-р Галан заявив свою готовість допомогти відділові і Пластові у їх праці і проблемах. Інж. Іван Скіра вітав Відділ від Окружного Комітету Відділів УНСоюзу і від свого 153-го Відділу, в якому він є секретарем. Жартом заявив, що обидва ці Відділи є братами, бо мають того самого батька п. Івана Одежинського.

Станичний пл. сен. Юрій Богачевський вітав відділ, як нову клітину пластової станиці і підкреслив, що за його головування в станиці мали місце дві важливі події: перша — відновлення Пластприяту, а друга — заснування відділу УНСоюзу. Обидві події це велике досягнення станиці. Станичний вказав при тому на великий вклад праці для пластової станиці теперішнього голови Пластприяту п. Мирона Сагатого.

Від місцевого Кружка Пластприяту вітав відділ його голова п. Мирон Сагатий, який розгорнув плян купна пластового дому і висловив надію, що новий відділ візьме в цьому активну участь.

Головний радний УНСоюзу п. Іван Одежинський радий, що бачить „діло своїх рук", вітав відділ, бажав йому росту і стількох членів, щоб міг вислати свого делегата на союзову конвенцію. Закликав усіх пластунів і їх приятелів стати членами пластового відділу УНСоюзу.

Секретар відділу і його душа від самого зарання пл. сен. Юрій Масюк розказав коротко, що відділ росте з дня на день, що патроном відділу обрано сл. п. Начального Пластуна Сірого Лева, а на доказ росту відділу склав на руки головного секретаря п'ять аплікацій нових членів.

Збори закрив голова відділу д-р Юрій Цегельський подякою приявним за участь, а УНСоюзові — за щедрий подарунок на реалізацію плянів станиці.

М-А-К

Український Спортовий Клюб в Ню Йорку

ділиться сумною вісткою з Членами, Прихильниками і всім Громадянством, що 2-го лютого 1966 року помер несподівано

бл. п.

ОЛЕКСАНДЕР ГІРКА

довголітній активний член УСК-у та колишній змагун, а опісля менаджер першої футбольної дружини УСК-у Ню Йорк.

Шановній Рідні Покійного висловлюємо щире співчуття. Замість квітів на могилу Покійного складаємо $15.00 на бідних українських дітей в Европі.

УПРАВА УСК-у

В глибокому смутку повідомляємо усіх Друзів, що дня 25 січня 1966 р. по довгих і важких терпіннях відійшов у Вічність, проживши 39 років наш Дорогий ДРУГ

бл. п.

БОГДАН ПИТЕЛЬ

б. Вояк І Української Дивізії Української Національної Армії, учасник Корейської Війни, член Управи Станиці Братства в Дітройті, активний і неструджений громадський діяч міста Дітройту.

Похорон відбувся дня 29-го січня 1966 р. з церкви Непорочного Зачаття П. Д. М. на цвинтар Мт. Олівет.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
СТАНИЦЯ БРАТСТВА І УД УНА в ДІТРОЙТІ

Ділимося з Родиною і Знайомими сумною вісткою, що 2-го лютого 1966 року відійшов від нас у Вічність, заосмотрений Найсвятішими Тайнами на 50-му році життя наш Найдорожчий МУЖ І БАТЬКО

БЛ. П.

СТЕПАН ВОЛИНЕЦЬ

МАГІСТЕР ФАРМАЦІЇ

Тіло Покійного находиться в похоронному заведенні Ольги Слотюк в Бафало, Н. Й.

ПАНАХИДИ будуть відправлені в четвер і п'ятницю 3-го і 4-го лютого 1966 року.

ПОХОРОНИ в суботу, 5-го лютого 1966 року з того ж похоронного заведення до Церкви, відтак на цвинтар.

Горем прибиті:

НАДІЯ — дружина
РЕНАТА — донька

MALE & FEMALE

ТЕПЕР ПРИНІМАЄТЬСЯ
на денні і нічні шифти
ЧОЛОВІКИ і ЖІНКИ
Високі платні і надзвичайні щедрі бенефіти для всіх, хто кваліфікований як
WIRERS — SOLDERERS
for Electronic Asembly — Конечний досвід.
Деревовиробники — фахівці різьби на дереві.
Майстри Музичних Інструментів
Щоденно інтерв'ю. Телеф. за домовленням між 9 рано - 4 по пол. - Понеділок до п'ятниці (201) 925-6700 Ext. 53
THE AMPEG CO., INC.
330 DALZIEL ROAD LINDEN, N.J.

Праця
HELP WANTED MALE

SAMPLE MAKERS
Wanted exp. for wire display. Manufacturer. Good salary & excellent opportunity. Full or part time. Call all week —
HY 7-1232

TRANSFORMER - WINDERS
Good opportunity for man experienced in all phases of band & prototype winding. Coil finishing & lammating. Minimum 3 to 5 years. Experience desired. Queens & Nassau resedents preferred. Call all week.
DATA & CONTROLS DIV.
Lear Siegler Inc.
632 Tinton Ave. New York City
(212) CY 2-6610

PLANT OPENINGS
Continued expansion has created new openings, for machinists with a minimum of 2 years experience either on mills, lathes, and grinders; both internal and external. Experienced oxyacetylene welders. Millwrights experienced in dismentling machinery, checking for warn parts and reassembling. Must be capable of working on Blueprints. Top wages, many fringe benefits. Call or write
HARD FACE WELDING & MACHINE CO., INC.
196 Philadelphia Street
Buffalo, N.Y. 716 875-3380

TECHNICIANS
Transitor Radios
Tape Recorders
Experienced Benchmen
JAckson 2-3407

MILLING MACHINIST
Own set ups. Good pay. Steady. Nice working conditions. Hicksville Area. Ask for
ED SPIKOSKI (516) 938-1121

АВТО МЕХАНІК
Досвід при Фольксваґенах. Добра платня. Приємні умовини праці.
DOR MOTORS LIMITED
1043 Northern Blvd
Roslyn, N.Y.
Tel.: (516) MA 7-7755

OPPORTUNITY
WIREMEN
2 years general experience electronic equipment. Knowledge of cable and harness work necessary. Profit sharing and other fringe benefits.
Call A. Brisacher, 687-8000
PYROTRONICS INC.
2343 Morris Ave., Union, N.J.

МАШИНІСТ
(МЕХАНІК) 1-ої КЛЯСИ
Токарні до всього й фабрикування. Самому робити set-up. Читати пляни і т. д. Денна зміна — 8 р. до 4:30 по пол., нічна зміна - 4:30 - 12:30 ночі.
RADIATION DYNAMICS Inc.
Westbury, New York
Кличте Miss Spano ED 4-3990

Праця
• HELP WANTED MALE •

WELDERS & WELDER
Apprentices. Sheet & plate fabricators. Electric arc. Benefits, advancement, steady work.
Call 201 329-2276
Cranbury, N.J.

МАШИНІСТ
1-ШОКЛЯСНИЙ
HORIZONTAL BORING MILLS
PLANERS, RADIO DRILLS
Мусить вміти "set-up", прецизійна праця з Блю Прінту. Добра платня, постійна праця.
MOREY MACHINERY
4-57 — 26th Avenue
Astoria, L.I. 212 274-7373

МАШИНІСТИ
(Механіки) 1-ої кляси
5 р. досв. В вікенди і веч. Перед прийняттям — розмова з кандидатами. Добра заплата, гарні умовини праці.
STEWART STAMPING CO.
630 Central Park Ave.
Yonkers, N.Y. 914 YO 5-0816

МАШИНОВА ФАБРИКА
Дуже, дуже висока платня плюс овертайми за
• Lathe Hands
• Jig Borers
• Toolmakers
• Milling Hands
Голоситись особисто
37-16 108th Ave., Corona, N.Y.

SHIPPING CLERK
Fall charge shipping and receiving embroidered goods. Excellent opportunity. 15 minutes George Washington Bridge or Lincoln Tunnel.
N.J. Call (212) OR 9-2620 for appointment.

МАШИНІСТ
ПЕРШОКЛЯСНИЙ
$3.00 на годину, постійна праця, постійне затруднення, не фабрична робота. Праця для доброго „боса" в добрім окруженні у East Bronx. Це є добра нагода, мусите телефонувати зараз — DA 3-6880.

ЮВЕЛІРИ (2)
До вкладування каменів. Досвід при опалях, діямантах, кольорових каменях до Clasp Manufacturer. Добра платня, праця цілий рік, добрі умовини праці. 8-4:30 — 5 днів в тижні. Телеф. цілий тиждень.
ST 6-6200, Mrs. Weiner

MACHINISTS
HORIZONTAL BORING MILL OPERATOR
JIG BORER OPERATOR
На початок $3.50 на годину
Мусить бути американський громадянин. Багаті бенефіти, включно компанія платить Blue Cross, Blue Shield, і т. д.
MIDWAY CO.
187 Garibaldi
Lodi, N.J. 471-3600
An equal opportunity employer

SOUR STOMACH
ACID INDIGESTION
GAS PAINS - CONSTIPATION
SEND $10.00 FOR
J. MILLER'S PURE HERB COMPOUND #6.
If not satisfied within 24 to 48 hours, return the package for full refund.
The Miller Co., Inc. Dept. 41 790 Broad St., Newark, N. J. 07101

НА ГАРНИЙ СПОМИН Tel.: 372-0468
ROSE-HILL MONUMENTS
184 Union Avenue
Irvington, New Jersey
S. Zelinsky — Philip Chuy
(УКРАЇНСЬКІ ПРОДАВЦІ)
Ми обслуговуємо і ставимо пам'ятники на всіх цвинтарях
GRANITE • MARBLE • BRONZE

Засновано 1920 р. Тел.: AL 4-8779; AL 4-8717
„КОВБАСНЮК АҐЕНЦІЯ"
НОТАРІЯЛЬНЕ БЮРО
286 E. 10th Street New York 9, N. Y.
• ВІЛЕТИ НА КОРАБЛІ І ЛІТАКИ ДО ВСІХ ЧАСТИН СВІТУ;
• ВСЯКІ ІМІҐРАЦІЙНІ СПРАВИ;
• ВСІ РОДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ;
• ПОСЕРЕДНИЦТВО ПРОДАЖУ РЕАЛЬНОСТЕЙ;
• ПАКУНКИ ДО ВСІХ КРАЇН ЕВРОПИ І АЗІЇ;
• МІЖНАРОДНІ ПОШТОВІ ПЕРЕКАЗИ
ФЕДЕРАЛЬНІ І СТЕЙТОВІ ПОДАТКОВІ ЗВІТИ
(Income Tax)
Віра КОВБАСНЮК-ШУМЕЙКО Антін ШУМЕЙКО
ВІДКРИТО: в кожний день: 9:30 — 7:00 веч.
в СУБОТИ до 3-ої по пол.
в ПОНЕДІЛОК до 8-ої веч.

ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКА ГРОМАДА ПОПРОЩАЛА ОЛЕНУ ШТОГРИН

(Закінчення зі стор. 1-ої)

жної Ради Союзу Українок Америки Осипа Грабовенська, яка подала, що Олена Штогрин належала до основниць цієї Ради і довгі роки віддала праці для СУА, як містоголова і пресова референтка. Від Головного Уряду Українського Народного Союзу прощав покійну Олену Штогрин предсідник Йосип Лисогір, що репрезентував Головну Управу Союзу підчас усіх похоронних відправ. Предсідник Лисогір подав, що Олена Штогрин віддала двадцять років для праці в Союзі і виказала на цьому терені найбільшу прикмету — вміла поєднати інтереси давньої еміґрації і тут роджених українців із новоприбулими, збагачуючи наш Союз ідеєю об'єднання і співпраці. Від Союзу Українців Католиків „Провидіння" промовляла п-ні Степанія Вовчак, головна касирка цієї організації, в якій довголітньою членкою була Олена Штогрин. Містоголова Філядельфійського Відділу Українського Конґресового Комітету Америки д-р Володимир Рудницький іменем всієї громади попрощав покійну, що була зразком доброго серця і помічної руки в громаді, згадуючи про працю Олени Штогрин в керівних органах Відділу УККА, де в останній час була вона головою Контрольної Комісії. Від Союзового Відділу 397, який найбільше осиротила покійна з громадських установ, промовляв Іван Скочиляс. Д-р Володимир Галан — президент ЗУАДКомітету говорив про всю велику добровольчу працю покійної на терені цієї єдиної української харитативної установи, в якій найбільше виявились громадські і людські прикмети покійно. Від новоприбулих, що їм праця покійної відома з перших кроків на цій новій землі, прощала Олену Штогрин п-ні Галина Слюзар. Отець Головінський, по давньому звичаю, згадав ще про добрі діла покійної і відправив панахиду, а всі учасники поминок відспівали „Вічную пам'ять".

Товариство „Дністер", 430 Відділ УНС у Філядельфії відбуло свої річні збори

У неділю 16 січня ц. р. відбулися річні загальні збори Товариства „Дністер" — 430 Відділу Українського Народного Союзу у Філядельфії. Товариство „Дністер" — це післявоєнна клітина великої Союзової сім'ї. Воно постало в 1949 році, коли велика хвиля нової іміґрації переселилась до ЗДА. Головним організатором і творцем цього Відділу був інсп. Осип Бакай, який уже в першому році зумів здобути для нового відділу кількасот членів. Як виходить із звідомлень Управи, що їх проголошено на останніх зборах, Товариство „Дністер" об'єднує 470 членів. Це все нові поселенці, які прибули до ЗДА після другої світової війни. Сума вкладок за останній рік досягла майже 18 тисяч долярів. Секретар Товариства „Дністер" зумів розбудувати власну відділову касу, з якої не лише приділюється запомоги членам у потребі та виплачується датки на народні цілі, але й твориться резервову базу для вплати вкладок до Головної Канцелярії за тих членів, що не змогли вчасно вплатити свої членські внески. В такий спосіб секретар веде точний і реченцевий розрахунок з Головною Канцелярією. На плечах секретаря спочиває теж і ввесь тягар організування та вдержання членства. Всю віддану працю секретаря Осипа Бакая оцінила Головна Канцелярія, наділивши його в останньому році золотою медалею.

Після звітів голови Р. Дякова, секретаря О. Бакая і касира Р. Книша, член Контрольної Комісії Н. Сум склав звіт контролі і запропонував висловити управі довір'я і подяку. У широкій дискусії обговорювано не лише справи відділу, але й загальні справи УНС. Відділ складається головно з інтеліґенції, яка зорганізована теж в різних культурних, громадських й політичних організаціях і на терені тих організацій проявляє діяльність. Залишається мало часу для справ відділу УНС. Виявилась також трудність у підшуканні заступника секретаря, щоб відтяжити теперішнього секретаря та підготовити кадри відділових урядників згідно з інструкцією Головної Управи УНС. Завдяки порозумінню, порішено попросити на заступника секретаря Степана Гавриша, що працює організатором УНС. Учасники зборів дискутували над справою плянової районізації відділів УНС, головно у великих осередках скупчення українців. Як вийшло з дискусії, у великому місті не завжди є співпраця між окремими відділами, а головно між секретарями окремих відділів. Часом деякі урядники, замість допомагати у праці, утруднюють працю відділів. Обговорено убезпеченеві можливості для професіоналістів, головно випускників університетів, бо ці молоді люди потребують спеціяльних і догідних забезпечень на порозі свого професійного життя. Обговорені проблеми постановлено передати делеґатам на конвенцію УНС.

Обрано, чи радше переобрано і доповнено Управу. Головою залишився мґр Р. Дяків, його заступником — проф. М. Остап'як. Секретарем перевибрано Осипа Бакая й обрано двох заступників секретаря, а саме Ст. Гавриша — першим заступником і М. Тимкова — другим заступником. Створено новий пост рекордового секретаря, і на цей пост обрано д-ра І. Скальчука. Касиром залишився мґр Р. Книш, а опікуном хворих і потребуючих д-р І. Макух. До Контрольної комісії обрано інж. В. Шиприкевича, Н. Сума й О. Тарнавського.

Т.

Зустріч із головою Монтреальської округи інж. Миколою Грабом

Користаючи із перебування голови Монтреальської округи УНС в Торонті, 18 грудня м. р. відбулася в Йорк - Готелі зустріч - нарада з ним директора канадійської канцелярії і головного радного п. Б. Зорича і обласного організатора п. В. Дідюка. Інж. М. Граб, як голова округи, не тільки громадський діяч великого маштабу, але й направду великий союзовий діяч. Знає він справи не тільки округи в цілості, але й кожного відділу, і тому цікаво було слухати його, дискутувати з ним і виготовляти пляни на майбутнє.

Директор канадійської канцелярії і головний радний п. Б. Зорич провів докладну аналізу союзових справ у передконвенційному часі і заохочував, щоб Монтреальська округа зорганізувала змаг за придбання до кінця року відповідного числа членів. Обласний організатор п. В. Дідюк, обмінявся думками із головою інж. Грабом в організаційних справах, які напевно будуть мати конкретне застосування при особистих відвідинах кожного відділу, на окружній нараді та на великому громадському вічі — для пожвавлення праці УНС.

Запевнення інж. М. Граба, що округа має всі дані на ріст, дає повну підставу для добрих надій.

Варто було стрінутися із головою округи, поговорити з ним, порадитись, подискутувати.

В. Д.

ДОБРЕ ЧИТАТИ ДЛЯ ДІТЕЙ і МОЛОДІ
СОЙКА-ШТУКАРКА
РОМАНА ЗАВАДОВИЧА
Ціна — 1 доляр
Замовляти:
SVOBODA
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

МАЛА ГРОМАДА — МАЛИЙ ЮВІЛЕЙ

Громада Палатайн Ілл. 395-ий відділ—Однорічний Ювілей. По середині А. Рудавський і А. Петрик секр. і предсідник відділу. По боках головні урядовці і члени управи відділу.

Ювілей Сестрицтва, Відділ 36-ий УНС в Рочестер, Н. Й.

В неділю 23 січня Сестрицтво Пресвятої Богородиці, Відділ 36 УНС відсвяткувало свій золотий ювілей. Ювілей цей був незвичайно радісний, бо немає багато таких Відділів в УНСоюзі, особливо жіночих, які діждались золотого ювілею. Тим жінкам, які зуміли цей Відділ провадити і розбудовувати через 50 років, належиться велике признання, бо всі ми знаємо, що жінкам далеко тяжче провадити організацію, як чоловікам, хочби з цієї причини, що тягар домашнього господарства спочиває майже всеціло на плечах жінки, яка рівночасно є господинею і матірю.

Ювілейне свято відбулося в Українськім Американськім Клюбі і його відкрила голова Сестрицтва пані Марія Філяс коротким привітом. Отець Степан Чомко провів молитву і поблагословив працю Сестрицтва.

В програму ювілею ввійшли: сольоспів Марії Климців, яка відспівала американський гимн і дві пісні, „Ой, сонечко" і „Ой, під гаєм". Панна Климців, яка є знана зі своїх виступів в Рочестері і околиці, одержала рясні оплески за її спів.

Другою точкою були танки під проводом п. Дзюби. Виступи танцюристів були групові і сольові. Молоденькі танцюристи СУМА пописалися незвичайно гарно на втіху присутніх гостей і їхнього вчителя п. Дзюби.

Слідувала вечеря, в якій взяло участь около двісті осіб. По вечері відбулись промови і привіти. Від Головного Уряду УНС виголосила промову головна радна Марія Демидчук. Темою її промови було: моральні і матеріяльні надбання УНС. Вона передала Ювілятці привіт і побажання як від Головного Уряду так і від усього членства УНСоюзу. Бесідниця згадала також трудноші в організаційній праці, особливо для жінок, тому цей ювілей є для всіх нас незвичайно радісний.

Слідувала промова головного радного Василя Гузара, який підкреслив піонерську працю жіночого 36-го Відділу в Рочестері. Привіти і дари зложили майже всі організації на терені Рочестеру. Було це справді доказом, що в Рочестері є взаємна пошана всіх організацій, а головно відділів інших запомогових організацій.

Під кінець бенкету промовив парох о. С Чомко, який високо підніс працю Сестрицтва, 36-го Відділу УНС при церкві впродовж 50 років. Він також подякував Сестрицтву за жертвенну працю і вручив від себе щедрий дар.

Закінчуючи цей ювілей, секретарка Відділу пані Софія Гунька здала загальний звіт з 50-літньої праці, як рівнож вичислила всі приходи й розходи та пожертви на різні цілі, особливо на церковні. Треба високо піднести працю наших жінок-піонерок, помимо їх старшого віку, як на церковнім так і громадськім полі. Дай Боже, щоб громада Рочестеру втішалась їх працею ще на довгі роки!

Н. Н.

СПОРТ

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" У СІМКОВОМУ ТУРНІРІ В ПЕТЕРСОНІ

В п'ятницю, 4-го лютого, в залі Арморі в Петерсоні, відбудуться змагання другого круга сімкового футбольного турніру Шейфера, в якому бере участь дружина „Чорноморської Січі" з Нюарку. П'ять зустрічей, по 30 хвилин кожна, почнуться від години 7:30 вечором. Суперником „Чорноморської Січі" в цьому дні буде дружина Мадярського СК з Вудбрідж, Н. Дж. Ця зустріч визначена на год. 9:00.

ФУТБОЛІСТИ УСК НЮ ЙОРК У СІМКОВОМУ ТУРНІРІ

Футбольна дружина УСК-у Ню Йорк бере участь у сімковому турнірі, що його влаштовує НАФСоюз у залі Вестчестер Кавнті Сентер при Бронкс Рівер Парквей у Вайт Плейнс, Н. Й. Починається цей турнір в неділю, 6-го лютого, о год. 2-ій по полудні елімінаціями, в яких зустрінеться 15 пар дружин. Кожна зустріч триватиме лише 15 хвилин. Переможці цих елімінацій закваліфікуються до другої — фінальної рунди, яка має відбутися в цій самій залі 27-го лютого.

Дружина УСК-у Ню Йорк має вильосованого противника Вайт Плейнс СК, зустріч з яким є п'ятою з черги на програмі змагань цього першого дня, в неділю, 6-го лютого. Футболісти УСК-у виїжджають на цей турнір автобусом з перед домівки УСК-у о год. 12-ій вполудне. В авобусі є ще певна кількість місць для симпатиків, які можуть замовити собі місця в суботу в домівці УСК-у.

ІСТОРИЧНЕ ОПОВІДАННЯ
У гостях добре, дома ліпше
Ціна — 85 центів.
SVOBODA
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Зборі Відділів УНСоюзу

НЕДІЛЯ, 6-го ЛЮТОГО 1966 Р.

БАЛТІМОР, Мд. Річні загальні збори 337 Відд. УНС ім. І. Франка о год. 11:30 перед пол. в домі „Самопомочі", 239 Савт Бродвей. На порядку нарад: звіти управи і Контр. Комісії, дискусія над звітами, вибір управи на 1966 р. По загальних зборах — місячні, на яких буде вибір делеґата і його заступника на 26 Конвенцію УНС. — Е. Притула, секр.

П'ЯТНИЦЯ, 11-го ЛЮТОГО 1966 Р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 371-ий Відд. в год. 8 веч. в Січовій залі. На зборах буде вибір двох делеґатів на 26 Конвенцію УНС, та їх заступників. — І. Оверко, пред., Ю. Баранюк, секр., М. Іванюк, касир.

Праця
MALE & FEMALE

ХЛОПЕЦЬ або ДІВЧИНА
Інтелігентні до лябораторійної практики в хемічній компанії. Закінчений гайскул. Щедрі бенефіти, мусить говорити, читати і писати по-англійськи. Голоситись особисто до Employment Office, між 10-11 A.M.
OTTO B. MAY, INC.
52 Amsterdam St., Newark, NJ

Праця
HELP WANTED FEMALE

WIRERS and SOLDERERS
Тільки досвідчені. Постійна праця. Добра платня, приємні умовини праці. Голоситись:
Miss S. Pfeffer
CONSOLIDDATED AIRBORNE SYSTEMS
900 - 3rd Ave., New Hyde Park
(516) HU 8-1606

ASSEMBLERS
Досвід неконечний. Фабрика забавок. Постійна праця, платні свята, вакації, госпіталізація. Добра комунікація. Голоситись:
AMLOID CO.
81 — 5th St., Saddle Brook, N.J.

До винайму
3½ КІМН. АПАРТ.
лазничка і парове огрівання при 394 E. 8th Street
Manhattan, N.Y.
Тел.: CA 8-1064

• Merchandise for Sale •
МАШИНИ до ШИТТЯ
Склад переладований. Мусять здобути готівку, вичищуючи наші склепи з понад 500 уживаних Singer машин. Деякі мають Zig-Zag, деякі в консолях. $10 і більше. Всі ґарантовані, даром інструкції. Телеф.:
(212) IN 9-8554

Business Opportunity
НА ПРОДАЖ
Доходова, мала архітектуральна крамниця. Повністю відновляємо всі роди склепів, також алюміньойва продукція, як двері, вікна і т.д. Також холодільнини - air conditions. З повним вирядом машин крамниця, довгий ліз, умови сплати. Тел.: Mr. Chris, BA 4-3644.

Добре поставлена
ГРОСЕРНЯ-ДЕЛІКАТЕССЕН
Пол. у West Bronx, тепер відкрита 6 днів, тиж. дохід — $1,600-$1900. Власник продає з уваги на зацікавлення іншим бизнесом.
CY 4-3779 по 4 по пол.

Купуйте в підприємствах що оголошуються в „Свободі"

УНСоюз пошукує ПРАЦІВНИКА
По ближчі інформації зголошуватися особисто або тел.: HE 4-0237

ARKA Company DEPARTMENT STORE
48 E. 7th St.
Tel.: GR 3-3550, New York City
БІЖУТЕРІЯ: швайцарські годинники, медалики, вічні пера „Пелікан" і інш.

Різне
Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Ave., New York City
Tel.: GR 5-7430 — висилає — НАДАЛІ ПАЧКИ З ОДЯГОМ і дуже добрі ХАРЧЕВІ. Рівнож авта, холодільники, телевізори, машини до прання і шиття і т. д. Урядові години: від 8:30-7 веч. Субота до 6 веч. Неділі: 10-та р. до 3-тя по пол.

Всі ЧАСТИНИ до направи ПЕЧЕЙ, вуглевих, газових, нафтових огрівачів, парою й гарячою водою, як також всякі нові печі можете дістати в
STOVE MFRS CORP.
182-186 Mulberry Street
NEWARK 2, N.J.

Real Estate
Увага! УКРАЇНЦІ! Увага! Доми - Бизнеси - Літнисьска від 2 род. — 30 род. в різних околицях великого Ню Йорку. З малою готівкою. Голоситися до
УКРАЇНСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА
TRIDENT REALTY CO.
98 Second Avenue
NEW YORK, N. Y.
Tel.: 477-6400

НА ПРОДАЖ ХАТА
в НЮ ВРОНСВІК, Н. Дж.
2 фаміл., 5 + 5, гараж, близько церкви, школи, транспорт, добрий дохід, ціна $22,000.
Дзвонити вечером:
201 567-0311

Ridgewood
1-род., 6 кім.; наріж. дім, 2 гаражі, $28,500.
2-род., мод. лазничка, викінч. підвал, 5 & 6 кім. апарт. — $26,000.
3-род., мур. 5, 6, 6 кімнат. — $28,000.
2-род., 5 & 6 кімн., мур. $22,000.
6-род., 5 кім. апартам., мур. — $30,000.
7-род., модер. лазнички, нові шинґлі, річ. дохід $5,800. — $29,000.
J. INFRANCO
272 Wyckoff Avenue
Ridgewood, N.Y.

Funeral Directors

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N. Y. (9)
Tel.: GR 3-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
801 Springfield Avenue
NEWARK, N. J.
IRVINGTON, N. J.
ESsex 5-5555

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
ORegon 4-2568

ТАРЗАН, ч. 5570. Тарзан в пастці.

Немов кіт Тарзан прискочив до вартового. — Пожалійте мене! — просився він. Ваша жінка є за цими головними дверми!

Мавполюд обернувся, і зрадливий вартовий пхнув його за заслону...

Він впав вниз, в темряву. В дику, але дійсну пастку.